

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasi@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Сриједа, 2. март 2016. године
БАЊА ЛУКА

Број 16 Год. XXV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

319

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СТЕЧАЈУ

Проглашавам Закон о стечају, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Деветој сједници, одржаној 11. фебруара 2016. године, а Вијеће народа 22. фебруара 2016. године констатовало да усвојеним Законом о стечају није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-589/16
24. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН О СТЕЧАЈУ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона
Члан 1.

Овим законом уређују се поступак реструктурирања и стечајни поступак, правне посљедице отварања и спровођења поступка реструктурирања и стечајног поступка, реорганизација стечајног дужника неспособног за плаћање на основу стечајног плана и међународни стечај.

Циљеви поступка реструктурирања и стечајног поступка
Члан 2.

(1) Поступак реструктурирања спроводи се ради уређивања правног положаја дужника и његовог односа према повјериоцима, а у циљу наставка обављања његове дјелатности.

(2) Стечајни поступак спроводи се ради групног намирења повјерилаца стечајног дужника, уновчењем његове имовине и подјелом прикупљених средстава повјериоцима.

(3) У току стечајног поступка може се спровести и реорганизација стечајног дужника по одредбама овог закона у циљу одржавања његове пословне дјелатности и очувања радних мјеста.

Дужник у поступку реструктурирања и стечајни дужник
Члан 3.

(1) Поступак реструктурирања и стечајни поступак може се спровести над имовином правног лица и имовином дужника појединца.

(2) Дужник појединац у смислу овог закона је комплементар у командитном друштву и оснивач ортачког друштва.

(3) Поступак реструктурирања и стечајни поступак може се отворити и над имовином правног лица у којем је већински капитал у власништву Републике Српске или јединице локалне самоуправе, изузев над имовином Републике Српске, јединица локалне самоуправе, јавних фондова који се у цијелости или дјелимично финансирају из буџета.

(4) Над стечајним дужником у којем је већински капитал у власништву Републике Српске или јединице локалне самоуправе за отварање поступка реструктурирања и стечајног поступка, у периоду до окончања поступка реструктурирања покренутог од овлашћеног продавца или до окончања започетог поступка продаје понуђеног државног капитала и истека рокова за извршење уговорених услова продаје, потребна је претходна сагласност Владе Републике Српске (у даљем тексту: Влада) или јединице локалне самоуправе.

(5) Ако Влада или јединица локалне самоуправе не ускрати своју сагласност у року од 30 дана од дана добијања обавјештења стечајног судије о покретању претходног поступка, сматра се да је сагласност дата.

Разлози за отварање поступка реструктурирања
Члан 4.

(1) Поступак реструктурирања може се отворити ако се утврди постојање пријетеће платежне неспособности и ако дужник касни са измирењем преузетих новчаних обавеза до 60 дана.

(2) Пријетећа платежна неспособност постоји ако дужник према плану доспијећа новчаних обавеза неће бити у стању да измири преузете обавезе плаћања по доспијећу у наредних 12 мјесеци.

Разлози за отварање стечајног поступка
Члан 5.

(1) Разлог отварања стечајног поступка је платежна неспособност стечајног дужника.

(2) Стечајни дужник је платежно неспособан уколико није у стању да извршава своје доспјеле и потраживане обавезе плаћања.

(3) Околност да је стечајни дужник подмирио или да може подмити у цијелости или дјелимично потраживања неких повјерилаца само по себи не значи да је платежно способан.

(4) Стечајни дужник је платежно неспособан ако:

1) 60 дана непрекидно не измирује своје доспјеле новчане обавезе или

2) је рачун стечајног дужника блокиран 60 дана непрекидно.

(5) Стечајни поступак се може отворити и због пријетеће платежне неспособности која ће наступити у наредних 12 мјесеци.

(6) Због пријетеће платежне неспособности само стечајни дужник може поднијети приједлог за отварање стечајног поступка.

(7) Разлог за отварање стечајног поступка је и непостапање по усвојеном плану реорганизације и ако је план реорганизације издејствован преваром или на незаконит начин.

(8) Непостапање по усвојеном плану реорганизације постоји када стечајни дужник не поступа по плану реорганизације или поступа супротно плану реорганизације на начин којим се битно угрожава спровођење плана реорганизације.

Начело судског спровођења поступка

Члан 6.

Поступак реструктурирања и стечајни поступак покреће се приједлогом овлашћеног субјекта код надлежног суда.

Начело утврђивања чињеница

Члан 7.

Суд по службеној дужности утврђује све чињенице које су од важности за поступак реструктурирања и стечајни поступак и може изводити све потребне доказе.

Начело једнаког третмана и равноправности

Члан 8.

У поступку реструктурирања и стечајном поступку свим повјериоцима обезбјеђује се једнак третман и равноправан положај повјерилаца истог исплатног реда.

Начело заштите повјерилаца

Члан 9.

Поступак реструктурирања и стечајни поступак омогућава најповољније намирење повјерилаца у складу са овим законом.

Начело заштите стечајних повјерилаца

Члан 10.

Стечај омогућава колективно и сразмјерно намирење стечајних повјерилаца, у складу са овим законом.

Начело економичности

Члан 11.

Поступак реструктурирања и стечајни поступак спроводи се тако да се омогући остваривање највеће могуће вриједности имовине дужника у поступку реструктурирања и стечајног дужника и највећег могућег степена намирења повјерилаца у што краћем времену и са што мање трошкова.

Начело императивности и прекулзивности

Члан 12.

(1) Поступак реструктурирања и стечајни поступак спроводи се по одредбама овог закона.

(2) Рокови прописани овим законом су прекулзивни.

Начело јавности

Члан 13.

(1) Поступак реструктурирања и стечајни поступак је јаван.

(2) Сви учесници у поступку реструктурирања и стечајном поступку имају право увида у податке који се односе на спровођење стечаја, осим података који представљају пословну или службену тајну.

Начело хитности

Члан 14.

(1) Поступак реструктурирања и стечајни поступак је хитан.

(2) Парнични и други судски и управни поступци који су у вези са поступком реструктурирања и стечајним поступком су хитне природе и приоритетно се рјешавају у односу на друге поступке.

(3) У поступку реструктурирања и стечајном поступку не може се тражити враћање у пређашње стање нити подносити приједлог за понављање поступка.

Дефиниције појмова

Члан 15.

Изрази и појмови употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) стечајни поступак је посебна врста грађанског судског поступка који суд спроводи ради утврђивања да ли су испуњени законом прописани услови за отварање стечајног поступка над одређеним субјектима и прикупљања и уновчавања целокупне имовине стечајног дужника да би се обезбиједило истовремено и равномјерно намирење свих његових повјерилаца,

2) поступак реструктурирања је судски поступак који суд спроводи прије покретања и вођења стечајног поступка ради финансијског и оперативног реструктурирања дужника,

3) финансијско и оперативно реструктурирање је поступак који води суд у циљу закључења споразума између повјерилаца и стечајног дужника о начину намирења потраживања повјерилаца ради побољшања ликвидности дужника и отклањања стечаја над њим,

4) повјереник је оперативни орган поступка реструктурирања кога именује стечајни судија из реда стечајних управника са задатком да прати пословање дужника, испита материјално и финансијско стање дужника, пријави потраживања повјерилаца и са тим упозна стечајног судију, дужника и повјериоце да би имали увид у економско и финансијско стање дужника прије доношења одлуке о закључењу споразума,

5) предлагач је правно или физичко лице које је покренуло стечајни поступак,

6) дужник је правно лице или дужник појединац над којим се води поступак реструктурирања и над којим је покренут претходни стечајни поступак,

7) стечајни дужник је правно лице или дужник појединац над којим је отворен и води се стечајни поступак,

8) стечајни повјериоци су лични повјериоци дужника који у вријеме отварања стечајног поступка имају неко имовинско и правно потраживање према њему,

9) излучни повјериоци су лица која имају право, на основу свог стварног или облигационог права, тражити да се неки предмет (ствар или право) издвоји (излучи) из стечајне масе зато што не припада стечајном дужнику,

10) разлучни повјериоци су повјериоци који имају право на одвојено намирење својих потраживања из одређених дијелова стечајне масе,

11) повјериоци стечајне масе су сва лица која су пословала са стечајним дужником и за стечајног дужника током стечајног поступка,

12) стечајни судија је судија надлежног суда и орган стечајног поступка који спроводи стечајни поступак над стечајним дужником,

13) привремени стечајни управник је орган претходног стечајног поступка, кога именује стечајни судија са задатком да обезбиједи имовину дужника и утврди да ли постоје разлози за отварање стечајног поступка,

14) стечајни управник је орган стечајног поступка који под надзором стечајног судије и повјерилаца обавља послове органа стечајног дужника, прикупља и уновчавља имовину стечајног дужника, те припрема и спроводи намирење повјерилаца,

15) скупштина повјерилаца је највиши орган повјерилачке аутономије који одлучује о најважнијим питањима стечајног поступка,

16) одбор повјерилаца је орган стечајног поступка који у стечајном поступку заступа интересе повјерилаца, пратећи и усмјеравајући рад стечајног управника и уопште одвијање стечајног поступка,

17) стечајна маса је целокупна имовина која припада стечајном дужнику у вријеме отварања стечајног поступка, као и имовина коју стечајни дужник стекне током стечајног поступка, ако другим прописима није предвиђено другачије,

18) табела потраживања је акт суда у којем су наведени пријављена и испитана потраживања, врста потраживања, исплатни ред код стечајних повјерилаца и висина утврђеног, односно оспореног потраживања,

19) диобни попис (приједлог диобе) је акт стечајног управника који садржи попис утврђених потраживања која се узимају у обзир приликом диобе,

20) стечајна маса као субјект поступка (поступак реорганизације) је нови субјект грађанског процесног права који, након обуставе стечајног поступка услед продаје стечајног дужника као правног лица, стаје на мјесто стечајног дужника и преузима дугове стечајног дужника као његов процесни слѣдник,

21) стечајна маса као субјект поступка (стечајни поступак) је нови субјект грађанског процесног права кога заступа стечајни управник који може, након закључења стечајног поступка, наставити судске и управне поступке које је водио стечајни дужник или који се воде против стечајног дужника,

22) реорганизација је посебан поступак који се спроводи у оквиру стечајног поступка ради утврђивања правног положаја стечајног дужника и његовог односа према повјериоцима, а посебно ради одржавања његове дјелатности и очувања радних мјеста,

23) стечајни план је акт (споразум) који је донесен сагласношћу квалификоване већине стечајних повјерилаца, а на који је дао сагласност стечајни дужник, о модалитетима реорганизације стечајног дужника и који потврђује надлежни суд и има снагу извршног наслова за све непривилеговане повјериоце,

24) међународни стечај је стечајни поступак са елементом иностраности, који је повезан са неким од елемената стечајног поступка, као што су стечајна маса, стечајни дужник, повјериоци и други субјекти стечајног поступка,

25) страна стечајна одлука је одлука страног стечајног суда која се односи на покретање или закључење стечајног поступка и која мора бити призната у посебном поступку признања и извршења да би била примимијењена на домаћој територији,

26) страни стечајни управник је лице које је на то мјесто именовано у стечајном поступку покренутом на територији стране земље,

27) искључива надлежност домаћег суда је надлежност која се одређује за дужника који има средиште пословног дјеловања на домаћој територији,

28) посебна надлежност је надлежност која се одређује за могућност покретања стечајног поступка за дужника који на територији једне земље има имовину, односно пословну јединицу,

29) главни стечајни поступак је поступак који се покреће у држави у којој стечајни дужник има средиште пословног дјеловања и када се против тог истог дужника води секундарни, односно посебни стечајни поступак,

30) секундарни стечајни поступак је поступак зависан од главног стечајног поступка, а покреће се у земљи у којој

се налази или пословна јединица стечајног дужника или његова имовина,

31) извјештајно рочиште је рочиште на којем се одржава скупштина повјерилаца на којој се, на основу извјештаја стечајног управника, одлучује о даљем току стечајног поступка,

32) испитно рочиште је рочиште на којем се одржава скупштина повјерилаца на којој се испитују пријављена потраживања и коју чине повјериоци који су суду пријавили своја потраживања.

ГЛАВА II

ОПШТЕ ПРОЦЕСНЕ ОДРЕДБЕ

Стварна и мјесна надлежност

Члан 16.

(1) У поступку реструктурирања и стечајном поступку стварно и мјесно надлежан је окружни привредни суд (у даљем тексту: Суд) на чијем се подручју налази сједиште или пребивалиште стечајног дужника.

(2) Уколико се приједлог поднесе мјесно ненадлежном суду, мјесно ненадлежни суд ће без одгађања донијети рјешење којим се оглашава ненадлежним и доставити приједлог мјесно надлежном суду.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана није допуштена жалба.

(4) Суд је стварно и мјесно надлежан за правне спорове проистекле из стечаја и у вези са стечајем, као и за правне спорове побијања правних радњи стечајног дужника.

(5) Стечајни поступак води стечајни судија као судија појединац.

(6) Поступак реструктурирања и стечајни поступак над стечајним дужником који нема сједиште у Републици Српској спроводи Суд на чијем подручју се налази организациони дио дужника у поступку реструктурирања и стечајног дужника, ако су за то испуњени услови прописани овим законом.

Примјена одредаба Закона о парничном поступку

Члан 17.

Уколико овим законом није другачије предвиђено, у поступку реструктурирања и стечајном поступку сходно се примјењују одредбе Закона о парничном поступку под условом да нису у супротности са циљевима и начелима стечајног поступка.

Рок окончања стечајног поступка

Члан 18.

(1) Стечајни поступак ће се окончати у року од годину дана, а у сложеном случају у року од двије године.

(2) Уколико се стечајни поступак не заврши у року од једне, односно двије године, стечајни поступак ће се наставити, а о разлозима продужења рока стечајни судија ће обавијестити предсједника суда.

(3) Предсједник суда је обавезан да води евиденцију о стечајним поступцима који нису окончани у року из става 1. овог члана и ту евиденцију достави Министарству правде (у даљем тексту: Министарство).

Рок окончања судских и управних поступака

Члан 19.

(1) Сви поступци пред судом који су у вези са поступком реструктурирања и стечајним поступком хитне су природе и морају се завршити у разумном року да би се стечајни поступак окончао у роковима прописаним чланом 18. овог закона.

(2) Сви управни поступци који су у вези са поступком реструктурирања и стечајним поступком хитне су природе и морају се завршити у року од 30 дана, односно у року од 60 дана у сложеним предметима, да би се стечајни поступак окончао у роковима прописаним чланом 18. овог закона.

(3) Уколико се судски и управни поступци не могу завршити у роковима из ст. 1. и 2. овог члана, судија, односно

референт који води поступак у вези са стечајним поступком дужан је да о разлозима због којих поступак није завршен обавијести предсједника суда, односно старјешину органа управе, а предсједник суда и старјешина органа управе дужни су да доставе извјештај предсједнику окружног привредног суда и стечајном судији о разлозима због којих се поступак не може окончати.

(4) Извјештај из става 3. овог члана предсједник окружног привредног суда дужан је да достави Министарству, које предузима законом прописане активности према Високом судском и тужилачком савету када је ријеч о судским поступцима, а када је ријеч о управним поступцима, обавјештава управну инспекцију.

Акти у стечајном поступку Члан 20.

- (1) У стечајном поступку доносе се рјешења и закључци.
- (2) У стечајном поступку одлучује се рјешењем.
- (3) Закључком се одлучује о одређеним приговорима и издаје налог службеном лицу, органу који спроводи поступак реструктурирања и стечајни поступак или трећем лицу за извршење појединих радњи, одлучује о управљању стечајним поступком и другим питањима када је то одређено овим законом.
- (4) Против закључка из става 3. овог члана није дозвољена жалба или приговор.
- (5) Ако закључак садржи очигледну техничку или словну грешку, стечајни судија, на захтјев стечајног управника, повјериоца или другог заинтересованог лица, може без одгађања извршити исправку закључка, ради отклањања грешке.

Извођење доказа Члан 21.

- (1) Стечајни судија може, ради утврђивања услова за отварање поступка реструктурирања и стечајног поступка, одредити усмену расправу.
- (2) Рјешење о отварању стечајног поступка доноси се након саслушања стечајног дужника, уколико се тиме због посебних околности појединачног случаја не угрожава сврха рјешења.
- (3) Уколико изостане претходно саслушање стечајног дужника, то у рјешењу мора бити посебно образложено.
- (4) Стечајни судија по службеној дужности истражује све околности које су од значаја за поступак реструктурирања и стечајни поступак.
- (5) У сврху испитивања околности из става 4. овог члана стечајни судија може саслушати стечајног дужника, његове законске заступнике, повјериоца, ако је подносилац приједлога за покретање стечајног поступка, свједоке и вјештаке, те извести друге доказе.

Обавезе учествовања и принудне мјере Члан 22.

- (1) Дужник и стечајни дужник, његови законски заступници и свједоци обавезни су да Суду, именованом вјештаку и стечајном управнику доставе потпуне и истините информације.
- (2) Стечајни дужник или његови законски заступници су, осим информација из става 1. овог члана, обавезни да очувају стечајну масу и да се уздрже од штетних радњи које могу умањити стечајну масу.
- (3) Ако стечајни дужник или лице које је обавезно за давање информација не извршава своје обавезе давања информација или учествовања које према закону постоје или уколико постоји основана сумња да ово лице врши радње ради оштећења стечајне масе или не предузима радње потребне за обезбјеђење масе, стечајни судија може према властитој процјени и на приједлог привременог стечајног управника или стечајног управника наредити одговарајућа средства принуде.
- (4) Средства принуде у смислу става 3. овог члана Суд одређује рјешењем и она су:

- 1) присилно привођење пред Суд,
- 2) изрицање новчане казне за прекршај.
- (5) У рјешењу којим се наређује привођење истовремено се може и запријетити изрицање новчане казне за прекршај.
- (6) Против рјешења којим се наређује привођење може се изјавити жалба другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.
- (7) Жалба не одгађа извршење рјешења.

Жалба на рјешење Члан 23.

- (1) Против одлука суда у случајевима прописаним овим законом допуштена је жалба.
- (2) Рок за подношење жалбе је осам дана и тече од дана објављивања одлуке или од дана достављања одлуке, ако одлука није објављена.
- (3) Рок за достављање одговора на жалбу је осам дана од дана достављања жалбе на одговор.
- (4) Стечајни судија може, ако утврди да је жалба основана, и сам удовољити жалби.
- (5) Уколико стечајни судија не удовољи жалби, дужан је да без одгађања, а најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на жалбу, односно истека рока за одговор, жалбу достави на одлучивање другостепеном суду.
- (6) За одлучивање о жалби из става 5. овог члана надлежно је вијеће сачињено од троје судија Вишег привредног суда (у даљем тексту: другостепени суд).
- (7) Вијеће из става 6. овог члана дужно је да одлучи о жалби у року од 15 дана од дана њеног пријема.
- (8) Жалба одгађа извршење рјешења ако овим законом није другачије прописано.

Ревизија Члан 24.

- (1) Против одлука другостепеног суда може се изјавити ревизија само на рјешење којим се преиспитују одлука првостепеног суда о отварању стечајног поступка и одлука првостепеног суда о закључењу стечајног поступка када је на то рјешење дозвољено право жалбе.
- (2) Првостепени суд дужан је да без одгађања, а најкасније у року од три дана од пријема ревизије, ревизију са списом достави Врховном суду Републике Српске на одлучивање.
- (3) Врховни суд Републике Српске дужан је да одлуку о ревизији донесе у року од 15 дана од дана њеног пријема.

Достављање и јавна оглашавања Члан 25.

- (1) Судска писмена Суд доставља по службеној дужности.
- (2) Достава се сматра извршеном објављивањем на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске", укључујући и случајеве за које овај закон прописује личну доставу.
- (3) Стечајни судија може одредити да се одлука суда, оглас или други акт објави у јавном гласилу, односно да се објављивање понови.
- (4) У случају поновне објаве, потребно је назначити када је и гдје прва објава објављена.
- (5) Рокови који се односе на објаву теку од дана када је први пут извршена објава.
- (6) Достава се сматра извршеном истеком пет радних дана од дана објављивања.

Трошкови поступка Члан 26.

У поступку реструктурирања и стечајном поступку сваки повјерилац сноси своје трошкове поступка, ако овим законом није другачије одређено.

ГЛАВА III
ПОСТУПАК РЕСТРУКТУРИРАЊА

Органи поступка реструктурирања
Члан 27.

Органи поступка реструктурирања су Суд и повјереник.

Трајање поступка реструктурирања
Члан 28.

(1) Поступак реструктурирања ће се окончати у року од пет мјесеци од дана његовог отварања.

(2) У оправданим случајевима, рок из става 1. овог члана Суд може продужити најдуже за 90 дана.

Приједлог за отварање поступка реструктурирања
Члан 29.

(1) Поступак реструктурирања покреће се на приједлог дужника или на приједлог повјериоца ако је дужник сагласан с тим приједлогом.

(2) Ако приједлог за покретање поступка реструктурирања поднесе повјерилац, дужан је да уз приједлог достави и сагласност дужника.

(3) Приједлог за отварање поступка реструктурирања садржи:

1) пословно име, односно назив, сједиште, матични број и јединствени идентификациони број дужника, број главног рачуна и назив пословне банке код које је отворен,

2) извјештај о финансијском стању и пословању дужника,

3) план финансијског и оперативног реструктурирања,

4) попис имовине и права дужника која су уписана у одговарајуће регистре,

5) доказ о укупној активи и доказ о укупном приходу за претходну годину и број запослених на дан сачињавања извјештаја.

(4) Уз приједлог из става 1. овог члана доставља се садржај преговора са повјериоцима, ако их је било, а који су претходили приједлогу за отварање поступка, укључујући и потребна обавјештења достављена повјериоцима који учествују у поступку да би могли донијети одлуку о плану финансијског и оперативног реструктурирања.

(5) Приједлог за покретање поступка реструктурирања доставља се на образцу чији изглед и садржај прописује министар правде (у даљем тексту: министар) правилником.

Испитивање ваљаности приједлога и повлачење
приједлога
Члан 30.

(1) Суд испитује прихватљивост приједлога за отварање поступка реструктурирања у року од осам дана од дана подношења.

(2) Ако приједлог из става 1. овог члана није потпун, Суд позива подносиоца приједлога да приједлог допуни у року од осам дана од дана достављања.

(3) Ако подносилац не допуни приједлог у року из става 2. овог члана, Суд рјешењем одбацује приједлог као недопуштен.

(4) Приједлог за отварање поступка реструктурирања предлагач може повући до дана објављивања на огласној табли Суда рјешења о постизању споразума о поступку реструктурирања, односно рјешења о одбијању поступка реструктурирања.

(5) Уколико предлагач повуче приједлог, он сноси трошкове поступка реструктурирања.

(6) Уколико су трошкови поступка мањи од износа предужмљених средстава, суд, када буду подмирени трошкови поступка реструктурирања, неискоришћена средства враћа предлагачу.

(7) Приједлог за отварање поступка реструктурирања са приложеном документацијом објављује се на огла-

сној табли суда, електронској табли и интернет страници АПИФ-а.

Предујам трошкова
Члан 31.

(1) Подносилац приједлога дужан је да уплати предујам трошкова поступка реструктурирања у износу који одреди суд.

(2) Ако подносилац приједлога не уплати предујам из става 1. овог члана у року од 15 дана, Суд ће приједлог одбацити као недопуштен.

(3) Суд ће донијети одлуку о отварању поступка реструктурирања у року од осам дана након што утврди да је приједлог допуштен и основан и да је уплаћен предујам за трошкове поступка реструктурирања.

(4) Износ предујама из става 1. овог члана Суд одређује у складу са Правилником о накнадама и наградама за рад стечајног управника из члана 95. став 2. овог закона.

Извјештај о финансијском стању и пословању дужника
Члан 32.

(1) Извјештај о финансијском стању и пословању дужника доставља се суду и садржи:

1) финансијске извјештаје у складу са рачуноводственим прописима који нису старији од три мјесеца од дана подношења приједлога за отварање поступка реструктурирања са упоредним подацима презентованим у финансијским извјештајима исказаним у посљедњем годишњем финансијском извјештају;

2) попис потраживања радника по основу уговора о раду у бруто износу насталих до дана подношења приједлога за отварање поступка реструктурирања;

3) попис обавеза према повјериоцима који садржи сљедеће:

1. пословно име, сједиште, матични број и јединствени идентификациони број, односно име, презиме, адресу пребивалишта и лични идентификациони број повјериоца за сваку појединачну обавезу,

2. укупну вриједност свих појединачних обавеза и учешће у укупним обавезама исказаним у финансијским извјештајима из става 1. тачка 1) овог члана,

3. попис разлучних права разлучних повјерилаца са знаком ствари или права на којима постоји разлучно право и правни основ стицања разлучног права, као и покренутих извршних или других судских или вансудских поступака на стварима или правима дужника на којима постоји разлучно право,

4. попис ствари или права на којима постоји излучно право;

4) попис дужникових дужника са потребним подацима из члана 29. став 3. тачка 1) овог закона појединачно за сваког дужника, као и укупан износ обавеза;

5) попис свих поступака покренутих од дужника пред судовима и другим надлежним органима.

(2) Потраживања радника и других дужникових повјерилаца наведена у извјештају из става 1. овог члана сматрају се пријављеним потраживањима.

План финансијског и оперативног реструктурирања
Члан 33.

План финансијског и оперативног реструктурирања доставља се суду и садржи:

1) чињенице и околности из којих произлази постојање претпоставки за отварање поступка реструктурирања,

2) износ недостатка ликвидних средстава утврђен на бази финансијских извјештаја,

3) мјере финансијског реструктурирања и оперативног утврђивања њихових ефеката на недостатак ликвидних средстава, профитабилност пословања и отклањања платежне неспособности,

4) план пословања за текућу годину и за најмање двије наредне календарске године, уз детаљно образложење сваке појединачне позиције плана,

5) биланс стања на последњи дан периода за који се сачињава план пословања,

6) анализу потраживања према величини, категорији (потраживања радника, излучна права, различна права и друга потраживања), ниво очекиваног намирења и приједлоге рокова за њихово намирење,

7) понуду дужника повјериоцима о начину, роковима и условима намирења потраживања,

8) обрачун трошкова реструктурирања.

Одбацивање приједлога за отварање поступка реструктурирања Члан 34.

Суд одбацује приједлог за отварање поступка реструктурирања:

1) ако се води поступак реструктурирања по приједлогу који је раније поднесен,

2) ако није истекао рок од двије године од испуњења обавеза из претходно потврђеног поступка реструктурирања,

3) ако приједлог није поднесен од овлашћеног предлагача,

4) ако Агенција за банкарство Републике Српске не изда претходну сагласност за претварање потраживања кредитне институције у основни капитал дужника у поступку реструктурирања, а дужник не предложи нови план финансијског и оперативног преструктурирања,

5) у другим случајевима прописаним овим законом.

Рјешење о отварању поступка реструктурирања Члан 35.

(1) Ако Суд утврди да су испуњене претпоставке за отварање поступка реструктурирања, доноси рјешење о отварању поступка реструктурирања и именује повјереника.

(2) У рјешењу о отварању поступка реструктурирања обавезно се наводе подаци о:

1) фирми, односно називу, личном идентификационом броју дужника, сједишту и пословној адреси, односно имену и презимену дужника, сједишту и пословној адреси и адреси пребивалишта дужника,

2) имену, презимену, личном идентификационом броју и адреси повјереника.

(3) Рјешењем о отварању поступка реструктурирања Суд позива дужникове дужнике да своје обавезе без одгађања испуне према дужнику.

(4) Рјешењем о отварању поступка реструктурирања Суд позива повјериоце да у року од 30 дана од дана објаве рјешења у "Службеном гласнику Републике Српске", поднеском у два примјерка са доказима пријаве суду своја потраживања, те у року од осам дана од дана објаве писменог извјештаја о пријављеним потраживањима дужника и повјереника, поднеском у два примјерка, надлежном суду оспоре пријављена потраживања која сматрају неостојећим, уз обавезу навођења разлога оспоравања.

(5) Рјешењем о отварању поступка реструктурирања Суд позива дужника и повјереника да у року од осам дана од истека рока за пријаву потраживања суду доставе писмено изјашњење о сваком пријављеном потраживању, да ли признаје потраживање или га оспорава, уз обавезну назнаку разлога оспоравања.

(6) Разлучни повјериоци дужни су, уз пријаву потраживања, навести податке о својим правима, правном основу различног права и дијелу имовине дужника на који се односи њихово различно право.

(7) Излучни повјериоци дужни су да наведу податке о својим правима, правном основу излучног права и дијелу имовине дужника на који се односи њихово излучно право.

(8) Разлучни и излучни повјериоци дужни су да, уз пријаву свога потраживања, дају и писмену изјаву о одгађању намирења из предмета на који се односи њихово различно право, односно издвајање предмета на које се односи њихово излучно право, ради спровођења плана финансијског и оперативног реструктурирања.

(9) Ако није достављена изјава о одгађању, сматра се да повјерилац није пристао на одгађање намирења.

(10) Суд рјешењем о отварању поступка реструктурирања заказује рочиште ради испитивања потраживања и позива дужника, повјереника и повјериоце.

(11) Суд рјешењем налаже да се по службеној дужности у судски регистар и друге јавне регистре упише забиљежба отварања поступка реструктурирања.

(12) Дужник је обавезан да у року од осам дана од дана објаве из члана 36. овог закона обавијести своје повјериоце евидентиране у пословним књигама о отварању поступка реструктурирања да би они благовремено могли пријавити потраживања.

(13) Рјешење о отварању поступка реструктурирања Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а, те доставља пословној банци код које дужник има отворен главни рачун.

Обавјештавање повјерилаца Члан 36.

(1) О отварању поступка реструктурирања Суд обавјештава повјериоце.

(2) Обавјештење из става 1. овог члана садржи:

1) изреку рјешења о отварању поступка реструктурирања,

2) извјештај о финансијском стању и пословању дужника,

3) план финансијског и оперативног реструктурирања и

4) дан и час истицања обавјештења.

(3) Обавјештење из става 2. овог члана Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда и интернет страници АПИФ-а истога дана када је донесено рјешење о отварању поступка реструктурирања.

Пријава потраживања Члан 37.

(1) Пријава потраживања садржи:

1) пословно име, сједиште, матични број и јединствени идентификациони број повјериоца, односно име и адресу пребивалишта повјериоца,

2) пословно име, сједиште, матични број и јединствени идентификациони број дужника,

3) износ доспјелих и недоспјелих потраживања и правни основ потраживања, као и назнаку о постојању извршне исправе,

4) доказ о постојању потраживања.

(2) Уз пријаву потраживања може се приложити и образац за гласање о плану финансијског и оперативног реструктурирања.

(3) Пријаву потраживања поднесу након истека рока за пријављивање Суд одбацује рјешењем.

(4) Министар правилником прописује образац за пријаву потраживања из става 1. овог члана.

Повјереник Члан 38.

(1) Повјереника именује Суд са листе стечајних управника, водећи рачуна о броју поступака реструктурирања, односно стечајних поступака у којима је већ именован.

(2) Повјереник престаје да обавља дужност одлуком суда, закључењем поступка реструктурирања, покретањем стечајног поступка и одлуком повјерилаца.

Права и обавезе повјереника
Члан 39.

(1) Обавезе повјереника су да:

- 1) испита стање имовине и пословање дужника,
 - 2) сачини попис потраживања повјерилаца, унесе у табелу пријављених потраживања и заједно са пристиглим пријавама потраживања и прилозима достави суду ради објављивања на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а, у року осам дана од дана истека рока за пријаву потраживања,
 - 3) сачини попис радника стечајног дужника и обрачуна њихова потраживања у складу са прописима и упозна их са висином потраживања унесених у табелу пријављених потраживања,
 - 4) објави писмено изјашњење о пријављеним потраживањима дужника и повјереника, у року од осам дана од дана истека рока за достављање писменог изјашњења о пријављеним потраживањима,
 - 5) достави суду прикупљену документацију која се односи на потраживања повјерилаца у року од осам дана од дана истека рока у којем повјериоци могу оспорити пријављена потраживања,
 - 6) објави документацију која накнадно пристигне,
 - 7) изјасни се о потраживањима, тј. да ли пријаву потраживања сматра основаном или пријаву оспорава, као и разлоге оспоравања пријаве, те да унесе податке у табелу пријављених потраживања,
 - 8) оспори потраживања ако на основу саопштења повјерилаца или из неког другог разлога посумња у њихово постојање,
 - 9) надгледа пословање дужника, а посебно финансијско пословање дужника, стварање обавеза према трећим лицима, издавање средстава осигурања плаћања, пословање у продаји робе, односно услуга, пазећи при томе да се не оштећује имовина дужника,
 - 10) изврши процјену о степену намирења повјерилаца у случају да је вођен стечајни поступак над дужником,
 - 11) даје мишљење о томе да ли су испуњени услови за закључење поступка реструктурирања и спроводивости поступка реструктурирања у пракси,
 - 12) ради утврђивања чињеница из т. 10) и 11) овог става, повјереник може ангажовати ревизора, вјештака или другог стручњака,
 - 13) поднесе пријаву суду ако дужник поступа противно одредбама овог закона,
 - 14) надзире правременост и потпуност намирења трошкова поступка реструктурирања,
 - 15) обавља и друге послове у складу са овим законом.
- (2) Одредбе овог закона које уређују именоване, надзор над његовим радом, одговорност, награде и накнаде трошкова за рад стечајног управника примјењују се и на повјереника.

Обустава поступка реструктурирања
Члан 40.

(1) Суд обуставља поступак реструктурирања:

- 1) ако утврди да више не постоји разлог за отварање поступка реструктурирања,
- 2) ако је вриједност утврђених потраживања већа за 20% од вриједности обавеза према повјериоцима које је дужник навео у приједлогу,
- 3) ако вриједност оспорених потраживања прелази 30% вриједности пријављених потраживања,
- 4) ако дужник у току поступка реструктурирања поступа супротно одредбама члана 34. овог закона,
- 5) ако дужник испуни све обавезе према повјериоцима до рочишта за гласање,
- 6) ако се истеком рока од пет мјесеци од дана отварања поступка реструктурирања не потврди поступак реструкту-

рирања, односно ако тај поступак не буде спроведен, нити у продуженом року од још 90 дана након што је Суд на приједлогу дужника или повјереника процијенио да је продужење рока корисно за окончање поступка реструктурирања,

7) у другим случајевима прописаним овим законом.

(2) Рјешење о обустави поступка реструктурирања Суд доставља странкама у поступку и АПИФ-у и објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(3) Ако је ријеч о поступку реструктурирања мање вриједности, умјесто рјешења из става 2. овог члана Суд доноси обавјештење, које објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

Испитно рочиште

Члан 41.

(1) На рочишту ради испитивања потраживања испитују се пријављена потраживања.

(2) Потраживања пријављена у року прописаним овим законом сматрају се утврђеним ако их није оспорио повјереник, дужник или неко од повјерилаца.

(3) Оспорена потраживања морају се расправити.

(4) Суд сачињава табелу признатих и оспорених потраживања у којој за свако поједино потраживање уноси у којој је мјери признато, односно оспорено, уз обавезно навођење разлога оспоравања.

(5) Одредбе овог закона које се односе на потраживања излучних и разлучних повјерилаца на одговарајући начин примјењују се и у поступку реструктурирања.

Измјена и допуна плана финансијског и оперативног
реструктурирања

Члан 42.

(1) Дужник је дужан да најкасније у року од осам дана од утврђивања табеле признатих и оспорених потраживања достави план финансијског и оперативног реструктурирања, који обухвата сва утврђена и оспорена потраживања према табели признатих и оспорених потраживања, ако она нису обухваћена раније достављеним планом финансијског и оперативног реструктурирања.

(2) Не може се приступити гласању за план финансијског и оперативног реструктурирања који не обухвата сва утврђена и оспорена потраживања и који није у складу с прописима.

(3) Ако дужник не достави план финансијског и оперативног реструктурирања у року из става 1. овог члана, Суд рјешењем обуставља поступак.

(4) Рјешење из става 3. овог члана Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(5) Суд ће у року од три дана од дана када је дужник доставио план финансијског и оперативног реструктурирања заказати рочиште на којем ће се расправљати и гласати о плану финансијског и оперативног реструктурирања.

(6) Измијењени план финансијског и оперативног реструктурирања Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда када се за то створе услови и на интернет страници АПИФ-а.

Разврставање повјерилаца у поступку реструктурирања
Члан 43.

(1) Према резултатима финансијског и оперативног плана реструктурирања и праву гласа, повјериоци поступка реструктурирања разврставају се у редове:

1) повјериоци којима се утврђена потраживања умањују у складу са њиховом изјавом о смањењу потраживања,

2) повјериоци којима се утврђена потраживања умањује у складу са законом,

3) повјериоци којима су потраживања оспорена,
4) повјериоци на чија потраживања поступак реструктурирања не утиче.

(2) Повјериоцима који су сагласни са предложеним планом финансијског и оперативног реструктурирања утврђена потраживања се умањују у складу са њиховом изјавом о смањењу потраживања.

(3) Изјава о смањењу потраживања из става 2. овог члана саставни је дио обрасца за гласање.

(4) Повјериоцима који нису сагласни са предложеним планом финансијског и оперативног реструктурирања утврђена потраживања се умањују за износ до 10%, с тим да проценат умањења не може бити неповољнији од очекиваног намирена да до поравнања у поступку реструктурирања није ни дошло.

(5) Потраживања повјерилаца из става 4. овог члана морају се намирити у року од двије године од дана правоснажности рјешења којим се прихвата план финансијског и оперативног реструктурирања и потврђује поступак реструктурирања, с тим да намирење буде временски распооређено и да прво доспијеће буде најкасније у року од три мјесеца.

(6) Повјериоци спорних потраживања, који воде парнице ради утврђивања оспореног потраживања основаним и којима је Суд дозволио да гласају, могу се изјаснити да су сагласни са предложеним планом, а ако се не изјасне, сматра се да су гласали против.

(7) Планом финансијског и оперативног реструктурирања морају се осигурати средства за намирење износа који би повјериоци чије је потраживање оспорено добили да њихово потраживање није оспорено, уз одговарајућу примјену правила о умањењу из става 1. т. 2) и 3) овог члана.

(8) На право гласа повјерилаца оспорених потраживања сходно се примјењују одредбе овог закона које се односе на права оспорених потраживања у стечајном поступку.

(9) О прихватању финансијског и оперативног плана реструктурирања за потраживања Републике Српске изјашњава се Правобранилаштво Републике Српске, у складу са законом.

Рочиште за гласање Члан 44.

(1) Суд заказује рочиште на којем се расправља и гласа о плану финансијског и оперативног реструктурирања.

(2) Рочиште ће се одржати у року од 30 дана од дана заказивања.

(3) Позив за расправу, гласање и план финансијског и оперативног реструктурирања објављују се на огласној страници суда, електронској табли суда, у “Службеном гласнику Републике Српске” и на интернет страници АПИФ-а.

(4) На рочишту приједлог плана финансијског и оперативног реструктурирања образлаже овлашћени представник дужника, а након тога се изјашњава повјереник.

(5) Право учешћа на расправи имају дужник, повјереник и повјериоци.

(6) Одлуку о прихватању плана финансијског и оперативног реструктурирања доносе повјериоци.

(7) Повјериоци гласају писменим путем на обрасцу за гласање.

(8) Образац за гласање мора бити достављен суду најкасније до почетка рочишта за гласање, потписан и овјерен од овлашћеног лица.

(9) Ако је повјерилац правно лице, уз образац мора бити приложен доказ да га је потписало овлашћено лице (извод из судског или одговарајућег регистра).

(10) Ако повјериоци до почетка рочишта за расправљање и гласање не доставе образац за гласање или доставе образац из којег се не може недвосмислено утврдити како су гласали, сматра се да су гласали против плана финансијског и оперативног реструктурирања.

(11) Повјериоцима присутним на рочишту, а који нису гласали до почетка рочишта за гласање, омогућава се писмено гласање на рочишту, а ако то не учине, сматра се да су гласали против плана.

(12) Суд сачињава попис присутних повјерилаца и права гласа која им припадају.

(13) Суд о обављеном гласању сачињава посебан записник, који потписују дужник, повјереник и повјериоци.

(14) Образац из става 7. овог члана прописује министар правилником.

Поравнање у поступку реструктурирања Члан 45.

(1) Дужник и натполовична већина повјерилаца присутних на рочишту за гласање могу затражити од суда да одгоди заказано рочиште на период који не може бити дужи од 15 дана.

(2) Рочиште за гласање може се одгодити највише једанпут.

(3) Ако се на рочишту за гласање неко од повјерилаца изјасни да није сагласан са предложеним планом финансијског и оперативног реструктурирања, дужник може затражити од суда да одгоди заказано рочиште на рок од 15 дана ради израде новог финансијског и оперативног плана реструктурирања.

(4) План из става 3. овог члана дужник је дужан да достави суду и повјериоцима који имају право гласа у року од осам дана од дана одгођеног рочишта.

(5) Ако дужник не достави нови план финансијског и оперативног реструктурирања суду у року из става 4. овог члана, Суд рјешењем обуставља поступак.

(6) План финансијског и оперативног реструктурирања који је достављен у року из става 4. овог члана Суд у року од три дана од дана достављања објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у “Службеном гласнику Републике Српске” и на интернет страници АПИФ-а.

(7) Суд рјешењем прихвата план финансијског и оперативног реструктурирања и потврђује поравнање у поступку реструктурирања ако је за план гласало најмање 25% повјерилаца и ако је збир износа потраживања повјерилаца који су гласали за план финансијског и оперативног реструктурирања већи од збира износа повјерилаца који су гласали против плана финансијског и оперативног реструктурирања, осим:

1) ако неко од повјерилаца учини вјероватним да се планом финансијског и оперативног реструктурирања ставља у лошији положај од онога у којем би био да плана нема,

2) ако из плана финансијског и оперативног реструктурирања произлази да није вјероватно да ће његово спровођење учинити дужника способним за плаћање до краја текуће и наредне двије године,

3) ако планом финансијског и оперативног реструктурирања није одређено намирење износа које би добили повјериоци да њихова потраживања нису оспорена.

(8) Ако нису испуњене претпоставке за вођење поступка реструктурирања, Суд рјешењем утврђује да се ускраћује потврда о поравнању у поступку реструктурирања и обуставља поступак реструктурирања.

(9) Рјешење којим се прихвата план финансијског и оперативног реструктурирања и потврђује поравнање у поступку реструктурирања или обуставља поступак реструктурирања објавиће се на огласној табли суда, електронској табли суда, у “Службеном гласнику Републике Српске” и на интернет страници АПИФ-а и доставља се странкама.

(10) Правоснажно рјешење којим се потврђује поравнање у поступку реструктурирања Суд доставља АПИФ-у, суду и надлежним органима ради уписа у јавне регистре.

(11) Уколико је дужник организован као акционарско друштво, рјешење из става 10. овог члана доставља се берзи која тргује акцијама тог друштва, у писаној или електронској форми, најкасније наредног дана од дана доношења.

(12) Смањење обавезе главног дужника у поступку реструктурирања не повлачи за собом и одговарајуће смањење јамчеве обавезе, те јамац одговара повјериоцу за цијели износ своје обавезе.

(13) Дужник којем су на основу правоснажног поравнања у поступку реструктурирања отписане обавезе, отписане обавезе чине друге (посебне) резерве друштва и служе за покриће губитка из пословања.

(14) Повјерилац који, у складу са правоснажним поравнањем у поступку реструктурирања, отпише потраживање дужнику, не плаћа порез на износ отписаног потраживања.

Вријеме наступања правних посљедица поступка реструктурирања
Члан 46.

(1) Правне посљедице отварања поступка реструктурирања наступају у моменту објављивања рјешења о отварању поступка реструктурирања на огласној табли суда.

(2) Правне посљедице отварања поступка реструктурирања наступају за сва потраживања повјерилаца према дужнику која су настала до момента отварања поступка.

(3) Поступак реструктурирања утиче на права одвојеног намирења излучних и разлучних повјерилаца и потраживања радника сврстаних у виши исплатни ред у смислу чл. 87, 91. и 92. овог закона.

(4) Одредбе поглавља V овог закона које се односе на ефекте потврђеног стечајног плана и надзор над његовим испуњењем примјењују се на одговарајући начин на потврђено поравнање у поступку реструктурирања.

Пословање дужника током поступка реструктурирања
Члан 47.

(1) Након подношења приједлога за отварање поступка реструктурирања до доношења рјешења о потврди поступка реструктурирања, односно рјешења о неприхватању плана финансијског и оперативног реструктурирања, дужник може обављати само плаћања која су нужна за редовно пословање.

(2) У периоду из става 1. овог члана дужник не може отуђивати, нити оптерећивати своју имовину.

(3) Радници дужника за период из става 1. овог члана имају право на плату која не може бити мања од најниже плате у Републици Српској.

(4) За све правне послове које дужник обавља у периоду из става 1. овог члана дужник има обавезу да прибави претходну писмену сагласност повјереника или суда ако је повјереник одлуком суда разријешен дужности.

(5) Сагласност из става 4. овог члана даје се у најкраћем року, а најдуже у року од три дана од дана подношења.

(6) Правни послови закључени супротно ставу 4. овог члана ништавни су.

(7) Мјенице, чекови и други налози за плаћање издати прије отварања поступка реструктурирања не наплаћују се на терет рачуна дужника током трајања поступка.

(8) Допуштено је подношење мјенице на којој је утврђен датум (дан) подношења и издата потврда да мјеница није наплаћена јер је над дужником отворен поступак реструктурирања.

Прекид судских и других поступака
Члан 48.

(1) Парнични, извршни и управни поступци покренути против дужника прије отварања поступка реструктурирања прекидају се даном отварања поступка реструктурирања.

(2) Поступак реструктурирања не утиче на привремене мјере осигурања донесене у кривичном поступку.

(3) Током трајања поступка реструктурирања не могу се покретати парнични, извршни и управни поступци, нити теку рокови у којима се може поднијети тужба или други захтјев.

(4) Прекинути поступци из става 1. овог члана наставају се на приједлог тужиоца:

1) након правоснажности рјешења о поравнању у поступку реструктурирања или

2) након правоснажности рјешења о обустави поступка реструктурирања.

(5) Приједлог за наставак поступка може се поднијети у року од 15 дана од дана правоснажности одлуке из става 4. овог члана, а ако тужилац не испоштује рок, сматра се да је тужба повучена.

(6) Ако је неки од повјерилаца оспорио потраживање које је признао дужник, такав повјерилац наступа у име и за рачун дужника.

(7) На поступак за утврђивање оспорених потраживања сходно се примјењују правила поступка за утврђивање потраживања у стечајном поступку.

Поступак пословних банака по основу плаћања
Члан 49.

(1) Даном доставе рјешења о отварању поступка реструктурирања пословна банка код које дужник има отворен главни рачун, као и друге банке код којих дужник има отворен рачун, престају извршавати доспјеле обавезе дужника.

(2) Пословне банке могу вршити плаћања само у складу са чланом 47. овог закона.

Застара
Члан 50.

(1) Пријавом потраживања у поступку реструктурирања, рок за застару се прекида од дана подношења пријаве до дана истека рока за исплату који је одређен у поравнању у поступку реструктурирања, осим оних потраживања на која поступак реструктурирања не утиче.

(2) Ако се поступак реструктурирања не потврди, рок за застару се прекида до дана правоснажности рјешења о обустави поступка реструктурирања.

Умањење утврђених потраживања и право на камате
Члан 51.

(1) Под утврђеним потраживањем, у смислу овог закона, подразумијевају се главни дуг и камате које доспијевају на дан отварања поступка реструктурирања, а ако је потраживање садржано у извршној исправи, под утврђеним потраживањем подразумијева се целокупни износ наведен у тој исправи.

(2) Ако је поравнањем у поступку реструктурирања одређено да се потраживања исплате у смањеном износу, проценат који се исплаћује према поравнању у поступку реструктурирања обрачунава се на цијели износ утврђеног потраживања из става 1. овог члана.

(3) Од дана отварања поступка реструктурирања до његовог окончања камате не теку, осим на потраживања повјерилаца на које не утиче поступак реструктурирања.

(4) Одредба става 3. овог члана неће се примјенити ако поступак реструктурирања буде обустављен, осим ако је поступак обустављен јер је дужник испунио све обавезе према повјериоцима.

(5) Ако се поравнање у поступку реструктурирања потпуно не изврши, повјериоци који су намиреени нису дужни да врате оно што су примили.

(6) Потраживања повјерилаца из става 3. овог члана сматрају се потпуно намирееним ако су намиреени износи утврђени поравнањем у поступку реструктурирања.

(7) Повјериоци који су дјелимично намиреени у поступку реструктурирања пријављују потраживања у стечајном поступку умањена за износ који су намирили у поступку реструктурирања.

(8) Повјериоци који ни дјелимично нису намиреени у смислу поравнања у поступку реструктурирања пријављују потраживања у стечајном поступку у износу поравнања закљученог у поступку реструктурирања.

Претварање потраживања у основни капитал
Члан 52.

(1) Ако је планом финансијског и оперативног реструктурирања или измијењеним планом финансијског и оперативног реструктурирања предложено претварање потраживања кредитне институције у основни капитал дужника, којим би кредитна институција прешла ограничење улагања у капитал нефинансијских институција, прије зазирања рочишта за гласање кредитна институција дужна је да затражи претходну сагласност Агенције за банкарство Републике Српске.

(2) Уз образложени захтјев за издавање претходне сагласности из става 1. овог члана, кредитна институција дужна је да приложи план финансијског и оперативног реструктурирања.

(3) О издавању претходне сагласности из става 1. овог члана Агенције за банкарство Републике Српске дужна је да одлучи у року од десет дана од дана пријема захтјева.

(4) Претходна сагласност из става 1. овог члана не обавезује кредитну институцију на рочишту за гласање.

(5) Ако Агенција за банкарство Републике Српске одбије да изда претходну сагласност, дужник је дужан да без одгађања о томе обавијести суд, који ће поступити у складу са чланом 34. став 5. овог закона.

ГЛАВА IV
СТЕЧАЈНИ ПОСТУПАК

1. Покретање стечајног поступка

Приједлог за отварање стечајног поступка
Члан 53.

(1) Стечајни поступак покрене се писменим приједлогом.

(2) За подношење приједлога за отварање стечајног поступка овлашћени су стечајни дужник и сваки повјерилац који има правни интерес за спровођење стечајног поступка.

(3) Повјерилац је дужан да у приједлогу за отварање стечајног поступка, прилагањем одговарајуће документације, учини вјероватним своје потраживање и платежну неспособност стечајног дужника.

(4) Стечајни дужник је дужан да уз приједлог за отварање стечајног поступка достави своје регистарске податке, као и извјештај о финансијском стању и пословању, који садржи:

1) финансијске извјештаје у складу са рачуноводственим прописима који нису старији од 90 дана од дана подношења приједлога за отварање стечајног поступка са упоредним подацима у финансијским извјештајима исказаним у посљедњем годишњем финансијском извјештају,

2) потврду банке о стању рачуна дужника,

3) другу документацију из које произлази да је приједлог за отварање стечајног поступка допуштен и да постоји стечајни разлог да се из имовине дужника могу намирити трошкови стечајног поступка.

(5) Уколико је стечајни дужник правно лице, орган овлашћен за заступање дужан је да у случају наступања платежне неспособности без одгађања поднесе приједлог за отварање стечајног поступка.

(6) Приједлог за отварање стечајног поступка мора се поднијети у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности.

(7) Орган овлашћен за заступање дужан је да правном лицу дужника и другим физичким и правним лицима надокнади умањење имовине проузроковано његовим правним радњама предузетим након наступања платежне неспособности, осим ако докаже да је правна радња предузета са пажњом доброг привредника.

(8) Суд је обавезан да приједлог за отварање стечајног поступка размотри у року од осам дана од дана пријема.

(9) Неуредан приједлог, као и приједлог без потребне документације Суд враћа предлагачу и налаже му да прије-

длог за отварање стечајног поступка уреди и недостатке отклони у року од осам дана.

(10) Ако предлагач врати суду приједлог за отварање стечајног поступка који није уређен по упутству суда, Суд приједлог рјешењем одбацује.

(11) Ако предлагач не врати исправљен приједлог за отварање стечајног поступка у року из става 9. овог члана, сматра се да је приједлог повукао.

(12) У случају из става 11. овог члана трошкове поступка сноси предлагач.

(13) У року од осам дана од дана подношења прихваћеног приједлога за отварање стечајног поступка стечајни судија је обавезан да донесе одлуку о износу предујма који је потребан за финансирање претходног поступка.

(14) Ако су поднесена два или више приједлога за отварање стечајног поступка истог дужника, Суд за све приједлоге који су поднесени суду до доношења рјешења о покретању претходног поступка, односно доношењу рјешења о директном отварању стечајног поступка, спроводи јединствени поступак и доноси заједничку одлуку.

(15) Ако стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника не поднесе приједлог за отварање стечајног поступка у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности казниће се новчаном казном за прекршај.

(16) Овлашћени орган за покретање прекршајног поступка за утврђени прекршај из става 15. овог члана је АПИФ.

(17) Прекршајни поступак из става 16. овог члана АПИФ покрене издавањем прекршајног налога или подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка пред надлежним судом.

Повлачење приједлога за покретање стечајног поступка
Члан 54.

(1) Приједлог за покретање стечајног поступка предлагач може повући до објављивања огласа о отварању стечајног поступка на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а, односно прије доношења рјешења о одбацивању или одбијању приједлога за покретање стечајног поступка.

(2) Ако предлагач повуче приједлог за покретање стечајног поступка, стечајни судија обуставља поступак.

(3) У том случају трошкове поступка сноси предлагач, осим ако је до повлачења приједлога дошло зато што је дужник накнадно подмирио тражбину повјериоца и у том случају настале трошкове поступка сноси дужник.

Предујам за трошкове претходног поступка
Члан 55.

(1) Предлагач је обавезан да уплати предујам у износу који одреди Суд за покриће трошкова претходног поступка.

(2) Ако стечајни поступак буде отворен по приједлогу повјериоца, предујмљени износ улази у трошкове стечајног поступка.

(3) Предујам трошкова претходног поступка за предлагача може уплатити било које правно или физичко лице.

(4) Износ предујма из става 1. овог члана Суд одређује у складу са правилником којим се прописују накнаде и награде за рад стечајног управника из члана 95. став 2. овог закона.

2. Претходни поступак

Рјешење о покретању претходног стечајног поступка
Члан 56.

(1) На основу приједлога за покретање стечајног поступка, стечајни судија доноси рјешење о покретању претходног стечајног поступка за утврђивање услова за отварање стечајног поступка.

(2) Рјешењем из става 1. овог члана стечајни судија именује привременог стечајног управника, који је дужан да утврди:

1) да ли постоје разлози и услови за отварање и вођење стечајног поступка,

2) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка стечајни дужник, да ли је стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника поднио приједлог за отварање стечајног поступка у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности или

3) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка повјерилац, да ли је повјерилац поднио приједлог за покретање стечајног поступка након истека рока од 60 дана од дана наступања платежне неспособности када је то био дужан да поднесе стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника.

(3) Да би се утврдило да ли постоје разлози и услови за отварање и вођење стечајног поступка, стечајни судија може одредити материјално-финансијско вјештачење.

(4) Рјешење из става 1. овог члана, које се односи на привредна друштва која су организована као акционарска друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама тих предузећа, у писаној или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења.

(5) Рјешење о покретању претходног стечајног поступка Суд доставља странкама и објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(6) Стечајни судија може одлучити о приједлогу за отварање стечајног поступка без покретања претходног поступка ако предлагач уз приједлог за отварање стечајног поступка достави документацију прописану чланом 53. став 4. овог закона.

Мјере обезбјеђења Члан 57.

(1) Стечајни судија може рјешењем одредити мјере ради обезбјеђења будуће стечајне масе, а такође их и укинути.

(2) Стечајни судија може да:

1) одреди мјере ради обезбјеђења појединачних имовинских вриједности, износа на рачунима или потраживања стечајног дужника, чак и ако подлијежу разлучивању или излучивању,

2) услови располагање стечајног дужника сагласношћу стечајног суда или ограничи на други начин,

3) постави привременог стечајног управника,

4) нареди привремену забрану поште на коју се сходно примјењују одредбе члана 115. овог закона.

(3) Уколико пословање још није обустављено, стечајни судија обавезно поставља привременог стечајног управника.

(4) Мјере појединачног принудног извршења покренуте против стечајног дужника се привремено морају обуставити.

(5) Излучна и разлучна права повјерилац не може остварити у претходном поступку.

(6) Уколико је стечајни судија у складу са ставом 2. тачка 3) овог члана поставио привременог стечајног управника и даље према властитој процјени или на захтјев привременог стечајног управника може наредити да:

1) привремени стечајни управник може предузимати правне радње и правне послове потребне за наставак пословања у име стечајног дужника и са дејством за њега, уз услов да наставак таквих активности не штети дужника, нити потенцијалне стечајне повјериоце,

2) привременом стечајном управнику у случају из тачке 1) овог става није потребна сагласност стечајног дужника, који је у том смислу искључен из пословодства,

3) правне радње стечајног дужника постају правно ваљане само уз претходну сагласност привременог стечајног управника.

(7) Ако постоје посебне околности у случају опасности од доцње, стечајни судија може донијети рјешење којим ће стечајном дужнику наредити општу забрану располагања.

(8) Ако судија донесе рјешење из става 7. овог закона, овлашћење управљања и располагања имовином стечајног дужника прелази у потпуности на привременог стечајног управника.

(9) Жалба против рјешења из става 7. овог члана не одгађа извршење рјешења.

(10) У случају повреде ограничења располагања сходно се примјењују одредбе чл. 106. и 107. овог закона.

(11) Против рјешења стечајног судије донесеног на основу ст. 1, 2, 3, 4, 6, 7. и 8. овог члана, стечајни дужник или привремени стечајни управник могу изјавити жалбу другостепеном суду у року од осам дана.

(12) Жалба стечајног дужника из става 11. овог члана не одгађа извршење рјешења.

Задаци и правни положај привременог стечајног управника Члан 58.

(1) Привремени стечајни управник дужан је да обезбједи имовину стечајног дужника и брине се о њој.

(2) Привремени стечајни управник дужан је да испита да ли ће имовина стечајног дужника покрити трошкове поступка и да ли постоји разлог за отварање стечајног поступка, те поднесе извјештај о својим налазима суду у року од 30 дана од свог именованја.

(3) Привремени стечајни управник врши процјену да ли се пословање стечајног дужника у цјелини или у појединим дијеловима може наставити.

(4) Уколико би наставаком пословања настала штета за дужника или за потенцијалну стечајну масу, привремени стечајни управник мора поднијети приједлог стечајном судији за привремену обуставу пословања.

(5) Против одлуке о приједлогу за обуставу пословања жалбу може уложити дужник, као и привремени стечајни управник.

(6) Привремени стечајни управник дужан је да намира потраживања која заснује он или стечајни дужник уз његову сагласност, осим ако је другачије уговорено или уређено овим законом.

(7) Привремени стечајни управник дужан је да достави извјештај стечајном судији:

1) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка стечајни дужник, да ли је стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника поднио приједлог за отварање стечајног поступка у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности или

2) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка повјерилац, да ли је повјерилац поднио приједлог за покретање стечајног поступка након истека рока од 60 дана од дана наступања платежне неспособности када је то био дужан да поднесе стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника.

(8) Привремени стечајни управник дужан је да обезбједи да се право повјериоца из става 6. овог закона задовољи и након отварања стечајног поступка.

(9) Привремени стечајни управник није дужан да намира пореска и друга јавна давања настала у овом периоду.

(10) Потраживања из става 9. овог члана представљају стечајна потраживања у складу са чланом 86. овог закона.

(11) Привремени стечајни управник има овлашћење да уђе у пословне просторије дужника и спроведе неопходне радње.

(12) Дужник, ако је појединац, односно тијела дужника, ако је дужник правно лице, обавезни су да дозволе привременом стечајном управнику да прегледа пословне књиге и пословну документацију дужника.

(13) Привремени стечајни управник дужан је да стечајном судији положи рачун и поднесе извјештај о свом раду за период привремене управе.

(14) Привремени стечајни управник има право на накнаду која се одређује у складу са тарифом.

Трајни облигациони односи за вријеме претходног поступка, јавна потраживања и потраживања радника
Члан 59.

(1) Током трајања претходног поступка уговорни партнер стечајног дужника не може отказати трајни облигациони однос.

(2) Потраживања пореза, доприноса и других јавних давања из трајних облигационих односа, која су настала у периоду након подношења приједлога, привремени стечајни управник није дужан да намири.

(3) Потраживања из става 2. овог члана су стечајна потраживања у складу са чланом 86. овог закона.

(4) Привремени стечајни управник дужан је да намири потраживања радника, као и доприносе по основу рада радника само у случају ако су радници остали у радном односу.

(5) Ако радници не остану у радном односу, права на накнаду из радног односа, као и потраживања доприноса не престају, али се могу остваривати само као стечајна потраживања.

(6) Потраживања радника које је запослио привремени стечајни управник могу се претфинансирати зајмом.

(7) Друга потраживања из трајних облигационих односа привремени стечајни управник дужан је да намири само ако је у вези с тим постигнут посебан договор, у противном су таква потраживања стечајна потраживања у складу са чланом 86. овог закона.

Дејство и оглашавање мјера обезбјеђења
Члан 60.

(1) Ограничења располагања у складу са чланом 57. овог закона, као и постављање привременог стечајног управника Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(2) Одлука којом су одређене мјере из члана 57. овог закона доставља се стечајном дужнику.

(3) Одлуком о постављању привременог стечајног управника позивају се повјериоци да му без одгађања саопште које мјере обезбјеђења на предметима имовине стечајног дужника они захтијевају.

(4) Предмет на коме се захтијева мјера обезбјеђења, врста и основ настајања права обезбјеђења, као и обезбјеђено потраживање морају се назначити.

(5) Повјериоци који пропусте да дају саопштење из става 3. овог члана или то својом кривицом одуговлаче не могу против привременог управника о питању права обезбјеђења остварити права на накнаду штете, осим ако докажу да је привремени управник знао за постојање тог права обезбјеђења.

(6) У погледу укидања мјера обезбјеђења сходно се примјењује став 1. овог члана.

Јавни регистар
Члан 61.

(1) Стечајни судија одређује уписе у одговарајуће јавне регистре ограничења располагања, као и брисање тог ограничења.

(2) Ограничења из става 1. овог члана уписују се по службеној дужности.

Одговорност привременог стечајног управника
Члан 62.

(1) Стечајни судија може, ако то налажу посебне околности, наложити привременом стечајном управнику да се осигура и у том случају се на одговорност и осигурање привременог стечајног управника сходно примјењују одредбе члана 74. овог закона које се односе на одговорности и осигурање стечајног управника.

(2) За висину осигуране суме мјеродавна је имовина стечајног дужника о којој се брине привремени стечајни управник.

Престанак службе привременог стечајног управника
Члан 63.

(1) Отварањем стечајног поступка права и обавезе привременог стечајног управника прелазе на стечајног управника.

(2) Привремени стечајни управник, који отварањем стечајног поступка није именован за стечајног управника, дужан је да изврши примопредају дужности стечајном управнику и преда му сву имовину којом управља, као и пословну документацију коју је добио и сачинио.

(3) Уколико стечајни управник наплати потраживања која је привремени стечајни управник остварио у складу са чл. 58. и 59. овог закона, дужан је из стеченог претходно измирити обавезе које је привремени управник засновао у складу са истим одредбама.

(4) Евентуални вишак који остане по одбитку обавеза улази у стечајну масу.

(5) Уколико стечајни судија укине привремену управу из других разлога, дужност привременог стечајног управника престаје тек када он из имовине којом управља измири настале трошкове и обавезе које је засновао он или стечајни дужник уз његову сагласност или када обезбједи осигурање за исплату намирења неплаћених или оспорених обавеза које је засновао.

3. Органи стечајног поступка

Органи стечајног поступка
Члан 64.

Органи стечајног поступка су: стечајни судија, стечајни управник, скупштина повјерилаца и одбор повјерилаца.

Стечајни судија
Члан 65.

(1) Стечајни судија води и управља стечајним поступком од подношења приједлога за отварање до завршетка стечајног поступка.

(2) Стечајни судија при поступку из става 1. овог члана врши права и обавезе у складу са одредбама овог закона.

(3) Стечајни судија именује: вјештаке и ревизоре у стечајном поступку, привременог стечајног управника, чланове привременог одбора повјерилаца и стечајног управника, те врши правни надзор над радом привременог стечајног управника и стечајног управника у складу са одредбама овог закона.

(4) Стечајни судија може одлуке стечајног управника којим се крше одредбе овог закона и други позитивни прописи, којима се умањује стечајна маса и повређују права повјерилаца, ставити ван снаге.

Услови за полагање стручног испита за стечајног управника и уврштавање на листу стечајних управника
Члан 66.

(1) Полагање стручног испита за стечајног управника врши се на основу јавног позива министра.

(2) Јавни позив се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске", у једним дневним новинама које су доступне на цијелом подручју Републике Српске и на интернет страници Министарства.

(3) Стручни испит за стечајног управника полаже се пред комисијом од три члана коју именује министар, а на основу правилника којим се прописује програм стручног испита за стечајног управника и начин његовог полагања, као и начин стручног усавршавања стечајних управника.

(4) Лице које подноси захтјев за полагање стручног испита за стечајног управника мора да испуњава сљедеће услове:

- 1) да је држављанин БиХ, односно Републике Српске,
- 2) да испуњава опште здравствене услове,
- 3) да није навршило 70 година живота,

4) да има завршен економски или правни факултет или факултет техничког смјера и најмање пет година радног искуства у струци,

5) да није осуђиван за кривична дјела из области организованог криминала, корупције и привредног криминалитета, као и за кривична дјела која га чине недостојним да обавља дужност стечајног управника,

6) да се против њега не води кривични поступак за кривична дјела из области организованог криминала, корупције и привредног криминалитета, као и за кривична дјела која га чине недостојним да обавља дужност стечајног управника,

7) да није разријешен дужности директора или другог одговорног лица у правном субјекту због несавјесног рада и да није починио прекршај из члана 291. овог закона,

8) да нема негативних резултата рада у привредној или другој организацији, о чему прилаже потврду Привредне коморе Републике Српске.

(5) Лице које положи стручни испит за стечајног управника министар уврштава на листу стечајних управника у складу са чланом 67. став 1. овог закона.

(6) Правилник из става 3. овог члана доноси министар.

Листа стечајних управника Члан 67.

(1) Министар за подручје надлежности сваког суда утврђује листу стечајних управника, која се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници Министарства.

(2) Листа стечајних управника из става 1. овог члана се обнавља сваке четири године након испуњења услова из члана 70. овог закона.

(3) Министарство листу и допуне листе стечајних управника доставља окружним привредним судовима надлежним за вођење стечајног поступка.

(4) Министар, након пријема два правоснажна рјешења о разрјешењу дужности стечајног управника из члана 75. став 4. овог закона, која се односе на исто лице, доноси рјешење којим брише то лице са листе стечајних управника.

(5) Министар доноси рјешење којим брише лице са листе стечајних управника ако је то лице осуђено за кривично дјело из области организованог криминала, корупције и привредног криминалитета, ако је осуђено за кривично дјело које га чини недостојним да обавља дужност стечајног управника или ако се против њега води кривични поступак за та кривична дјела.

(6) Министар доноси рјешење којим се брише лице са листе стечајних управника када то лице наврши 70 година живота.

(7) Рјешење министра којим се брише лице са листе стечајних управника доставља се предлагачу и лицу на које се односи.

(8) Против рјешења којим се брише лице са листе стечајних управника не може се изјавити жалба, али се против њега може покренути управи спор, у року од 30 дана од дана његовог пријема.

(9) Рјешење министра којим се брише лице са листе стечајних управника објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници Министарства.

Именовање стечајног управника Члан 68.

(1) Стечајни судија именује стечајног управника рјешењем о отварању стечајног поступка.

(2) Стечајни судија за стечајног управника може именовати лице које се налази на листи стечајних управника за подручје мјесно надлежног Суда.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, за стечајног управника може бити именовано лице које се налази на листи са подручја другог мјесно надлежног Суда у Републици Српској, ако на подручју надлежног окружног привредног суда нема довољан број стечајних управника, односно ако су стечајни управници са подручја надлежног окружног привредног суда већ именовани у два стечајна предмета.

Ограничење у именовању стечајних управника Члан 69.

За стечајног управника не могу бити именована лица која:

1) морају бити изузета као судије у стечајном поступку,

2) су блиски сродници стечајног судије,

3) су одговорна за обавезе у стечају или су чланови органа за заступање стечајног дужника,

4) су повјериоци стечајног дужника или која су у конкурентском односу са стечајним дужником,

5) по посебном закону не би могла бити именована за члана надзорног органа или за заступање стечајног дужника,

6) су била или јесу запослена код стечајног дужника или су била или јесу члан неког његовог органа,

7) су за стечајног дужника радила савјетодавно или су учествовала у пословима у вези са имовином и капиталом стечајног дужника.

Стручно усавршавање стечајних управника Члан 70.

(1) Стечајни управници из члана 67. став 1. овог закона дужни су да се стручно усавршавају.

(2) Министар доноси правилник којим се прописују програм стручног испита за стечајног управника и начин његовог полагања, као и начин стручног усавршавања стечајних управника.

Број предмета који може водити стечајни управник Члан 71.

(1) Један стечајни управник може водити један стечајни поступак, а изузетно, када то захтијевају нарочито оправдани разлози, један стечајни управник може истовремено водити два стечајна поступка.

(2) У стечајним поступцима мале вриједности стечајни управник може водити више од два стечајна поступка.

(3) Стечајни поступак мале вриједности је онај стечајни поступак у којем очекивана вриједност стечајне масе није већа од 100.000 КМ.

(4) Окружни привредни судови уређују и воде евиденцију о отвореним стечајним поступцима, ангажованим управницима и броју предмета којима су управници задужени.

Права стечајног управника Члан 72.

(1) Стечајни управник је овлашћен и обавезан да без одгађања уђе у посјед имовине која спада у стечајну масу, управља њом, по могућности настави пословање до извјештајног рочишта, ако то не штети стечајне повјерице, и уновчи је у складу са одредбама овог закона.

(2) Ако је неопходно за пословање и очување стечајне масе, стечајни управник овлашћен је да и прије одлуке органа повјерилаца у току пословања уновчи поједине предмете и кварљиву робу.

(3) Стечајни управник може на основу извршног рјешења о отварању стечајног поступка захтијевати изручење ствари које се налазе у посједу стечајног дужника, као и пословну документацију и када се она налази у посједу трећих лица.

Обавезе стечајног управника Члан 73.

(1) Стечајни управник дужан је, поступајући у складу са правилником којим се прописује кодекс стечајних управника, да:

1) одмах уђе у посјед имовине стечајног дужника и имовину обезбиједи,

2) изврши детаљан попис стечајне масе и попис достави стечајном судији најкасније у року од 45 дана од дана именовања,

3) за сваки предмет наведе књиговодствену вриједност и очекивани износ уновчавања.

(2) Стечајни управник дужан је да сачини попис свих повјерилаца стечајног дужника за које је сазнао и до којих је дошао из књига и пословне документације стечајног дужника и сачини нацрт табеле пријављених потраживања.

(3) Стечајни управник је дужан да:

1) води пословне књиге,
2) сачини почетни биланс на основу инвентарисања према стању на дан отварања поступка,

3) поднесе потребне извјештаје надлежним органима,

4) сачини извјештај о економско-финансијском положају стечајног дужника и разлозима који су довели до стечаја,

5) сачини извјештај процјене о току стечајног поступка, трошковима поступка и приједлог одлука у вези са вођењем стечајног поступка,

6) обавијести познате повјериоце о отварању стечајног поступка, као и судове и органе управе код којих се воде судски и управни поступци у којима је стечајни дужник странка у поступку,

7) заступа стечајног дужника, односно стечајну масу у покретању судских, управних и других поступака,

8) без одгађања уновчи имовину стечајног дужника и изврши намирење повјерилаца у складу са овим законом,

9) сачини план реорганизације у случајевима када га на то обавезе скупштина повјерилаца, те да се изјасни о плану када план подноси друго лице,

10) редовно, а најмање једном у три мјесеца извјештава стечајног судију и одбор повјерилаца о радњама које спроводи у стечајном поступку и стању стечајне масе и да крајем календарске године сачини завршни рачун за ту годину,

11) завршни рачун из тачке 10) овог става достави стечајном судији, одбору повјерилаца и другим органима прописаним законом,

12) да се придржава законских и судских рокова за спровођење радњи у стечајном поступку и да све радње заврши у року предвиђеном за окончање стечајног поступка.

(4) Стечајни управник дужан је да обавља и друге послове прописане овим законом.

(5) Ако није у могућности да радње из овог члана спроведе у року, стечајни управник је дужан да о препрекама за спровођење тих радњи обавијести стечајног судију и органе повјерилаца.

(6) Награду и накнаду за рад стечајног управника одређује стечајни судија у складу са правилником којим се прописују накнаде и награде за рад стечајних управника.

(7) Утврђивање стандарда за управљање стечајном масом прописује се правилником.

(8) Правилнике из ст. 1, 6. и 7. овог члана доноси министар у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Одговорност и осигурање стечајног управника

Члан 74.

(1) У случају да стечајни управник својом кривицом повриједи обавезе које је према овом закону дужан да извршава, обавезан је да надокнади тако проузроковану штету свим учесницима стечајног поступка.

(2) Од накнаде проузроковане штете из става 1. овог члана изузете су обавезе стечајне масе које нису у потпуности испуњене из масе, ако стечајни управник приликом заснивања те обавезе није могао предвидјети да стечајна маса неће бити довољна за њено испуњење.

(3) Стечајни управник је обавезан да непосредно након преузимања службе закључи код осигуравајућег друштва осигурање од одговорности за све ризике који су повезани са његовом дјелатношћу у сваком стечајном предмету.

(4) Најнижа осигурана сума из става 3. овог члана износи 50.000 КМ.

(5) Стечајни судија може, на приједлог скупштине или одбора повјерилаца и стечајног управника, одредити осигурану суму у већем износу од износа из става 4. овог члана, узимајући у обзир очекивану стечајну масу и посебне околности поступка стечајног поступка који води стечајни управник.

(6) Премија додатног осигурања из става 5. овог члана представља обавезу стечајне масе.

(7) Одредбе о осигурању од одговорности не односе се на стечајне поступке мале вриједности из члана 71. став 3. овог закона.

Надзор над радом стечајног управника

Члан 75.

(1) Управљање имовином и вршење службе стечајног управника подлијеже правном надзору стечајног судије.

(2) Стечајни судија може у свако доба захтијевати од стечајног управника информацију о току стечајног поступка.

(3) Ако стечајни управник не поступи у складу са ставом 2. овог члана и ако не испуњава обавезе предвиђене овим законом, стечајни судија може стечајном управнику изрећи новчану казну за прекршај.

(4) Ако постоји оправдан разлог, стечајни судија може стечајног управника разријешити дужности и именовати другог стечајног управника.

(5) Стечајни судија ће разријешити стечајног управника са дужности ако је осуђен за кривично дјело из области организованог криминала, корупције и привредног криминалитета, ако је осуђен за кривично дјело које га чини недостојним да обавља дужност стечајног управника или ако се против њега води кривични поступак за та кривична дјела.

(6) Против рјешења стечајног судије о разрјешењу дужности стечајни управник може изјавити жалбу.

(7) Жалба из става 6. овог члана не одгађа извршење рјешења.

(8) Стечајни судија рјешење о разрјешењу стечајног управника, као и одлуку о жалби на рјешење доставља Министарству.

Скупштина повјерилаца

Члан 76.

(1) Стечајни судија рјешењем о отварању стечајног поступка сазива прву скупштину повјерилаца.

(2) Сваку наредну скупштину повјерилаца стечајни судија може сазвати ако то затраже стечајни управник, одбор повјерилаца или најмање пет повјерилаца, који заједно заступају најмање једну петину пријављених износа потраживања.

(3) Стечајни судија може сазвати скупштину повјерилаца ради расправе о питањима битним за вођење и ток стечајног поступка.

(4) Право гласа у скупштини повјерилаца имају повјериоци који су пријавили своја потраживања, а које није оспорио стечајни управник или неко од повјерилаца са правом гласа.

(5) Повјериоци нижих исплатних редова немају право гласа.

(6) Право гласа различитих повјерилаца, у смислу члана 93. овог закона, ограничено је на износ са којим се они појављују као стечајни повјериоци.

(7) Стечајни судија може, у случају када се оспорено потраживање учини вјероватним, одлучити о признавању права гласа.

(8) На рочишту присутни повјериоци, стечајни дужник и стечајни управник могу захтијевати хитно преиспитивање одлуке о праву гласа.

(9) Стечајни судија о захтјеву из става 8. овог члана мора одмах, на основу стања у спису, донијети одлуку, на коју повјериоци немају право жалбе.

(10) Скупштином повјерилаца руководи стечајни судија.

(11) У скупштини повјерилаца глас се сразмјерно висини потраживања, а одлука се доноси ако је сума износа потраживања повјерилаца који су гласали за одлуку већа од половине суме износа потраживања присутних повјерилаца.

(12) Прва скупштина повјерилаца, након именованња стечајног управника, може да изабере другог стечајног управника.

(13) Избор другог стечајног управника из става 12. овог члана може предложити најмање пет повјерилаца, који заједно представљају најмање петину пријављених износа потраживања.

(14) Стечајни судија може одбити именованње изабраног стечајног управника ако постоје разлози прописани чланом 69. и чланом 71. став 1. овог закона или који упућују да је он пристрасан или неподобан.

(15) Стечајни судија рјешењем одлучује о именованњу новог стечајног управника и разрјешењу дотадашњег стечајног управника.

(16) Против рјешења из става 15. овог члана разрјешени стечајни управник, стечајни дужник и сваки повјерилац могу изјавити жалбу другостепеном суду.

(17) Жалба из става 16. овог члана не одгађа извршење рјешења.

(18) Ако скупштина повјерилаца одбије да се изјасни о извјештају стечајног управника на два узастопна извјештајна рочишта, стечајни судија је овлашћен да одлучи о прихватању извјештаја и одлука које је стечајни управник предложио.

Избор одбора повјерилаца Члан 77.

(1) Скупштина повјерилаца може из круга повјерилаца изабрати одбор повјерилаца.

(2) Ради заштите интереса повјерилаца, стечајни судија може до избора одбора повјерилаца, уколико је потребно, именовати привременог одбор повјерилаца.

(3) Чланове привременог одбора повјерилаца може промијенити скупштина повјерилаца.

(4) У одбору повјерилаца морају бити заступљене сљедеће групе повјерилаца: стечајни повјериоци са највишим потраживањима, стечајни повјериоци са малим потраживањима, представници радника стечајног дужника и различни повјериоци.

(5) Представнике радника стечајног дужника у одбору повјерилаца предлажу радници.

(6) За чланове одбора повјерилаца могу бити изабрана или именована и лица која нису повјериоци ако би својим стручним знањем могла допринијети раду одбора.

(7) Одбор повјерилаца састоји се од непарног броја чланова, који није већи од седам.

(8) Када је одређено да одбор повјерилаца предузима одређене радње у поступку, поднеске у име одбора повјерилаца подноси, односно изјаве даје предсједник одбора, на основу одлуке одбора или лице које предсједник одбора повјерилаца овласти.

Задаци одбора повјерилаца Члан 78.

(1) Одбор повјерилаца је контролни и савјетодавни орган стечајног управника.

(2) Одбор повјерилаца овлашћен је да прегледа пословне књиге и пословну документацију, те наложи провјеру промета и износа готовине.

(3) За обављање појединих послова из свог дјелокруга одбор повјерилаца може овласти поједине своје чланове.

(4) У кругу својих овлашћења одбор повјерилаца посебно може:

1) разматрати извјештаје стечајног управника о току стечајног поступка и стању стечајне масе,

2) прегледати пословне књиге и цјелокупну документацију коју је преузео стечајни управник,

3) подносити приговоре суду на рад стечајног управника,

4) давати мишљење о уновчењу стечајне масе када је то овим законом предвиђено и када то Суд затражи,

5) давати мишљење суду о настављању започетих послова, односно о раду стечајног дужника, када Суд то затражи,

6) давати сагласност о отпису оправданих мањкова утврђених пописом имовине, о чему обавјештава Суд и скупштину повјерилаца.

(5) Одбор повјерилаца је дужан да обавјештава повјериоце о току стечајног поступка и стању стечајне масе.

Начин рада и одлучивања одбора повјерилаца Члан 79.

(1) Стечајни судија по службеној дужности, на приједлог стечајног управника, чланова одбора повјерилаца или најмање пет повјерилаца чија потраживања прелазе једну петину укупно признатих потраживања, сазива прву сједницу одбора повјерилаца.

(2) Чланови одбора повјерилаца на првој сједници бирају предсједника.

(3) Наредне сједнице одбора повјерилаца сазива предсједник одбора повјерилаца по службеној дужности или на приједлог других чланова одбора, стечајног судије, стечајног управника или на приједлог најмање пет повјерилаца који имају најмање једну петину укупно признатих потраживања.

(4) Предсједник одбора повјерилаца утврђује дневни ред сједнице из става 3. овог члана, узимајући у обзир и приједлоге предлагача за заказивања сједнице.

(5) Сједнице одбора се одржавају у просторијама стечајног суда, али стечајни судија може изузетно, када за то постоје разлози, дати сагласност да се неке сједнице одрже у просторијама стечајног дужника или на неком другом мјесту.

(6) Извјештаје и друге материјале на којима се одлучује на сједници одбора повјерилаца припрема стечајни управник и његова служба.

(7) Одбор може донијети одлуку да неке материјале припреми предсједник или неки други члан одбора.

(8) Материјали за сједницу достављају се предсједнику одбора повјерилаца, а он члановима одбора најмање три дана прије одржавања сједнице.

(9) Одбор повјерилаца на сједницама одлучује о питањима која се односе на њихову област активности.

(10) Стечајни судија може присуствовати сједницама одбора повјерилаца.

(11) Стечајни управник је увијек обавезан да се одазове позиву на сједницу и да присуствује сједници одбора повјерилаца.

(12) Одбор повјерилаца може да одлучи да одржи сједницу одбора повјерилаца без присуства стечајног управника.

(13) Одбор повјерилаца дужан је да позове стечајног судију на своје сједнице.

(14) Одбор повјерилаца може одржати сједницу ако је присутна већина од укупног броја чланова одбора.

(15) Одлуке на сједници одбора повјерилаца доносе се већином гласова присутних чланова, а ако су гласови подијељени, одлучује стечајни судија да ли ће наложити заказивање нове сједнице одбора повјерилаца или ће заказати скупштину повјерилаца.

(16) Записници и материјали са сједница одбора повјерилаца достављају се стечајном суду најкасније у року од три дана.

Одлучивање о значајним правним пословима
Члан 80.

(1) За послове стечајног дужника који производе значајне последице, као што је преузимање обавеза, отуђење и стицање непокретности привредног друштва у цјелини или појединих његових дијелова, покретање парница или заступање на парницама, израда нацрта стечајног плана прије подношења суду или повјериоцима, подношење приједлога за прекидање пословања дужника који имају знатан утицај на обим имовине којом се управља, потребна је сагласност одбора повјерилаца, уколико је он изабран или именован.

(2) Ако није изабран или именован одбор повјерилаца, потребна је сагласност скупштине повјерилаца.

(3) Уколико се на двије узастопне сједнице одбора повјерилаца не донесе одлука о давању сагласности из става 1. овог члана, сагласност може дати стечајни судија.

Разрјешење чланова одбора повјерилаца
Члан 81.

(1) Стечајни судија може по службеној дужности, или на захтјев повјериоца или на лични захтјев, разрјешити дужности члана одбора повјерилаца.

(2) Прије доношења одлуке о разрјешењу, судија је обавезан да саслуша члана одбора повјерилаца.

(3) Стечајни судија ће именовати новог члана одбора повјерилаца ако би због разрјешења број чланова одбора повјерилаца био мањи од три члана.

(4) Скупштина повјерилаца може на првом сљедећем рочишту повјерилаца искључити члана кога је именовано судија и изабрати другог члана одбора повјерилаца.

Одговорност чланова одбора повјерилаца
Члан 82.

Чланови одбора повјерилаца дужни су да надокнаде штету учесницима проузроковану скривљеном повредом обавеза које имају у складу са овим законом.

Награда за рад и накнада трошкова
Члан 83.

(1) Накнада за чланове одбора повјерилаца, као и за чланове привременог одбора повјерилаца Суд одређује у складу са правилником којим се прописују накнаде и награде за рад стечајног управника из члана 95. став 2. овог закона.

(2) До доношења правилника из става 1. овог члана, Суд накнаду члану одбора повјерилаца може одредити у паушалном износу, узимајући у обзир сложеност предмета, обим посла и друго.

4. Стечајна маса и распоређивање повјерилаца

Дефиниција стечајне масе
Члан 84.

(1) Стечајну масу чини цјелокупна имовина која припада стечајном дужнику у вријеме отварања стечајног поступка, као и имовина коју стечајни дужник стекне током стечајног поступка, ако другим прописима није предвиђено друго.

(2) Стечајна маса служи намирењу трошкова стечајног поступка, повјерилаца који у вријеме отварања стечајног поступка имају основан имовински захтјев према стечајном дужнику (стечајни повјериоци), као и повјерилаца који у току отвореног стечајног поступка стекну право потраживања према маси (повјериоци масе).

Исплатни редови стечајних повјерилаца
Члан 85.

(1) Стечајни повјериоци се према врсти својих потраживања сврставају у исплатне редове.

(2) Повјериоци каснијег исплатног реда могу се намирити тек пошто буду у цијелости намирени повјериоци претходног исплатног реда.

(3) Стечајни повјериоци истог исплатног реда намирују се сразмјерно величини својих потраживања.

(4) Намирење повјерилаца из постојећих средстава слободне стечајне масе врши се према сљедећем редослиједу:

1) стечајни повјериоци виших исплатних редова у складу са чланом 87. овог закона,

2) стечајни повјериоци општег исплатног реда у складу са чланом 86. овог закона,

3) стечајни повјериоци нижих исплатних редова у складу са чланом 88. овог закона.

Стечајни повјериоци општег исплатног реда
Члан 86.

Повјериоци који у тренутку отварања стечајног поступка имају оправдан имовински захтјев према стечајном дужнику (стечајни повјериоци) су повјериоци општег исплатног реда, уколико не спадају у више или ниже исплатне редове према одредбама чл. 87. или 88. овог закона.

Стечајни повјериоци виших исплатних редова
Члан 87.

(1) Прије осталих стечајних повјерилаца намирују се она потраживања која потичу из периода привремене управе и која насупрот одредби члана 58. ст. 6. и 7. и члана 59. ст. 4, 5. и 6. овог закона није могао намирити ни привремени управник ни стечајни управник у складу са чланом 21. став 3. овог закона.

(2) Прије осталих стечајних повјерилаца, али после повјерилаца из става 1. овог члана, намирују се запослени стечајног дужника са потраживањима из радног односа за посљедњих 12 мјесеци до дана отварања стечајног поступка, али само у висини законом утврђене најниже плате и обрачунатих доприноса на најнижу плату.

(3) Прије осталих стечајних повјерилаца, али после повјерилаца из става 1. овог члана, намирују се радници који остварују право на накнаду штете за повреде на раду и чланови породице погинулог радника на раду, која се исплаћује у пуном износу.

Стечајни повјериоци нижих исплатних редова
Члан 88.

(1) У рангу после осталих потраживања стечајних повјерилаца намирују се сљедећим редослиједом, а при истом рангу сразмјерно према односу њихових износа:

1) камате које теку од отварања стечајног поступка на потраживања стечајних повјерилаца,

2) трошкови који су појединим стечајним повјериоцима настали њиховим учешћем у поступку,

3) новчане казне, глобе, прекршајне казне и новчане принуде, као и последице неког кривичног дјела или прекршаја које обавезују на новчана плаћања,

4) потраживања која се односе на неку бесплатну чинидбу стечајног дужника,

5) потраживања која се односе на поврат зајма којим се надокнадио капитал неког члана друштва, односно на поврат зајма који је дало треће лице, а за које је члан друштва дао обезбјеђење или потраживања која су с тим изједначена, у смислу закона којим се уређују привредна друштва.

6) потраживања по основу зајмова као и других правних радњи које у економском погледу одговарају одобравању зајмова, у дијелу којем ти зајмови нису обезбјеђени, а који су стечајном дужнику одобрени од повезаних лица стечајног дужника из члана 141. овог закона, осим лица која се у оквиру своје редовне дјелатности баве давањем кредита и зајмова.

(2) Потраживања за која је између повјериоца и стечајног дужника уговорен нижи ранг у стечајном поступку намирују се у случају сумње након потраживања наведених у ставу 1. овог члана.

(3) Камате на потраживања нижеранжираних стечајних повјерилаца и трошкови настали повјериоцима због учешћа у поступку имају исти ранг као потраживања тих повјерилаца.

Издржавање стечајног дужника
Члан 89.

(1) Када је стечајни поступак отворен над имовином дужника појединца, прва скупштина повјерилаца одлучује о износу потребном за издржавање стечајног дужника, који му преостаје из његових прихода или који се, у недостатку таквих, одобрава из стечајне масе.

(2) За доношење одлуке из става 1. овог члана узимају се у обзир евентуални захтјеви који трећа лица имају према њему по основу права на издржавање и одредбе о ограничењу извршења.

(3) Ако скупштина повјерилаца не донесе одлуку из става 1. овог члана, стечајни управник може одобрити примјерено издржавање.

(4) У осталим случајевима се дужникове обавезе издржавања у периоду након отварања стечаја не могу остваривати из стечајне масе.

(5) Ако је стечајни дужник појединац, стечајни судија на приједлог стечајног дужника појединца или стечајног управника за период до прве скупштине повјерилаца, у складу са ставом 1. овог члана, одређује износ који стечајном дужнику преостаје ради примјереног животног издржавања из његових примања или, у недостатку примања, из стечајне масе у износу који би стечајном дужнику припадао по прописима извршног права о ограничењу извршења.

Недоспјела, условна и неновчана потраживања
Члан 90.

(1) Потраживања која нису доспјела до дана отварања стечајног поступка сматрају се доспјелим потраживањима.

(2) Потраживања која се односе на раскидни услов се у стечајном поступку, све док раскидни услов не наступи, имају у обзир као безусловна потраживања.

(3) Потраживања која се односе на одгођени услов учествују у расподјели уколико је тај одгођени услов наступио прије коначне подјеле стечајне масе.

(4) Неновчана потраживања или она чији новчани износ није одређен истичу се у вриједности на коју се могу процијенити у вријеме отварања стечајног поступка.

(5) Потраживања која су изражена у иностраној валути или у некој обрачунској јединици прерачунавају се у домаћу валуту према курсној вриједности која је у часу отварања поступка мјеродавна за мјесто плаћања.

(6) Солидарни дужник и јемац могу потраживање, које би убудуће могли стећи према стечајном дужнику намирењем повјериоца, остварити у стечајном поступку само ако повјерилац не захтијева намирење свог потраживања.

Излучивање и накнада за излучна права
Члан 91.

(1) Лице које има право на издвајање ствари која не припада стечајном дужнику (излучни повјерилац) није стечајни повјерилац и право тог лица на излучење предмета утврђује се према посебним прописима.

(2) Право на излучивање не може се остварити у претходном поступку.

(3) Након отварања стечајног поступка, право на излучење може се остварити најраније након извјештајног рочишта.

(4) Ако је ствар која је предмет излучивања неопходна за наставак пословања стечајног дужника, стечајни управник може захтјев за излучење одгодити за период од 90 дана почевши од извјештајног рочишта.

(5) Уколико је стечајном управнику ствар која је предмет излучивања потребна за наставак пословања и након истека рока из става 4. овог члана за сљедећих 90 дана, потребна је сагласност стечајног судије.

(6) Рјешење се доставља стечајном управнику и излучном повјериоцу, а учесници поступка могу против овог рјешења уложити жалбу.

(7) За период до извјештајног рочишта излучном повјериоцу припадају само права потраживања због прекомјерне истрошености ствари која је предмет излучивања.

(8) Након извјештајног рочишта, излучном повјериоцу припадају права на накнаду због коришћења ствари која је предмет излучивања.

(9) Излучни повјерилац има право да буде у потпуности намирен за све губитке вриједности ствари на коју се односи излучно право након извјештајног рочишта.

(10) Ако стечајни управник није у могућности да заштити вриједност ствари кроз исплате излучном повјериоцу, излучни повјерилац има право да излучи ствар након што стечајном управнику да рок од осам дана.

(11) Ако је ствар чије се излучивање могло захтијевати прије отварања стечајног поступка неовлашћено продата од стечајног дужника, привременог управника или након отварања поступка од стечајног управника, излучни повјерилац може захтијевати уступање права на противчидбу, ако она није извршена.

(12) Излучни повјерилац може захтијевати противчидбу из стечајне масе ако она постоји у маси и ако се из масе може издвојити.

(13) Ако нису испуњени услови из ст. 11. и 12. овог члана, излучни повјерилац може:

1) као стечајни повјерилац, тражити накнаду штете ако је дужник продао ствар и

2) тражити да ствар буде обавеза која улази у дугове стечајне масе, ако је привремени стечајни управник или стечајни управник продао ствар на нелегалан начин.

Разлучни повјериоци
Члан 92.

(1) Повјериоци који имају различно право на неком предмету стечајне масе овлашћени су на одвојено намирење из предмета различног права за главно потраживање, камате и трошкове у складу са одредбама чл. од 186. до 195. овог закона.

(2) Разлучни повјериоци су:

1) хипотекарни повјериоци,

2) повјериоци који су законом, пљенидбом, споразумом пред судом или правним послом стекли неко založno право,

3) повјериоци којима је стечајни дужник ради обезбјеђења пренио неко право,

4) повјериоци којима припада право задржавања.

Разлучни повјериоци као стечајни повјериоци
Члан 93.

(1) Разлучни повјериоци могу бити стечајни повјериоци ако им је стечајни дужник лично одговоран.

(2) Разлучни повјериоци имају право на сразмјерно намирење из стечајне масе само ако се одрекну одвојеног намирења или се нису успјели одвојено намирити у цијели или дјелимично и у том се случају намирују сразмјерно висини неизмиреног дијела свог потраживања.

Повјериоци стечајне масе
Члан 94.

Из стечајне масе се прије стечајних повјерилаца намирују трошкови стечајног поступка и дугови стечајне масе.

Трошкови стечајног поступка
Члан 95.

(1) Трошкови стечајног поступка су:

1) судски трошкови стечајног поступка,

2) награде и издаци вјештака, привременог управника, стечајног управника и чланова привременог одбора и одбора повјерилаца,

3) други трошкови за које је овим или другим законом одређено да ће се намиривати као трошкови стечајног поступка.

(2) Трошкове стечајног поступка из става 1. тачка 2) овог члана Суд одређује у складу са правилником којим се прописују накнаде и награде за рад стечајних управника.

Дугови стечајне масе Члан 96.

(1) Дугови стечајне масе су:

1) обавезе које су засноване радњама стечајног управника или на други начин управљањем, уновчавањем и расподјелом стечајне масе, а које не спадају у трошкове стечајног поступка,

2) обавезе из двострано обавезујућих уговора, уколико се њихово испуњење захтијева за стечајну масу или ако мора да услиједи након отварања стечајног поступка,

3) обавезе настале из неоснованог богаћења стечајне масе,

4) предујмљена средства за вођење претходног стечајног поступка, која се враћају лицу које је уплатило предујам,

5) кредити који су подигнути ради покретања и одржавања пословне дјелатности у току стечајног поступка.

(2) Дугови стечајне масе из става 1. тачка 5) овог члана изједначени су у приоритету намирења са трошковима стечајног поступка.

5. Отварање стечајног поступка

Одлука о приједлогу за отварање стечајног поступка Члан 97.

(1) Стечајни судија ће заказати рочиште у вези са условима за отварање стечајног поступка након што прими извјештај привременог стечајног управника заједно са мишљењем вјештака, ако је вјештак именован да оцијени несолвентност стечајног дужника.

(2) На рочиште се позивају предлагач, стечајни дужник, привремени стечајни управник и, ако је неопходно, вјештак.

(3) У одређеним случајевима стечајни судија може рјешењем о покретању претходног стечајног поступка заказати рочиште за утврђивање услова за отварање стечајног поступка.

(4) Стечајни судија ће донијети одлуку о отварању стечајног поступка или одбити приједлог за отварање стечајног поступка у року од три дана од закључења судског рочишта.

(5) У одлуци о одбијању приједлога за отварање стечајног поступка стечајни судија одлучује о трошковима поступка.

(6) Стечајни судија отвара стечајни поступак над имовином стечајног дужника ако је приједлог допуштен, ако постоји стечајни разлог и ако ће имовина стечајног дужника према предвиђању бити довољна да намира трошкове поступка.

(7) Ако имовина стечајног дужника не покрива трошкове поступка, а приједлог је допуштен и основан, стечајни судија ће јавним позивом, објављеним на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске", позвати повјериоце и заинтересована лица да уплате предујам за обезбјеђење трошкова стечајног поступка у року од 15 дана од дана објављивања позива.

(8) Ако заинтересовано лице уплати предујам у року из става 7. овог члана, стечајни судија ће отворити стечајни поступак и водити га у складу са одредбама овог закона.

(9) Ако је имовина стечајне масе недовољна за враћање предујма уплаћеног за трошкове поступка, лице које је уплатило предујам може захтијевати поврат од сваког лица које је било обавезно да поднесе приједлог за покретање стечајног поступка, а својом кривицом је пропустило да то учини.

Директно отварање стечајног поступка Члан 98.

(1) Стечајни судија може да одлучи да отвори стечајни поступак без спровођења претходног поступка и без истраживања разлога за отварање стечајног поступка ако је приједлог за отварање поднио ликвидациони управник.

(2) Стечајни поступак може се отворити директно ако је приједлог за отварање поступка поднио повјерилац који има правоснажно рјешење о извршењу и ако је рјешење неизмирено 90 дана.

(3) У случају из става 2. овог члана стечајни судија прихвата као претпоставку да је постојање обавезе дужника и немогућност дужника да плаћа доказана.

(4) Ако је отворен поступак реструктурирања који је завршен без успеха, рјешење о отварању стечајног поступка без спровођења претходног поступка Суд доноси истовремено са рјешењем о обустави поступка реструктурирања, осим ако се поступак реструктурирања обуставља зато што је дужник испунио све обавезе према повјериоцима.

(5) Стечајни поступак може се отворити директно ако је дужник уз приједлог за отварање стечајног поступка доставио документацију прописану чланом 53. став 4. овог закона.

Рјешење о отварању поступка Члан 99.

(1) Ако се стечајни поступак отвори, стечајни судија именује стечајног управника.

(2) Рјешење о отварању стечајног поступка садржи:

1) пословно име, односно назив, сједиште, матични број и јединствени идентификациони број стечајног дужника, број главног рачуна и назив пословне банке код које је отворен,

2) лично име и адресу стечајног управника,

3) датум и сат отварања стечајног поступка,

4) податке да ли је стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника поднио приједлог за отварање стечајног поступка у року од 30 дана од дана наставања платежне неспособности, казниће се новчаном казном за прекршај.

(3) Ако сат отварања стечајног поступка није наведен, као тренутак отварања сматра се 12.00 часова оног дана када је донесено рјешење.

Позиви повјериоцима и дужницима Члан 100.

(1) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се повјериоци да у року од 30 дана од дана објаве рјешења у "Службеном гласнику Републике Српске" пријаве код стечајног суда своја потраживања у складу са чланом 169. овог закона.

(2) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се повјериоци да у року од 30 дана од дана објаве рјешења у "Службеном гласнику Републике Српске" обавијесте стечајног управника о томе која права осигурања потражују на предметима имовине стечајног дужника и на којим предметима се потражује право осигурања, врста и разлог настанка права осигурања, као и осигурано потраживање.

(3) У рјешењу о отварању стечајног поступка позивају се лица која имају обавезе према стечајном дужнику да их без одгађања извршавају према стечајном дужнику.

Одређивање рочишта Члан 101.

(1) У рјешењу за отварање стечајног поступка стечајни судија одређује рочишта за скупштину повјерилаца, на којој се, на основу извјештаја стечајног управника, одлучује о даљем току стечајног поступка (извјештајно рочиште).

(2) Скупштина повјерилаца сазвана да саслуша извјештај стечајног управника (извјештајно рочиште) не може се одржати прије рочишта за испитивање потраживања, нити 15 дана од рочишта за испитивање потраживања.

(3) Скупштину повјерилаца на којој се испитују пријављена потраживања (испитно рочиште) чине повјериоци који су суду пријавили своја потраживања.

(4) Период између дана истека рока за пријаву потраживања и рочишта за испитивање потраживања може бити најмање осам, а највише 30 дана.

(5) Извјештајно и испитно рочиште могу се одржати истовремено.

Објављивање рјешења о отварању стечаја
Члан 102.

(1) Рјешење о отварању стечајног поступка Суд објављује на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(2) Копија рјешења доставља се надлежном тужилаштву, Пореској управи Републике Српске и Управи за индиректно опорезивање БиХ, којима се доставља обавјештење ако до отварања стечајног поступка не дође услед недостатка масе.

(3) Рјешење из става 1. овог члана, које се односи на привредна друштва организована као акционарска друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама тог привредног друштва, у писаној или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења.

(4) Суд обавезно доставља АПИФ-у, осим рјешења из става 1. овог члана, и обавјештење, које садржи сљедеће податке:

1) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка - стечајни дужник, да ли је стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника односно приједлог за отварање стечајног поступка у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности или

2) када је подносилац приједлога за отварање стечајног поступка - повјерилац, да ли је повјерилац поднио приједлог за покретање стечајног поступка након истека рока од 60 дана од дана наступања платежне неспособности када је то био дужан да поднесе стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника.

Јавни регистри
Члан 103.

Ако су стечајни дужник или предмети његове имовине уписани у јавне регистре, стечајни Суд дужан је да нареди сљедеће уписе у одговарајуће регистре:

1) у регистар пословних субјеката уз фирму или назив стечајног дужника упис ознаке "у стечају", а у рубрици "лица овлашћена за заступање субјекта уписа" умјесто имена и презимена директора, упис имена и презимена стечајног управника,

2) упис одбијања приједлога за отварање услед недостатка масе у случају да је стечајни дужник правно лице, које одбијањем услед недостатка масе престаје да постоји,

3) упис окончања стечајног поступка.

Жалба против рјешења о отварању стечајног поступка
Члан 104.

(1) Суд о приједлогу за отварање стечајног поступка одлучује рјешењем.

(2) Ако Суд одбије приједлог за отварање стечајног поступка, подносилац приједлога може изјавити жалбу другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

(3) Ако Суд прихвати приједлог за отварање стечајног поступка, жалбу може изјавити стечајни дужник другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

(4) Жалбе из ст. 2. и 3. овог члана не одгађају извршење рјешења.

(5) Правоснажна одлука о укидању рјешења о отварању стечајног поступка јавно се објављује.

(6) Посљедице које је проузроковало укинута рјешења о отварању стечајног поступка остају на снази, а на поступак доношења рјешења о отварању стечајног поступка сходно се примјењује члан 102. став 1. овог закона.

(7) Ако рјешење о отварању стечајног поступка у поступку по жалби буде укинута, а у поновном поступку стечајни поступак буде отворен, сматраће се да су правне посљедице отварања стечајног поступка наступиле оног дана када је прво рјешење о отварању стечајног поступка објављено на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

6. Правне посљедице отварања стечајног поступка

6.1. Опште дејство отварања стечајног поступка

Прелазак права управљања и располагања
Члан 105.

Отварањем стечајног поступка права стечајног дужника да управља и располаже имовином која припада стечајној маси, као и права органа стечајног дужника, прокуристе, заступника и пуномоћника стечајног дужника прелазе на стечајног управника.

Располагања стечајног дужника
Члан 106.

(1) Располагања стечајног дужника стечајном масом након отварања стечајног поступка су без правног дејства, осим оних располагања за која вриједе општа правила о заштити повјерења у одговарајуће јавне регистре непокретности.

(2) Стечајни управник може захтијевати поврат предмета располагања, а друга страна има поврат извршене противчинидбе, уколико та противчинидба још постоји у стечајној маси.

(3) Располагања стечајног дужника стечајном масом на дан отварања стечајног поступка, сматра се да су извршена након отварања стечајног поступка.

Чинидбе у корист стечајног дужника
Члан 107.

(1) Ако након отварања стечајног поступка одређено лице непосредно испуни обавезу стечајном дужнику, ослобађа се своје обавезе да изврши чинидбу стечајном управнику само ако у вријеме извршења није знало за отварање стечајног поступка.

(2) Претпоставља се да лице из става 1. овог члана није знало за отварање стечајног поступка уколико је извршило обавезу прије јавног оглашавања отварања стечајног поступка.

Подјела имовине правне заједнице
Члан 108.

(1) Ако је стечајни дужник у правној заједници са трећим лицем (сувласништво, заједничко власништво или ортаклук), развргнуће правне заједнице спроводи се изван стечајног поступка.

(2) Из дијела имовине стечајног дужника, добијеног развргнућем заједнице, може се тражити одвојено намирње обавеза, које су проистекле из односа правне заједнице.

(3) У стечајном поступку су без дејства уговорне одредбе којима се у правним заједницама из става 1. овог члана искључује, трајно или за одређено вријеме, право да се захтијева развргнуће заједнице или којима се за то одређује посебан отказни рок.

Преузимање спорова
Члан 109.

(1) Отварањем стечајног поступка прекидају се судски и управни поступци, као и поступци пред арбитражама, уколико се односе на стечајну масу.

(2) Прекид поступка из става 1. овог члана траје до закључења стечајног поступка, уколико се поступак прије тога не настави у складу са ст. 3, 4. и 5. овог члана.

(3) Правне спорове о имовини која припада стечајној маси, у којима је стечајни дужник тужилац и који су у вријеме отварања стечајног поступка у току, стечајни управник и супротна странка у спору могу наставити у оном стању у којем се налазе.

(4) Правне спорове који теку у вријеме отварања стечајног поступка и у којима је стечајни дужник тужени, могу преузети и стечајни управник и противна странка, ако се тичу:

- 1) излучења неког предмета из стечајне масе,
- 2) одвојеног намирења или
- 3) дугова стечајне масе.

(5) Стечајни повјерилац може у преклузивном року од 30 дана од дана одржавања испитног рочишта на којем је његово потраживање оспорено поднијети приједлог за наставак раније започетог поступка.

(6) Ако стечајни управник одмах призна захтјев, противник може остваривати право на накнаду трошкова парничног поступка само као стечајни повјерилац.

(7) Ако се прекинути парнични поступак водио пред судом опште надлежности, Суд се, уколико настави прекинути поступак, рјешењем оглашава стварно и мјесно ненадлежним и предмет уступа суду који спроводи стечајни поступак над туженим.

(8) Ако се предметни парнични поступак водио пред Судом код кога се не води стечајни поступак над туженим, Суд се, уколико настави парнични поступак, рјешењем оглашава мјесно ненадлежним и предмет уступа суду који води стечајни поступак над туженим.

(9) Против рјешења из ст. 7. и 8. овог члана није дозвољена посебна жалба.

Потраживања стечајних повјерилаца Члан 110.

Стечајни повјериоци могу своја потраживања према стечајном дужнику остваривати само у стечајном поступку.

Извршење прије отварања поступка Члан 111.

Ако стечајни повјерилац у периоду од 90 дана прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога стекне различно право или неко друго обезбјеђење на имовини стечајног дужника која улази у стечајну масу, то право обезбјеђења отварањем стечајног поступка престаје.

Забрана извршења и осигурања Члан 112.

(1) Након отварања стечајног поступка стечајни повјериоци не могу против стечајног дужника тражити принудно извршење, нити тражити осигурање на дијеловима имовине која улази у стечајну масу.

(2) Поступци из става 1. овог члана који су у току у вријеме отварања стечајног поступка прекидају се.

(3) Стечајни судија одлучује о приговорима који буду поднесени на основу одредбе става 1. овог члана против допуштености принудног извршења.

(4) Разлучни повјериоци могу своја осигурана потраживања остваривати засебно, по правилима извршног поступка, уз претходну сагласност стечајног управника у сљедећим случајевима:

- 1) ако се различна ствар продаје у поступку реорганизације стечајног дужника,
- 2) ако се различна ствар продаје у поступку продаје стечајног дужника као правног лица,
- 3) ако се различна ствар продаје у цјелини, будући да представља функционалну цјелину.

(5) Разлучни повјериоци подносе захтјев стечајном управнику у року од 15 дана од дана одржавања извјештајног рочишта, ради добијања сагласности из става 4. овог члана, а стечајни управник је дужан да одлучи о захтјеву у року од 15 дана од дана његовог пријема, уз претходно прибављено мишљење одбора повјерилаца.

(6) Ако се стечајни управник о захтјеву различног повјериоца не изјасни у року из става 5. овог члана, сматра се да је дата сагласност.

(7) Ако стечајни управник о захтјеву различног повјериоца из става 3. овог члана одлучи негативно, стечајни дужник преузима одговорност за штету коју би различни повјерилац због тога претрпио.

(8) Након пријема приједлога за извршење различног повјериоца, Суд може одлучити да се не покреће извршни поступак у складу са ставом 7. овог члана или да извршење одгоди ако стечајни управник обезбиди одговарајућу заштиту потраживања различног повјериоца.

(9) Одговарајућа заштита различног потраживања представља заштиту која је призната одлуком суда, тако да је вриједност гаранције довољна да одгађање извршног поступка не доводи до оштећења повјериоца.

(10) Ако се различни повјерилац определили да своје право на намирење на осигураној ствари остварује у стечајном поступку, раније започети извршни поступак обуставља се.

Забрана извршења ради остваривања потраживања према стечајној маси Члан 113.

(1) У року од шест мјесеци од дана отварања стечајног поступка није дозвољено принудно извршење ради остваривања дугова стечајне масе који нису засновани правном радњом стечајног управника.

(2) Одредба става 1. овог члана не односи се на:

- 1) обавезе стечајне масе из двострано обавезног уговора чије је испуњење изабрао стечајни управник,
- 2) обавезе из трајног облигационог односа по истеку првог рока у коме је стечајни управник могао да откаже уговор у складу са овим законом,
- 3) обавезе из радног или другог трајног облигационог односа, уколико је стечајни управник тражио испуњење противничиндбе у корист стечајне масе.

Искључивање стицања права на имовини која улази у стечајну масу Члан 114.

(1) Након отварања стечајног поступка не могу се ваљано стицати права на дијеловима имовине која улази у стечајну масу и у случају да се стицање не заснива на располагању стечајног дужника, принудном извршењу или осигурању у корист стечајног повјериоца.

(2) Одредбе става 1. овог члана не односе се на случајеве стицања повјерењем у јавне евиденције у којима се воде подаци о непокретностима и правима на непокретностима (у даљем тексту: јавне евиденције).

Забрана поште Члан 115.

(1) Ако је потребно да се разјасне или спријече правне радње стечајног дужника које су штетне за повјериоце, стечајни судија на захтјев стечајног управника или по службеној дужности доноси рјешење да се одређене или све поштанске пошиљке за стечајног дужника достављају стечајном управнику.

(2) Рјешење из става 1. овог члана мора бити образложено.

(3) Стечајни управник је овлашћен да отвара пошиљке које су му достављене.

(4) Пошиљке чији се садржај не односи на стечајну масу морају се без одгађања доставити стечајном дужнику.

(5) Приспјела пошта се протоколише по правилима о канцеларијском пословању.

(6) Против рјешења о забрани поште стечајни дужник може изјавити жалбу другостепеном суду.

(7) Ако су престали разлози за забрану поште, стечајни судија је дужан да укине рјешење о забрани поште, након саслушања стечајног управника.

Дужникове обавезе обавјештавања и сарадње Члан 116.

(1) Стечајни дужник обавезан је да стечајном суду, стечајном управнику, одбору повјерилаца и по наређењу стечајног судије скупштини повјерилаца даје обавјештења о свим околностима које се односе на поступак.

(2) Стечајни дужник је дужан да стечајном управнику преда сву потребну документацију и помаже му при испуњењу његових задатака.

(3) Стечајни дужник је обавезан да, по наређењу стечајног судије, буде на располагању стечајном судији ради испуњавања обавезе обавјештавања и сарадње и да се уздржи од радњи које су супротне испуњавању наведених обавеза.

(4) Ако је за прибављање истинитих исказа потребно, стечајни судија ће наложити стечајном дужнику да у записнику пред стечајним судијом изјави да је тражену информацију дао тачно и потпуно према најбољем знању и савјести.

(5) Стечајни судија може против стечајног дужника да одреди принудне мјере из члана 22. став 4. овог закона у случају да:

1) стечајни дужник одбија давати информације или изјаве о потпуности датих података или сарадњу са стечајним управником у испуњавању својих задатака,

2) упркос налогу суда избјегава или намјерава да избјегне давање обавјештења и сарадњу, а нарочито ако упркос забрани удаљавања врши припреме за бјекство,

3) ако је то потребно да би се спријечиле радње стечајног дужника које су противне испуњавању његових обавеза обавјештавања и учествовања, а нарочито ради обезбјеђења стечајне масе.

(6) Одређивање средстава принуде, њихово спровођење, као и правни лијекови против одређивања средстава принуде врши се на основу члана 22. ст. 3, 4. и 5. овог закона.

Заступници органа, службеници Члан 117.

(1) У случају да је стечајни дужник правно лице, чл. 115. и 116. овог закона сходно се примјењују на чланове управе или надзорног органа, као и на чланове који одговарају својом имовином, у случају да су овлашћени за заступање.

(2) На лица која су двије године прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка напустила функције чланова управе или надзорног одбора не примјењују се одредбе из става 1. овог члана.

Лична одговорност чланова друштва Члан 118.

Ако је стечајни поступак отворен над привредним друштвом чији чланови лично одговарају за обавезе друштва, захтјев против чланова друштва, на основу њихове личне одговорности, који произлазе из овог или другог закона током стечајног поступка, може поднијети само стечајни управник.

6.2. Испуњење правних послова

Право стечајног управника на избор Члан 119.

(1) Стечајни управник може, ако стечајни дужник или његов саговорач у вријеме отварања стечајног поступка нису испунили или нису у потпуности испунили двострано

обавезујући уговор, умјесто стечајног дужника да испуни уговор и да захтијева испуњење од друге стране.

(2) Стечајни управник је дужан да најкасније у року 15 дана од дана отварања стечајног поступка изјави да ли намјерава затражити испуњење уговора или не, ако га друга страна позове на вршење права избора.

(3) Ако стечајни управник у року из става 2. овог члана не достави изјаву, не може захтијевати испуњење уговора.

(4) Ако стечајни управник одбије испуњење, друга страна може остварити своје потраживање због неиспуњења само као стечајни повјерилац.

Фиксни послови Члан 120.

(1) Ако је вријеме испуњења обавеза из уговора фиксно одређено, а наступило је послје отварања стечајног поступка, не може се бирати испуњење.

(2) Друга уговорна страна стечајног дужника може тражити накнаду због неиспуњења као стечајни повјерилац.

(3) Накнада због неиспуњења састоји се у разлици између уговорене и тржишне цијене која у мјесту испуњења важи за фиксне уговоре на дан отварања стечајног поступка.

Дјеливе чинидбе Члан 121.

(1) Ако је дугована чинидба дјелива, а друга уговорна страна је своју чинидбу у вријеме отварања стечајног поступка већ дјелимично испунила, своје потраживање на противчинидбу која одговара њеној дјелимично испуњеној чинидби, моћи ће остварити као стечајни повјерилац и у случају да стечајни управник захтијева испуњење преосталог дијела чинидбе.

(2) Друга уговорна страна нема право због неиспуњења њеног права на противчинидбу из стечајне масе захтијевати поврат онога што је дјелимичним испуњењем њене чинидбе прешло у имовину стечајног дужника прије отварања стечајног поступка.

Предбилежба Члан 122.

(1) Ако је у јавну евиденцију непокретности уписана предбилежба ради осигурања захтјева за стицање или укидање права на некој дужниковој непокретности или на неком праву уписаном у корист стечајног дужника или ради осигурања захтјева за промјену садржаја или реда тог права, повјерилац своје потраживање може намирити као повјерилац стечајне масе.

(2) Ако је стечајни дужник преузео даље обавезе према повјериоцу, али их у цијелости или дјелимично није испунио, примјењује се одредба става 1. овог члана.

(3) Одредба става 1. овог члана сходно се примјењује на предбилежбе уписане у друге јавне евиденције.

Задржавање права власништва Члан 123.

(1) Ако је стечајни дужник прије отварања стечајног поступка покретну ствар продао уз задржавање права власништва и купцу ствар предао у посјед, купац може да тражи испуњење уговора о продаји.

(2) Одредба става 1. овог члана примјењује се и када је стечајни дужник преузео и даље обавезе према купцу, али их у цијелости или дјелимично није испунио.

(3) Ако је прије отварања стечајног поступка стечајни дужник покретну ствар купио уз задржавање права власништва и ствар од продавца добио у посјед, стечајни управник има право на избор у складу са чланом 119. овог закона.

Закупни односи над непокретностима Члан 124.

(1) Закупни односи стечајног дужника над непокретностима постоје и даље са дејством за стечајну масу.

(2) Права која се односе на период прије отварања стечајног поступка друга уговорна страна може остваривати само као стечајни повјерилац.

Стечајни дужник као закуподавац
Члан 125.

(1) Ако је стечајни дужник као закуподавац непокретности прије отварања стечајног поступка располагао потраживањима из закупног односа за неко касније вријеме, та располагања су дјелотворна само у мјери у којој се односе на закупнину за календарски мјесец који тече у вријеме отварања стечајног поступка.

(2) Ако је отварање стечајног поступка услиједило након петнаестог дана у мјесецу, располагање производи правни ефекат и за сљедећи календарски мјесец.

(3) Располагањем из става 1. овог члана сматра се плата закупнине.

(4) Располагање путем принудног извршења изједначено је са располагањем на основу уговора.

(5) Закупац може потраживање закупнине за период наведен у ставу 1. овог члана пребити потраживањем које му припада према стечајном дужнику.

(6) Одредба става 5. овог члана не утиче на примјену члана 132. и члана 133. т. од 2) до 4) овог закона.

Стечајни дужник као купац
Члан 126.

(1) Закуп непокретности у коју је стечајни дужник ушао као закуппримац стечајни управник може отказати без обзира на уговорено трајање уговора на крају сваког мјесеца уз отказни рок од два мјесеца.

(2) Ако стечајни управник да отказ уговора о закупу, друга страна може као стечајни повјерилац да захтијева накнаду штете настале пријевременим престанком уговорног односа.

(3) Ако стечајни дужник у вријеме отварања стечајног поступка није ступио у посјед непокретности, стечајни управник и друга страна могу да одустану од уговора.

(4) Ако стечајни управник одустане од уговора из става 3. овог члана, друга уговорна страна може као стечајни повјерилац захтијевати накнаду штете настале пријевременим престанком уговорног односа.

(5) Свака страна дужна је да у року од 15 дана од дана закључивања уговора обавијести другу страну да ли намјерава одустати од уговора, а ако то не уради, губи право на одустанак од уговора.

Забрана отказа уговора о закупу
Члан 127.

Закупни однос који је стечајни дужник засновао као купац друга страна не може отказати након приједлога за отварање стечајног поступка:

1) због доцње у плаћању закупнине која је наступила у периоду прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка,

2) због погоршања имовинских односа стечајног дужника.

Уговори о раду
Члан 128.

(1) Даном отварања стечајног поступка престају уговори о раду радника стечајног дужника.

(2) Стечајни управник писмено обавјештава раднике о престанку радног односа.

(3) Стечајни управник може закључити нове уговоре о раду са лицима која су му потребна за наставак пословања или одвијање стечајног поступка, првенствено са радницима стечајног дужника којима је престао уговор о раду.

(4) За обављање стручних послова у сложеним стечајним предметима и предметима са већим обимом стечајне масе стечајни управник може ангажовати стручна лица уз сагласност одбора повјерилаца, а ако одбор повјерилаца не

да сагласност или није основан, стечајни судија може дати сагласност ако сматра да је те послове нужно обавити.

(5) Право на накнаду штете због пријевременог престанка уговора о раду, отпремнина или друга стечена права до дана отварања стечајног поступка остварују се као стечајна потраживања општег исплатног реда.

Престанак налога и уговора о обављању послова
Члан 129.

(1) Налог о обављању послова стечајног дужника који се односи на имовину која улази у стечајну масу престаје отварањем стечајног поступка.

(2) Налогопримац је дужан да, ради отклањања штете, настави са обављањем посла и након отварања стечајног поступка све док стечајни управник не преузме обављање посла и сматра се да налог из става 1. овог члана и даље постоји.

(3) Налогопримац намирује потраживања у вези са настављањем обављања посла као стечајни повјерилац стечајне масе.

(4) Ако налогопримац који без своје кривице није сазнао за отварање стечајног поступка настави са обављањем посла, сматраће се да је налог био и даље на снази.

Престанак пуномоћи
Члан 130.

(1) Пуномоћ стечајног дужника која се односи на имовину која улази у стечајну масу престаје да важи отварањем стечајног поступка.

(2) Ако налог или уговор о обављању послова из члана 127. став 2. овог закона постоји и након отварања стечајног поступка, сматра се да постоји и пуномоћ дата на основу тог уговорног односа.

(3) Пуномоћник који без своје кривице не зна за отварање поступка не одговара за штету, ако другим законом није другачије одређено.

Недопуштене одредбе уговора
Члан 131.

Није допуштено закључивање уговора којима се унапријед искључује или ограничава примјена чл. 119. до 130. овог закона.

6.3. Пребијање и побијање новчаних
потраживања

Допуштено пребијање новчаног потраживања
Члан 132.

(1) Ако је стечајни повјерилац у периоду отварања стечајног поступка имао, на основу закона или уговора, право на пребијање новчаног потраживања, отварање стечајног поступка не утиче на остваривање његовог права.

(2) Ако је у периоду отварања стечајног поступка новчано потраживање везано за одгођени услов, до пребијања новчаног потраживања ће доћи када се услов испуни.

(3) Повјерилац који има потраживање под одгођеним условом може спријечити реализацију противпотраживања стечајног управника ако пружи одговарајуће обезбјеђење.

(4) Пребијање новчаног потраживања није искључено тиме што новчана потраживања гласе на различите валуте или обрачунске јединице, ако се валуте или обрачунске јединице у мјесту плаћања потраживања са којим се врши пребијање новчаног потраживања могу слободно мијењати.

(5) Прерачунавање се врши према курсној вриједности која вриједи у мјесту плаћања у вријеме добијања изјаве о пребијању новчаног потраживања.

Забрана пребијања новчаног потраживања
Члан 133.

Пребијање новчаног потраживања је забрањено:

1) ако је обавеза стечајног повјериоца према стечајној маси настала након отварања стечајног поступка,

2) ако је стечајни повјерилац своје новчано потраживање након отварања поступка стекао од неког другог повјериоца,

3) ако је стечајни повјерилац стекао могућност пребијања новчаног потраживања правном радњом која се може побијати,

4) ако повјерилац чије потраживање треба бити испуњено из имовине стечајног дужника која не улази у стечајну масу дугује нешто стечајној маси,

5) ако је повјерилац повезано лице у смислу члана 141. овог закона, а стечајни дужник има право на новчано потраживање које је настало или доспјело у периоду од шест мјесеци прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка, осим ако повјерилац не докаже да у тренутку настанка могућности пребијања новчаног потраживања није знао за пријетећу платежну неспособност или насталу платежну неспособност стечајног дужника.

Правне радње које се могу побијати Члан 134.

(1) Могу се побијати правне радње предузете прије отварања стечајног поступка којима се нарушава равномјерно намирење повјериоца (оштећење повјериоца), односно којима се поједини повјериоци стављају у повољнији положај (погодовање повјериоца).

(2) Правна радња је предузета у тренутку у којем наступају њена правна дејства.

(3) Код правне радње ограничене роком или условом не узима се у обзир наступање услова или рока.

(4) Под правном радњом сматра се пропуштање радње, као и мјере принудног извршења.

(5) Правне радње из поступка реструктурирања које се не могу побијати су:

1) трансакције које је извршио дужник у оквиру редовног тока пословања,

2) трансакције које је извршио дужник са овлашћењем суда или повјереника, а које излазе из оквира редовног тока пословања,

3) трансакције које су редовно извршене у оквиру извршавања одобреног плана финансијског и оперативног реструктурирања.

Разлози за побијање правних радњи Члан 135.

(1) Побијати се може правна радња која је омогућила стечајном повјериоцу осигурање или намирење:

1) ако је предузета у посљедњих 12 мјесеци прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка, а стечајни дужник је био платежно неспособан, или ако је повјерилац у то вријеме знао за платежну неспособност или то из грубе непажње није знао,

2) ако је предузета након подношења приједлога за отварање стечајног поступка и ако је повјерилац у вријеме радње знао за платежну неспособност или за приједлог за отварање стечајног поступка или то из грубе непажње није знао.

(2) Побијати се може правна радња која је дала или омогућила стечајном повјериоцу неуобичајено осигурање или намирење, као што је намирење које он није или није на тај начин или у то вријеме имао право да захтијева:

1) ако је правна радња предузета у периоду од 90 дана прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након подношења приједлога,

2) ако је правна радња предузета у периоду од шест мјесеци прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка и стечајни дужник је у вријеме правне радње био платежно неспособан.

(3) Сматра се да је повјерилац знао за неспособност за плаћање или за приједлог за отварање стечајног поступка ако је знао за околности из којих се нужно морало закључити да постоји неспособност за плаћање или да је поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.

(4) Сматра се да је лице које је са стечајним дужником било повезано у периоду предузимања правне радње знало за неспособност за плаћање или приједлог за отварање стечајног поступка.

Побијање правних радњи без накнаде Члан 136.

(1) Правна радња стечајног дужника без накнаде или уз незнатну накнаду може се побијати, осим ако је предузета пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка.

(2) Сматра се да је правна радња без накнаде или уз незнатну накнаду када је стечајни дужник одустао од неке имовинске вриједности, а да за то није примио одговарајућу противчинидбу као накнаду.

(3) Ако је ријеч о уобичајеном пригодном поклону незнатне вриједности, радња се не може побијати.

Намјерно оштећење Члан 137.

(1) Побијати се може правна радња стечајног дужника коју је он предузео у посљедњих пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога, са намјером да оштети повјериоца, под условом да је друга уговорна страна знала у периоду предузимања радње за намјеру стечајног дужника.

(2) У случају из става 1. овог члана сматра се да је друга страна знала за намјеру ако је знала да стечајном дужнику пријети неспособност за плаћање и да се радњом оштећују повјериоци.

Зајам којим се надокнађује капитал Члан 138.

(1) Зајам којим се надокнађује капитал постоји ако неки члан друштва, односно треће лице коме члан друштва да неко обезбјеђење за враћање зајма, у одређеном времену када је наступила криза друштва, друштву одобри зајам умјесто да му чланови друштва унесу властити капитал.

(2) Одредба става 1. овог члана примјењује се и за друге правне радње које у економском погледу одговарају одбраву зајма.

(3) Правна радња којом се за потраживање члана друштва за враћање зајма којим се надокнађује капитал или за неко њему одговарајуће потраживање дало осигурање може се побијати, и то ако је радња била предузета у посљедњих пет година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога.

(4) Правна радња којом је за потраживање неког члана друштва на поврат зајма који надокнађује капитал осигурано намирење може се побијати ако је радња била предузета у посљедње три година прије подношења приједлога за отварање стечајног поступка или након тога.

Покретање поступка побијања Члан 139.

(1) Стечајни управник је у име стечајног дужника овлашћен на побијање правних радњи из члана 134. овог закона.

(2) Правне радње могу побијати и повјериоци, под условом да стечајни управник на позив повјериоца не покрене парницу у року од 30 дана од дана пријема позива од повјериоца.

(3) Тужба за побијање правних радњи може се поднијети у року од двије године од отварања стечајног поступка.

(4) Правна радња може се побијати и истицањем противтужбе или приговора у парници и у том случају се не примјењује рок из става 3. овог члана.

(5) Тужба из става 3. овог члана подноси се против лица према коме је или у чију корист је правна радња предузета.

(6) Ако се правно средство за побијање правне радње из ст. 3. и 4. овог члана прихвати, побијана правна радња је без ефеката према стечајној маси и противна је страна дужна да врати у стечајну масу све имовинске користи стечене на основу побијане радње.

(7) Прималац радње без накнаде или уз незначителну накнаду мора вратити оно што је примио само ако је тиме обогаћен, осим ако је знао или је морао знати да се таквом радњом оштећују повјериоци.

Противзахтјеви противника побијања
Члан 140.

(1) Ако противник побијања врати оно што је стекао на основу побожне радње, његово потраживање поново оживљава.

(2) Противрадња ће се исплатити из стечајне масе ако је она још присутна у маси и може се издвојити из масе или ако је маса обогаћена за вриједност те радње.

(3) Противник побијања може своје право на поврат противрадње да остварује као стечајни повјерилац.

Повезана лица стечајног дужника
Члан 141.

Повезаним лицима стечајног дужника у смислу овог закона сматрају се:

1) директор, члан органа управљања или органа надзора стечајног дужника,

2) члан стечајног дужника који за његове обавезе одговара цјелокупном својом имовином,

3) члан или акционар са више од 10% учешћа (директно или индиректно) у капиталу стечајног дужника,

4) правно лице које стечајни дужник контролише у смислу закона којим се уређују привредна друштва,

5) лица која због свог посебног положаја у друштву имају приступ повјерљивим информацијама или имају могућност да се упознају са финансијским стањем стечајног дужника,

6) лице које је фактички у позицији да врши значајнији утицај на пословање стечајног дужника,

7) лице које је сродник по крви у правој линији без обзира на степен или у побочној линији до четвртог степена сродства, сродник по тазбини до другог степена сродства или брачни супружник физичких лица из т. 1), 2), 3), 5) и 6) овог члана.

7. Управљање и уновчавање стечајне масе

7.1. Обезбјеђење стечајне масе

Преузимање стечајне масе
Члан 142.

(1) Након отварања стечајног поступка, стечајни управник је дужан да уђе у посјед цјелокупне имовине која улази у стечајну масу и њом да управља.

(2) Стечајни управник може, на основу извршног рјешења о отварању стечајног поступка, захтијевати од суда да нареди стечајном дужнику предају ствари и одреди извршење радње којима ће се наредба присилно остварити.

(3) Уз налог за предају, Суд може по службеној дужности одредити и мјере присиле против заступника који по закону заступа дужника - правно лице или дужника - појединца из члана 116. овог закона.

Рачуни стечајног дужника
Члан 143.

(1) Даном отварања стечајног поступка гасе се рачуни стечајног дужника и престају права лица која су била овлашћена да располажу имовином стечајног дужника на рачунима.

(2) Стечајни управник ће отворити нове рачуне стечајног дужника и одредити лица која ће бити овлашћена да располажу средствима на тим рачунима.

(3) Средства са угашених рачуна преносе се на нове рачуне.

Фирма стечајног дужника
Члан 144.

(1) Након отварања стечајног поступка, регистарски Суд по службеној дужности у регистру пословних субје-

ката уз фирму или назив стечајног дужника уписује или додаје ознаку "у стечају", а у рубрици "Лица овлашћена за заступање субјекта уписа", умјесто директора, уписује стечајног управника.

(2) Након отварања стечајног поступка, уз фирму или назив стечајног дужника додаје се ознака "у стечају".

Предмети од вриједности
Члан 145.

(1) Након отварања стечајног поступка, одбор повјерилаца може одредити гдје ће се и под којим условима похранити или уложити готов новац, вриједносни папири и драгоцености.

(2) Одлуку о похрањивању или улагању ствари од вриједности из става 1. овог члана може да донесе стечајни судија ако одбор повјерилаца није основан или ако није донио одговарајућу одлуку.

(3) Ако је основан одбор повјерилаца, стечајни управник има право да преузме похрањени или уложени новац, вриједносне папире или драгоцености само ако признаницу заједно са њим потпише предсједник одбора повјерилаца или члан одбора повјерилаца којег он одреди.

(4) Упутства које је стечајни управник дао у погледу похрањивања или улагања имају правно дејство само ако их је потписао предсједник одбора повјерилаца или члан одбора повјерилаца којег он одреди.

(5) Скупштина повјерилаца може у погледу похрањивања и улагања донијети одлуку која одступа од правила из ст. 1. и 2. овог члана.

Печаћење
Члан 146.

Стечајни управник може, ради обезбјеђења ствари које улазе у стечајну масу, затражити да службено лице суда попише и запечати дужникове ствари.

Попис предмета стечајне масе
Члан 147.

(1) Стечајни управник дужан је да сачини попис предмета стечајне масе.

(2) За сваки предмет потребно је навести његову вриједност.

(3) Ако вриједност зависи од тога хоће ли стечајни дужник наставити пословање или не, потребно је навести и ту вриједност.

(4) Ако је то потребно, процјена појединих дијелова имовине може да се повјери вјештацима.

Попис повјерилаца
Члан 148.

(1) Стечајни управник дужан је да сачини попис свих дужникових повјерилаца за које је сазнао из књиге и пословне документације стечајног дужника, пријаве њихових потраживања или на неки други начин.

(2) У попису се одвојено воде повјериоци са правом одвојеног намирења и стечајни повјериоци разврстани по појединим исплатним редовима.

(3) За сваког повјериоца потребно је навести пословно име и сједиште, односно име, презиме и адресу пребивалишта повјериоца за сваку појединачну обавезу.

(4) За различне повјериоце потребно је додатно означити и предмет на којем постоји различно право и вјероватну висину износа за који повјерилац неће бити одвојено намирен.

(5) Сачињавање пописа повјерилаца стечајни управник може, по потреби, да повјери и вјештацима.

(6) У попису се наводе могућности за пребијање новчаних потраживања, са процјеном висине обавеза стечајне масе за случај узастопног и непрекинутог уновчења имовине стечајног дужника.

Преглед имовине
Члан 149.

(1) У року од 45 дана од дана именованга стечајни управник је дужан да направи уређен преглед у коме се набрајају и међусобно уређују предмети који чине стечајну масу и обавезе стечајног дужника са стањем на дан отварања стечајног поступка.

(2) Преглед имовине садржи процјену са којим дијелом стечајне масе се може рачунати у стечајном поступку за намирење повјерилаца стечајног дужника.

(3) Стечајни судија ће, на захтјев стечајног управника или неког повјериоца, наложити одговорним лицима стечајног дужника да, након сачињавања прегледа имовине, дају изјаву пред стечајним судијом о томе да ли су у прегледу имовине у потпуности наведени предмети и обавезе.

Стављање пописа и прегледа на увид
Члан 150.

(1) Стечајни управник је дужан да у службеним просторијама суда изложи попис предмета стечајне масе, попис повјерилаца, табелу пријављених потраживања, преглед имовине и извјештај о материјално-финансијском стању стечајног дужника и узроцима тога стања, најкасније осам дана прије извјештајног рочишта.

(2) Ако стечајни управник не поступи у складу са ставом 1. овог члана, Суд извјештајно рочиште одгађа.

(3) Ако стечајни управник неоправдано касни у извршавању обавезе из става 1. овог члана, чини тежу повреду дужности стечајног управника.

Пословне књиге и пореске обавезе
Члан 151.

(1) Након отварања стечајног поступка, стечајни дужник је обавезан да води пословне књиге, сачињава финансијске извјештаје у складу са Законом о рачуноводству и ревизији, да води пореске евиденције, врши обрачун и плаћање пореза у складу са прописима који уређују директне и индиректне порезе.

(2) Отварањем стечајног поступка почиње нова пословна година.

(3) Вријеме до извјештајног рочишта не урачунава се у законске рокове за сачињавање и објављивање завршног рачуна.

(4) Скупштина повјерилаца на првом извјештајном рочишту може одлучити да се изврши ревизија завршног рачуна прије отварања стечајног поступка, односно ревизија почетног стања на дан отварања стечајног поступка.

(5) Прије окончања стечајног поступка врши се ревизија финансијског пословања стечајног дужника за период трајања стечајног поступка.

(6) Скупштина повјерилаца може донијети одлуку да се не врши ревизија из става 5. овог члана ако постоје оправдани разлози:

- 1) стечајна маса мале вриједности,
- 2) јасно материјално-финансијско пословање,

3) недостатак средстава за плаћање ревизије до којег није дошло немарношћу у раду или намјером стечајног управника и друго.

(7) Стечајни судија може одлуку из става 6. овог члана ставити ван снаге и одредити ревизора.

(8) У стечајним предметима у којима је вриједност стечајне масе нижа од 100.000 КМ неће се вршити ревизија из става 6. овог члана.

(9) Ако је за пословну годину прије отварања стечајног поступка изабран ревизор, за ревизију завршног рачуна прије отварања стечајног поступка, односно почетног стања након отварања стечајног поступка стечајни судија може поставити изабраног ревизора.

(10) Трошкови ревизије завршног рачуна су трошкови стечајног поступка.

7.2. Одлука о уновчавању стечајне масе

Извјештајно рочиште
Члан 152.

(1) На извјештајном рочишту стечајни управник је дужан да поднесе извјештај о економском стању стечајног дужника и узроцима тог стања.

(2) Стечајни управник је посебно дужан да се изјасни да ли постоје изгледи да се пословање стечајног дужника настави у потпуности или дјелимично, које могућности постоје за приједлог реорганизације и које би посљедице у датом случају наступиле по намирење повјерилаца.

(3) Стечајном дужнику и повјериоцима ће се на извјештајном рочишту омогућити да се изјасне о извјештају стечајног управника.

Одлука о даљем пословању стечајног дужника
Члан 153.

(1) Скупштина повјерилаца одлучује на извјештајном рочишту да ли ће се пословање стечајног дужника обуставити или привремено наставити.

(2) Повјериоци могу стечајном управнику дати налог да изради приједлог реорганизације и одредити циљ који је планом реорганизације потребно постићи.

(3) Повјериоци могу на каснијим рочиштима мијењати своје одлуке.

(4) Скупштина повјерилаца одређује начин и услове уновчавања дужникове имовине.

Обустава пословања прије одлуке повјерилаца
Члан 154.

(1) Ако стечајни управник сматра да пословање стечајног дужника треба да се обустави прије извјештајног рочишта, дужан је да прибави сагласност одбора повјерилаца, ако је одбор основан.

(2) Прије него што одбор повјерилаца донесе одлуку о обустави пословања или ако одбор повјерилаца није основан, стечајни управник је прије обуставе пословања дужан да о томе обавијести стечајног дужника.

(3) Стечајни судија ће, на захтјев стечајног дужника и након што саслуша стечајног управника, забранити обуставу пословања ако се одлука о томе без знатног смањења стечајне масе може одгодити до извјештајног рочишта.

Уновчавање стечајне масе
Члан 155.

(1) Стечајни управник је након извјештајног рочишта дужан да, без одгађања, уновчи имовину која улази у стечајну масу, ако то није у супротности са одлуком скупштине повјерилаца.

(2) Стечајни управник је приликом уновчавања имовине стечајне масе дужан да се придржава одлуке скупштине или одбора повјерилаца о условима и начину продаје.

(3) Стечајни управник је дужан, без одгађања, предузети све потребне радње ради рјешавања имовинско-правних односа и уписа права власништва и других права на непокретностима у јавним евиденцијама.

(4) Стечајни управник је ради разрешења питања из става 3. овог члана дужан да покрене и води судске и управне поступке.

(5) Стечајни управник је ради покретања поступака из става 4. овог члана дужан да прибави претходну сагласност одбора повјерилаца, односно скупштине повјерилаца ако одбор повјерилаца није основан.

(6) Стечајни управник ће покренути поступке из става 4. овог члана и накнадно прибавити сагласност органа из става 5. овог члана ради спречавања наступања застареле потраживања.

(7) Ако стечајни управник не поступи у складу са ст. 1. до 6. овог члана, чини тежу повреду дужности стечајног управника.

Уновчавање непокретности без терета
Члан 156.

(1) Непокретности које нису оптерећене теретима (слободне непокретности) уновчавају се под условима и на начин који одреди скупштина повјерилаца.

(2) Скупштина повјерилаца, као услов, може утврдити најнижу продајну цијену испод које се не може имовина уновчити, а може и обавезати купца да настави обављати и обавља привредне дјелатности одређени период, да заповласти одређени број радника, изврши инвестициона улагања и друго.

(3) Продаја непокретности врши се јавним надметањем, јавним прикупљањем понуда и непосредном продајом у складу са овим законом и у складу са важећим стандардима за управљање стечајном масом.

(4) Ако стечајни управник не успије уновчити непокретност на двије јавне продаје, према условима из ст. 1. и 2. овог члана, одбор повјерилаца, односно скупштина повјерилаца ако одбор повјерилаца није основан одређује најнижу цијену испод које се непокретност не може продати на наредне двије јавне продаје.

(5) Ако је покушај уновчавања непокретности под условом из става 4. овог члана остао безуспјешан, стечајни управник може непокретност уновчити јавним прикупљањем понуда без истицања најниже цијене ако је сагласан одбор повјерилаца, односно скупштина повјерилаца ако одбор повјерилаца није основан.

(6) Ако стечајни управник не добије сагласност одбора повјерилаца, односно скупштине повјерилаца ако одбор повјерилаца није основан за уновчавање непокретности на начин из става 5. овог члана или не успије уновчити непокретност на начин из става 5. овог члана, дужан је непокретност издвојити из стечајне масе и предати повјериоцима сразмјерно њиховим потраживањима, ако они прихвате, а ако не прихвате, онда је дужан поступити у складу са чланом 183. ст. 11. и 12. овог закона.

(7) Ако скупштина повјерилаца одбије да одреди услове и начин уновчења непокретности (без терета) стечајног дужника, непокретности се уновчавају у складу са правилима извршног поступка, ако то није у супротности са одредбама овог закона.

Уновчавање непокретности са теретима
Члан 157.

(1) Ако је непокретност оптерећена различитим правом, уновчава се у складу са прописима о принудном извршењу, ако овим законом није другачије прописано.

(2) У огласу о продаји непокретности стечајни управник утврђује вриједност непокретности, начин продаје и услове продаје.

(3) На првој јавној продаји непокретност се не може продати испод 1/2 процијењене вриједности, а на другој јавној продаји испод 1/3 процијењене вриједности.

(4) Ако се не успије уновчити непокретност са теретом на двије јавне продаје, поступак продаје се не обуставља.

(5) Ако се непокретност није могла продати по цијени одређеној у ставу 3. овог члана, на свакој наредној јавној продаји најнижа цијена по којој се непокретност може продати смањује се за 10% од претходне вриједности.

(6) Разлучни повјерилац може преузети непокретност уколико не успије јавна продаја, ако то није супротно интересима других повјерилаца.

(7) О захтјеву за преузимање непокретности из става 6. овог члана одлучује стечајни судија.

(8) Одредбе овог члана сходно се примјењују на продају бродова, авиона, те права уписаних у јавним евиденцијама.

(9) За продају непокретности непосредном погодбом потребна је сагласност различног повјериоца.

(10) Из дијела добијеног продајом који припада различитом повјериоци издваја се 10% за стечајну масу, а ако стварни трошкови буду виши од паушалне стопе од 10%

вриједности продате непокретности, одређују се трошкови у стварној висини.

(11) Средства из става 10. овог члана издвајају се у стечајну масу и у случају ако се ствари уновчавају у извршном поступку.

(12) У току уновчавања непокретности различни повјерилац има право да погледа ствар.

Продаја стечајног дужника као правног лица
Члан 158.

(1) Скупштина повјерилаца може одлучити да се прода стечајни дужник као правно лице.

(2) Стечајни управник је дужан да обавијести различне повјериоце о продаји стечајног дужника као правног лица.

(3) Уколико се различни повјериоци противе продаји стечајног дужника као правног лица, Суд може одлучити да се предмети на којима постоји различно право претходно издвоје и уновчавају по правилима принудног извршења или одредити друге мјере заштите различитих повјерилаца.

(4) Прије него што изложи продаји стечајног дужника, као правно лице, стечајни управник је дужан да изврши процјену његове вриједности, као и вриједност ствари или дијела ствари на којој постоји различно право.

(5) Продаја стечајног дужника као правног лица не може се вршити супротно прописима којима се уређује заштита конкуренције.

Посљедице продаје стечајног дужника као правног лица
Члан 159.

(1) У случају продаје стечајног дужника као правног лица, стечајни поступак у односу на стечајног дужника се обуставља, а у односу на стечајну масу се наставља.

(2) Новац добијен продајом стечајног дужника улази у стечајну масу која преузима обавезе измирења трошкова стечајног поступка, дугова стечајне масе и измиревања потраживања повјерилаца у складу са законом.

(3) Стечајну масу заступа стечајни управник, који је обавезан да стечајну масу региструје код органа који води регистар пословних субјеката.

(4) У регистру пословних субјеката и другим одговарајућим регистрима региструју се промјене на основу уговора о продаји стечајног дужника као правног лица, у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката.

(5) У случају када је стечајни дужник продат као правно лице, различни повјериоци који су имали обезбијењено право на било ком дијелу имовине стечајног дужника имају право приоритета у диоби средстава остварених продајом, према рангу приоритета који су стекли у складу са законом, а сразмјерно процијењеном учешћу у вриједности имовине која је предмет обезбијењеног права у односу на процијењену вриједност правног лица.

(6) За потраживања према стечајном дужнику која су настала до обуставе стечајног поступка не одговара ни стечајни дужник, ни његов купац, а правна лица која су вршила услуге стечајном дужнику од општег интереса не могу обуставити пружање услуга због неплаћених рачуна насталих прије отварања стечајног поступка.

Обезбјеђење продаје (депозит)
Члан 160.

(1) Обезбјеђење (депозит) продаје одређује стечајни управник и оно не може износити више од 10% процијењене вриједности предмета продаје, с тим да тај износ не може бити већи од 50.000 КМ.

(2) Обезбјеђење (депозит) не враћа се купцу који је излцитирао и прихватио купопродајну цијену, а није је уплаћено у одређеном року.

Уновчавање покретних ствари и права на којима постоји различно право
Члан 161.

(1) Стечајни управник може уновчити покретне ствари на којима постоји различно право јавним надметањем или

слободном погодбом, ако покретну ствар има у свом посједу.

(2) Стечајни управник може наплатити или на други начин уновчити потраживање које је стечајни дужник уступио или заложно ради обезбјеђења неког права.

(3) Ако стечајни управник има право на уновчење покретне ствари, у складу са ставом 1. овог члана, дужан је различном повјериоцу на његов захтјев дати обавјештење о стању покретне ствари или дозволити да повјерилац разгледа покретну ствар.

(4) Ако је стечајни управник овлашћен за наплату потраживања, у складу са ставом 2. овог члана, дужан је различном повјериоцу на његов захтјев дати обавјештење о потраживању.

(5) Умјесто обавјештења, он може повјериоцу дозволити увид у књиге и пословну документацију стечајног дужника.

Обавијест о намјери отуђења Члан 162.

(1) Прије него што стечајни управник отуђи трећем лицу покретну ствар или право на чије уновчавање је овлашћен, у складу са чланом 161. овог закона, дужан је различног повјериоца обавијестити на који начин намјерава да отуђи покретну ствар.

(2) Стечајни управник је дужан повјериоцу дати прилику да у року од осам дана предложи повољније уновчавање покретне ствари уз предочавање конкретне понуде са упутном на платежну способност купца.

(3) Ако различити повјерилац у року из става 2. овог члана или благовремено прије отуђења предложи повољнију могућност уновчавања, стечајни управник је дужан да искористи могућност уновчавања коју је навео повјерилац или да уновчи покретну ствар тако да не оштети различног повјериоца.

(4) Уновчавање се, осим начина уновчавања из става 2. овог члана, може извршити на начин да различити повјерилац преузме покретну ствар.

Подјела оствареног износа код покретних ствари на којима постоји различно право Члан 163.

(1) Након што стечајни управник прода покретну ствар или различно право, остварени износ од продаје се најприје користи за намирење трошкова стечајне масе које се односе на идентификацију права и уновчавање, а остатак оствареног износа користи се за намирење различитих повјерилаца без одгајања.

(2) Ако је покретну ствар на којој постоји различно право стечајни управник пренио на повјериоца, повјерилац је обавезан да у стечајну масу уплати износ који је потребан за намирење трошкова утврђивања права потраживања и за плаћање пореза којима је таква продаја оптерећена.

(3) Трошкови из става 2. овог члана, као и трошкови идентификације покретне ствари и одређивања различитих права који се односе на покретну ствар, одређују се паушално, у износу од 10% од остварене продајне цијене, а ако стварни трошкови буду виши од паушалне стопе од 10%, одређују се у стварној висини.

(4) Ако је због уновчавања из става 2. овог члана стечајна маса оптерећена порезом, износ пореза додаје се трошковима уновчавања.

Заштита повјериоца од одуговлачења уновчавања Члан 164.

(1) Ако је стечајни управник овлашћен за уновчавање ствари на којима постоји различно право и ако без ваљаног разлога одуговлачи уновчавање након извјештајног роцишта, повјериоцу се мора из стечајне масе надокнадити губитак вриједности његовог удјела у уновчавању.

(2) Ако дође до исплате штете различном повјериоцу из стечајне масе, због разлога из става 1. овог члана, одбор повјерилаца, односно скупштина повјерилаца, ако од-

бор повјерилаца није основан, може тражити да стечајни управник надокнади штету осталим повјериоцима.

Уновчавање од повјериоца Члан 165.

(1) Повјерилац је овлашћен за уновчавање покретне ствари или потраживања на којима постоји различно право ако покретну ствар има у посједу или ако је стечајни управник препустио потраживање на уновчавање.

(2) На захтјев стечајног управника и након саслушања повјериоца, стечајни судија може одредити рок унутар којег повјерилац мора уновчити покретну ствар, с тим да након протеча рока право на уновчавање покретне ствари стиче стечајни управник.

Уновчавање покретних ствари без терета Члан 166.

(1) Покретне ствари уновчавају се под условима и на начин који одреди одбор повјерилаца, односно скупштина повјерилаца, уколико одбор није основан у складу са овим законом и важећим стандардима.

(2) Ако је скупштина повјерилаца одредила посебне услове за уновчавање покретних ствари, продаја се врши у складу са посебним условима.

Правне радње од посебне важности Члан 167.

(1) Стечајни управник дужан је да прибави сагласност одбора повјерилаца за правне радње које су од посебне важности за стечајни поступак.

(2) Ако одбор повјерилаца није основан, сагласност даје скупштина повјерилаца.

(3) Сагласност из става 1. овог члана потребно је прибавити за правне радње:

1) када се намјерава отуђити привредно друштво или неки погон, робно складиште у цјелини, непокретности, бродови, авиони, удио стечајног дужника у неком другом привредном друштву које треба служити успостављању трајне везе са тим друштвом или право на повремена примања,

2) када се намјерава узети зајам којим би стечајна маса била знатно оптерећена,

3) када се намјерава покренути или преузети парница знатне вриједности предмета спора, ако се преузимање парнице намјерава одбити или се, ради рјешавања или избјегавања парнице, намјерава склопити нагодба или уговор о изабраном суду.

Правна ваљаност радње Члан 168.

Поступање супротно члану 167. овог закона нема утицаја на правно дејство радње стечајног управника према трећим лицима.

8. Намирење повјерилаца

Пријава потраживања Члан 169.

(1) Повјерилац писаним путем пријављује своја потраживања стечајном суду и у пријави наводи сљедеће податке:

- 1) фирму и сједиште, односно име и презиме, пребивалиште или боравиште повјериоца са адресом,
- 2) правни основ и износ потраживања,
- 3) број трансакционог пословног рачуна или неког другог рачуна повјериоца,
- 4) јединствени идентификациони број,
- 5) матични број правног лица,
- 6) јединствени матични број физичког лица.

(2) Повјериоци који имају потраживања изражена у страниј валути дужни су да их конвертују и пријаве у домаћој валути.

(3) Стечајни управник сачињава попис свих потраживања радника и бивших радника стечајног дужника доспјелих до отварања стечајног поступка и доставља на потпис пријаву њихових потраживања у два примјерка.

(4) Радници и бивши радници могу пријавити разлику својих потраживања ако сматрају да пописом стечајног управника из става 3. овог члана њихова потраживања нису у цијелости обухваћена.

(5) Ако се пријављују потраживања о којима је у току судски или други поступак, у пријави се наводи орган пред којим се води тај поступак уз навођење броја предмета.

(6) Разлучни повјериоци означавају у пријави дио имовине стечајног дужника на који се односи њихов захтјев и износ до којег њихова потраживања по предвиђању неће бити намирена тим разлучним правом.

(7) Излучни повјериоци означавају у пријави предмет у имовини на који се њихов захтјев односи.

(8) Потраживања нижеранжираних повјерилаца пријављују се само уколико стечајни судија посебно позове на пријављивање тих потраживања.

(9) У пријави потраживања из става 8. овог члана назначав се да је ријеч о потраживању нижег исплатног реда, као и ранг на који повјерилац има право.

(10) Ако повјерилац нижег исплатног реда није у пријави назначио да је ријеч о нижеранжираном потраживању, пријава се не узима у обзир приликом диобе.

(11) Стечајни повјериоци подносе пријаву својих потраживања у два примјерка, са доказима о основаности потраживања.

Табела пријављених потраживања Члан 170.

(1) Суд је дужан да свако пријављено потраживање са подацима наведеним у члану 169. овог закона унесе у табелу пријављених потраживања.

(2) Табела пријављених потраживања заједно се са приложеним пријавама и исправама објављује на огласној и електронској табли суда, на увид свим учесницима најмање осам дана прије рочишта за испитивање.

Ток испитног рочишта Члан 171.

(1) Пријављена потраживања повјерилаца испитује стечајни судија на испитном рочишту.

(2) На испитном рочишту учествује стечајни управник, повјериоци који су пријавили своје потраживање, као и друга лица која, с обзиром на послове које су обављали код стечајног дужника, могу дати податке о постојању и висини пријављених потраживања.

(3) Испитно рочиште одржава се и ако не буду присутни сви повјериоци који су пријавили своја потраживања, а уредно су позвани.

Накнадне пријаве потраживања Члан 172.

(1) Потраживања пријављена након истека рока за пријављивање могу се испитати на испитном рочишту, ако то предложи стечајни управник.

(2) Потраживања пријављена након истека рока за пријављивање која нису испитана на испитном рочишту и потраживања пријављена најкасније у року од три мјесеца након првог испитног рочишта, али не послје објављивања позива за завршно рочиште, могу се испитати на једном или више посебних испитних рочишта која ће, на приједлог повјерилаца, који нису благовремено пријавили своје потраживање, одредити стечајни судија рјешењем, уз услов да у року од 15 дана солидарно уплате предујам за покриће трошкова посебних испитних рочишта.

(3) Ако се предујам не уплати у року из става 2. овог члана, посебно испитно рочиште се не одржава, а неблаговремене пријаве се одбацују.

(4) Повјериоци чија се потраживања накнадно испитују нису дужни надокнадити трошкове поступка другим повјериоцима.

(5) Пријаве потраживања поднесене након истека рока из става 2. овог члана одбацују се.

(6) Стечајни судија о одбацавању неблаговремено поднесених пријава потраживања из ст. 2. и 4. овог члана одлучује рјешењем, које се објављује на огласној и електронској табли суда и доставља подносиоцу пријаве, стечајном управнику и стечајном повјериоцу, који је предложио одбацавање пријаве.

(7) Против рјешења о одбацавању пријаве потраживања допуштено је право жалбе другостепеном суду, које има подносилац пријаве потраживања.

(8) Против рјешења којим је утврђено да је накнадно поднесена пријава потраживања благовремена допуштено је право жалбе, које има стечајни управник и стечајни повјериоци.

(9) Ако је суд, у складу са одредбама члана 169. овог закона, позвао повјериоце нижих исплатних редова да пријаве своја потраживања у року крајем од осам дана прије дана одржавања испитног рочишта, трошкови одржавања посебног испитног рочишта иду на трошак стечајне масе.

(10) На посебно испитно рочиште посебно се позивају стечајни управник и дужник појединачно.

(11) Позив за посебно испитно рочиште објављује се на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске".

Услови и дејства утврђивања потраживања Члан 173.

(1) Прије испитивања пријава повјерилаца, стечајни управник дужан је да упозна повјериоце са постојањем излучних и разлучних права која имаоцима тих права обезбјеђује привилеговано намирење потраживања.

(2) Стечајни управник изјављује да ли потраживање признаје или га оспорава, а ако разлучни повјериоци пријављују своја потраживања као стечајни повјериоци у складу са чланом 93. овог закона, стечајни управник може да утврди потраживања, одређујући да повјерилац докаже у којој мјери добро које служи за обезбјеђење није довољно за намирење потраживања.

(3) Приговор стечајног дужника или повјериоца не спречава признавање потраживања и стечајни судија у листу са табелом пријављених потраживања уноси биљешку о резултату испитивања потраживања и ко је уложио приговор.

(4) Износ и ранг признатих потраживања, уписан у табелу пријављених потраживања, има дејство правоснажне пресуде.

(5) Грешке у писању и остале очигледне грешке у табели пријављених потраживања морају се по службеној дужности исправити.

(6) Ако повјерилац накнадно пријави своје потраживање у мањем износу, то се биљежи у табели пријављених потраживања.

(7) Стечајни управник може, на захтјев повјериоца, оспорена потраживања на испитном рочишту признати на посебном испитном рочишту.

(8) Ако потраживања повјериоца оспорена на испитном рочишту не призна на посебном испитном рочишту, стечајни управник може накнадно признати писаним саопштењем суду, с тим да је обавезан на првој наредној скупштини, ако се она одржи, упознати скупштину са накнадно признатим потраживањем.

Спорна потраживања Члан 174.

(1) Ако је стечајни управник оспорио одређено потраживање, повјерилац се упућује на парницу ради утврђивања оспореног потраживања.

(2) Ако је оспорено потраживање за које постоји извршни наслов, стечајни управник је дужан подићи тужбу да докаже основаност оспоравања.

(3) Ако су стечајни дужник или повјерилац на испитном рочишту оспорили пријављено потраживање, дужни су да у року од 30 дана од дана одржавања испитног рочишта покрену парницу или поднесу приједлог за наставак раније започетог поступка да докажу основаност оспоравања.

(4) Ако стечајни дужник или повјерилац не покрену парницу или не поднесу приједлог за наставак раније започетог поступка у року из става 3. овог члана, сматра се да су се одрекли права на покретање парнице.

Дејство одлуке Члан 175.

(1) Правоснажна одлука којом се утврђује потраживање и његов исплатни ред или којом се неки приговор проглашава основаним има дејство према стечајном управнику и свим стечајним повјериоцима.

(2) Странка која је успјела у судском спору може тражити од стечајног управника да исправи табелу пријављених потраживања.

Дјелимичне диобе Члан 176.

(1) Намирење стечајних повјерилаца може почети након окончаног испитног рочишта.

(2) Стечајни управник може по властитој процјени вршити дјелимичне диобе.

(3) Стечајни повјериоци нижих исплатних редова према члану 88. овог закона не узимају се у обзир приликом дјелимичних диоба.

(4) Диобе обавља стечајни управник.

(5) Прије сваке диобе, стечајни управник је дужан да прибави сагласност одбора повјерилаца, ако је такав основан, или скупштине повјерилаца, ако одбор повјерилаца није основан.

Диобни попис Члан 177.

(1) Прије сваке диобе стечајни управник ће сачинити попис потраживања, која се узимају у обзир приликом диобе, а списак се даје на увид свим учесницима у просторијама стечајног суда.

(2) Стечајни управник је дужан да јавно објави збир потраживања и износ стечајне масе који стоји на располагању за диобу.

Узимање у обзир спорних потраживања Члан 178.

(1) Повјерилац чије потраживање није признато, за чије потраживање не постоји извршни наслов или правоснажна пресуда дужан је да најкасније у року од 15 дана од дана јавног објављивања, у складу са чланом 177. овог закона, докаже стечајном управнику да је подигао тужбу за утврђивање и за који износ или да је наведени износ предмет раније покренуте парнице.

(2) Доказ из става 1. овог члана не утиче на диобни попис, осим ако у року из става 1. овог члана Суд утврди да је доказ основан.

(3) Ако се доказ из става 1. овог члана благовремено поднесе, онда се дио који се односи на спорно потраживање задржава код диобе све док је парница у току.

Узимање у обзир различних повјерилаца Члан 179.

(1) Повјерилац који има право на одвојено намирење дужан је да најкасније у року из члана 178. став 1. овог закона поднесе доказ стечајном управнику да се одрекао одвојеног намирења и за који износ или да није одвојено намирен или да уновчавање добра које служи за обезбјеђење није довело до намирења личног потраживања.

(2) Ако се доказ не поднесе благовремено, његово се потраживање код диобе не узима у обзир.

(3) Ако је стечајни управник овлашћен за уновчавање предмета на коме постоји различно право или ако тај предмет још није уновчио, неће се примјенити став 1. овог члана.

Накнадно узимање у обзир Члан 180.

Повјериоци који нису узети у обзир код дјелимичне диобе, а који накнадно испуне услове из чл. 178. и 179. овог закона, добијају код сљедеће диобе из преостале стечајне масе унапријед износ који их изједначава са осталим повјериоцима.

Измјене диобног пописа Члан 181.

Стечајни управник дужан је да изврши измјене диобног пописа из чл. 177, 178. и 179. овог закона у року од три дана по истеку рока из члана 178. став 1. овог закона.

Приговори против диобног пописа Члан 182.

(1) Код диобе повјериоци могу суду поднијети приговор на диобни попис у року од осам дана од дана истека рока из члана 178. став 1. овог закона.

(2) Рјешење суда, којим се приговор одбија, доставља се повјериоцу и стечајном управнику.

(3) Повјерилац може против рјешења из става 2. овог члана уложити жалбу у року од осам дана другостепеном суду.

(4) Рјешење суда којим се наређује исправка диобног пописа доставља се повјериоцу и стечајном управнику и у просторијама суда даје на увид учесницима.

(5) Против рјешења о приговору право на жалбу имају стечајни управник и повјерилац.

Завршна диоба Члан 183.

(1) Приликом давања сагласности за завршну диобу, стечајни судија одређује рочиште за завршну диобу и рјешење објављује на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске".

(2) Рочиште за завршну диобу мора се одржати у року од 15 до 45 дана од дана објављивања позива.

(3) Приједлог за завршну диобу стечајни судија објављује на огласној табли суда, електронској табли суда и доставља на увид странкама и заинтересованим лицима најкасније осам дана прије дана одржавања рочишта за завршну диобу.

(4) У случају приговора повјерилаца, примјењују се одредбе члана 128. овог закона.

(5) На рочишту за завршну диобу приједлог завршне диобе може се мијењати или допуњавати.

(6) Ако нема приједлога за измјену и допуну завршне диобе или након што су усвојени, стечајни судија одлучује о приједлогу за давање сагласности на завршну диобу.

(7) Након што је стечајни судија дао сагласност на приједлог завршне диобе, стечајни управник је дужан да изврши завршну диобу.

(8) Стечајни судија обавјештава повјериоце чија потраживања нису у цјелини или дјелимично испуњена да се неиспуњена потраживања према стечајном дужнику појединцу могу остваривати у редовном извршном поступку.

(9) Обавјештавање из става 8. овог члана врши се путем огласне и електронске табле суда, уз обавјештење повјериоцима да могу преузети извршне исправе извода из диобног пописа на који је стечајни судија дао сагласност.

(10) Имовина која се не може уновчити може се повјериоцима препустити по процијењеној вриједности, уз зарачунавање на призната потраживања, уколико на то пристану.

(11) Ако повјериоци не прихвате имовину која се не може уновчити, скупштина повјерилаца може ту имовину уручити црвеном крсту или другој хуманитарној организацији, социјалној и образовној установи, ако је потребна организацијама и установама и ако имовину прихвате.

(12) Ако се имовина не уручи у смислу ст. 10. и 11. овог члана, уручује се стечајном дужнику, односно члану друштва, а ако је не прихвате, имовина припада Републици Српској.

(13) Ненаплаћена потраживања стечајног дужника о којима се воде судски или други поступци могу се препустити стечајним повјериоцима, сразмјерно њиховим потраживањима према приједлогу који ће сачинити стечајни управник.

(14) Стечајни повјериоци који су преузели потраживање стечајног дужника ступају у парницу или други поступак на мјесто стечајног дужника као активно легитимисана странка, независно од пристанка противне странке.

(15) Не представља сметњу за закључење стечајног поступка ако стечајни повјериоци не преузму имовину и ненаплаћена потраживања у смислу ст. 10. и 14. овог члана.

(16) Након извршене завршне диобе, стечајни управник подноси доказ суду.

(17) У стечајним поступцима који се односе на привредна друштва организована као акционарска друштва обавјештење о заказаном рочишту за завршну диобу, као и обавјештење о резултатима завршне диобе, достављају се берзи на којој се тргује акцијама привредног друштва, у писаној или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана заказивања рочишта за завршну диобу, односно извјештаја о завршној диоби.

(18) Ако нису извршене дјелимичне диобе, на завршну диобу се примјењују чл. 190. и 191. овог закона.

Полагање задржаних износа Члан 184.

Стечајни управник дужан је да суду положи износе који су били задржани код главне диобе.

9. Закључење стечајног поступка

Рјешење о закључењу стечајног поступка Члан 185.

(1) Стечајни судија након окончања завршне диобе доноси рјешење о закључењу стечајног поступка.

(2) Стечајни судија ће донијети рјешење о закључењу стечајног поступка након што стечајни управник стечајном суду поднесе извјештај о завршној диоби, доказ о извршеној завршној диоби, а ревизор извјештај о оцјени завршног рачуна у стечајном поступку, ако је именован.

(3) Стечајни судија може, ако постоји потреба, прије доношења рјешења о закључењу стечајног поступка заказати рочиште на које ће позвати стечајног управника, а по потреби и друга лица.

(4) На рочишту из става 3. овог члана Суд разматра извјештај стечајног управника о завршним радњама у поступку и извјештај о трошковима, те након тога одлучује о закључењу стечајног поступка.

(5) Ако је уновчена сва имовина стечајног дужника, а постоје парнице које су у току, стечајни судија на приједлог стечајног управника може донијети рјешење о закључењу стечајног поступка.

(6) У случају става 5. овог члана, стечајни управник се именује за заступника стечајне масе стечајног дужника коју чине средства издвојена по основу оспорених потраживања и средства која се остваре окончањем парница у корист стечајног дужника.

(7) Стечајна маса се региструје у регистру пословних субјеката на основу рјешења о закључењу стечајног поступка у складу са законом којим се уређује регистрација пословних субјеката, а заступа је стечајни управник.

(8) У случају да се парница оконча у корист повјериоца оспореног потраживања, стечајни управник ће по правоснажности судске одлуке извршити исплату оспореног потраживања повјериоцу у складу са рјешењем о главној диоби.

(9) У случају да се парница оконча у корист стечајне масе, стечајни управник ће поступити у складу са одредбама овог закона којима се уређује спровођење накнадне диобе.

(10) Рјешење и разлози за закључење стечајног поступка објављују се на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске".

(11) Ако се стечајни поступак води над привредним друштвом организованим у форми акционарског друштва, рјешење из става 2. овог члана доставља се берзи на којој се тргује акцијама привредног друштва (емитента) у писаној или електронској форми.

Права стечајних повјерилаца након закључења поступка Члан 186.

(1) Стечајни повјериоци могу након закључења стечајног поступка остваривати своја преостала потраживања према дужнику појединцу у складу са прописима грађанског права.

(2) Стечајни повјериоци који су са својим потраживањима учествовали у стечајном поступку могу након закључења поступка спроводити принудно извршење против стечајног дужника појединца само на основу извршне исправе извода из табеле пријављених потраживања, изузев на стварима које су законом изузете из стечајне масе.

(3) Захтјев за издавање извршне исправе извода из табеле пријављених потраживања може се поднијети тек након закључења поступка, а извршне исправе издаје суд.

Накнадна диоба Члан 187.

(1) Стечајни судија ће на приједлог стечајног управника, стечајних повјерилаца или по службеној дужности одредити накнадну диобу ако се након закључног стечајног поступка:

1) испуне услови да се задржани износи подијеле стечајним повјериоцима,

2) износи који су плаћени из стечајне масе врате назад у стечајну масу,

3) накнадно пронађе имовина која улази у стечајну масу,

4) у стечајну масу уплате средства по основу судских и управних поступака који су пресуђени у корист стечајног дужника, односно стечајне масе.

(2) Закључење стечајног поступка не спречава одређивање накнадне диобе.

(3) Стечајни судија може одустати од одређивања накнадне диобе, те износ који стоји на располагању за подјелу повјериоцима или накнадно пронађену имовину уручити у смислу члана 183. став 11. овог закона или препустити стечајном дужнику у смислу члана 183. став 12. овог закона ако то сматра примјереним с обзиром на незнатну висину износа или незнатну вриједност предмета, те трошкове накнадне диобе.

(4) Одређивање накнадне диобе стечајни судија може условити уплатом предујма којим ће се покрити трошкови накнадне диобе.

Правни лијек Члан 188.

(1) Рјешење којим се одбија приједлог за накнадну диобу доставља се предлагачу, а против рјешења предлагач има право жалбе другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

(2) Рјешење којим се одређује накнадна диоба доставља се стечајном управнику, стечајном дужнику и повјериоцу који је захтијевао накнадну диобу, а против тог рјешења стечајни дужник појединац има право жалбе другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

Спровођење накнадне диобе
Члан 189.

Након одређивања накнадне диобе, стечајни управник износ којим се може слободно располагати или износ добијен уновчавањем накнадно пронађене имовине стечајне масе дијели према диобном попису, уз обавезу да полаже рачун стечајном судији.

Искључење повјерилаца масе
Члан 190.

Повјериоци стечајне масе за чије је захтјеве стечајни управник сазнао могу захтијевати намирење само из средстава која након диобе остану у стечајној маси:

- 1) код дјелимичне диобе након подношења диобног писма,
- 2) код завршне диобе након закључења рочишта за вршну диобу или
- 3) код накнадне диобе након јавног оглашавања.

Закључење стечајног поступка због недостатка стечајне масе
Члан 191.

(1) Ако се након отварања стечајног поступка испостави да стечајна маса није довољна за покриће трошкова стечајног поступка, стечајни судија ће закључити поступак.

(2) Стечајни поступак се не закључује ако се предујми довољан новчани износ.

(3) На поступак закључења стечајног поступка примјењују се чл. 55. и 97. овог закона.

(4) Прије доношења рјешења о закључењу стечајног поступка, стечајни судија ће саслушати скупштину повјерилаца, стечајног управника и повјериоце стечајне масе, а саслушање се може одржати на извјештајном рочишту.

(5) Ако у стечајној маси постоје готовинска средства, стечајни управник је дужан да, прије закључења стечајног поступка, намира трошкове стечајног поступка.

(6) Након закључења стечајног поступка, стечајни судија није више обавезан на уновчавање предмета стечајне масе.

Пријава недовољности стечајне масе
Члан 192.

(1) Ако су трошкови стечајног поступка намирени, а стечајна маса није довољна да испуни остале доспјеле обавезе стечајне масе, стечајни управник пријављује суду да постоји недовољност стечајне масе.

(2) Стечајни управник дужан је да пријави суду ако стечајна маса, према предвиђањима, неће бити довољна да испуни постојеће остале обавезе стечајне масе у тренутку доспјелости.

(3) Стечајни управник дужан је да објави на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске" пријаву недовољности стечајне масе и позове стечајне повјериоце и повјериоце осталих обавеза стечајне масе да доставе своје мишљење о пријави недовољности стечајне масе.

(4) Обавеза стечајног управника на уновчавање и управљање стечајном масом остаје и даље и након пријаве недовољности стечајне масе.

Намирење повјерилаца стечајне масе у случају недовољности стечајне масе
Члан 193.

(1) Стечајни управник дужан је да измири обавезе стечајне масе сљедећим редослиједом:

- 1) трошкови стечајног поступка,
- 2) дугови стечајне масе који су засновани након пријаве недовољности стечајне масе, а који не улазе у трошкове стечајног поступка,
- 3) остали дугови стечајне масе.

(2) Дуговима стечајне масе, у смислу става 1. тачка 2) овог члана, сматрају се и обавезе:

1) из двострано обавезујућег уговора, чије је испуњење изабрао стечајни управник, након што је поднио пријаву о недовољности стечајне масе,

2) из трајног облигационог односа, након истека првог рока у којем је стечајни управник након пријаве недовољности стечајне масе могао отказати однос,

3) из трајног облигационог односа, ако је стечајни управник након пријаве недовољности стечајне масе захтијевао противчинидбу за стечајну масу.

Забрана извршења
Члан 194.

Ако је стечајни управник пријавио недовољност стечајне масе, није допуштено извршење због обавезе стечајне масе из члана 193. став 1. тачка 3) овог закона.

Закључење стечајног поступка након пријаве недовољности стечајне масе
Члан 195.

(1) Стечајни судија закључује стечајни поступак чим је стечајни управник извршио диобу стечајне масе, у складу са чланом 183. овог закона.

(2) Стечајни управник дужан је да за своју дјелатност, након пријављивања недовољности стечајне масе, посебно положи рачун стечајном судији.

(3) Ако се након закључења стечајног поступка пронађу предмети који припадају стечајној маси, стечајни судија на приједлог стечајног управника, повјериоца стечајне масе или по службеној дужности одређује накнадну диобу, а на поступак накнадне диобе на одговарајући начин примјењују се одредбе члана 187. став 3. и чл. 188. и 189. овог закона.

Обустава због престанка разлога за отварање стечајног поступка
Члан 196.

(1) Стечајни поступак се обуставља на приједлог стечајног дужника ако се пружи осигурање да након обуставе стечајног поступка на страни стечајног дужника неће наступити платежна неспособност и пријетећа платежна неспособност.

(2) Суд ће прихватити приједлог стечајног дужника из става 1. овог члана ако не постоје разлози за отварање стечајног поступка из члана 5. овог закона.

Обустава уз сагласност повјерилаца
Члан 197.

(1) Стечајни поступак се обуставља на приједлог стечајног дужника ако стечајни дужник након истека рока за пријаву потраживања прибави сагласност свих стечајних повјерилаца који су пријавили потраживања.

(2) Суд одлучује да ли је потребна сагласност стечајних повјерилаца чија су потраживања оспорили стечајни управник или стечајни дужник и различних повјерилаца, односно да ли је потребно пружити одговарајуће осигурање.

Поступак код обуставе
Члан 198.

(1) Приједлог за обуставу стечајног поступка из чл. 196. и 197. овог закона објављује се на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске" и даје се на увид свим учесницима стечајног поступка у службеним просторијама суда.

(2) У случају обуставе стечајног поступка из члана 197. овог закона, прилажу се изјаве о сагласности повјерилаца.

(3) Стечајни повјериоци могу, у року од осам дана од дана објављивања приједлога за обуставу стечајног поступка, писмено или усмено, на записник изјавити приговор против приједлога за обуставу стечајног поступка.

(4) Стечајни судија одлучује о обустави стечајног поступка након саслушања подносиоца приједлога, стечајног управника и одбора повјерилаца, ако је одбор повјерилаца

основан, а у случају приговора, и након саслушања повјериоца који је уложио приговор.

(5) Прије обуставе стечајног поступка, стечајни управник је дужан измирити неспорне обавезе стечајне масе, а за спорне обавезе дати обезбјеђење.

Оглашавање и дејство закључења и обуставе
Члан 199.

(1) Рјешење којим се закључује стечајни поступак у складу са чл. 191. и 195. овог закона, односно којим се обуставља у складу са чл. 196. и 197. овог закона, као и разлози закључења, односно обуставе, јавно се објављују.

(2) Стечајни дужник, стечајни управник, чланови одбора повјерилаца унапријед се обавјештавају о тренутку када ће закључење, односно обуставе почети производити правне посљедице, у складу са чланом 25. став 2. овог закона.

(3) На закључење, односно обуставу стечајног поступка примјењују се одредбе чл. 185. и 186. овог закона.

(4) Са обуставом стечајног поступка стечајни дужник стиче право да слободно располаже имовином која је чинила стечајну масу.

(5) По правснажности рјешења о закључењу стечајног поступка, стечајни судија наређује брисање стечајног дужника из регистра, а по обустави поступка, стечајни судија наређује брисање забиљежбе уписа.

Правни лијек
Члан 200.

(1) Стечајни повјерилац има право жалбе другог степеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења ако Суд донесе рјешење којим закључује стечајни поступак у складу са чл. 191. и 195. овог закона, односно којим се обуставља у складу са чл. 196. и 197. овог закона.

(2) Стечајни дужник има право жалбе другог степеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења:

1) ако Суд донесе рјешење којим закључује стечајни поступак у складу са чл. 191. и 195. овог закона,

2) ако Суд донесе рјешење којим одбија приједлог из чл. 196. и 197. овог закона.

Архива стечајног дужника
Члан 201.

(1) Архивирање документације након спроведеног стечајног поступка извршиће се у складу са прописима о архивској дјелатности.

(2) Трошкови архивирања документације стечајног дужника падају на терет стечајне масе.

ГЛАВА V
РЕОРГАНИЗАЦИЈА ДУЖНИКА

1. Припрема реорганизације дужника

Стечајни план за реорганизацију стечајног дужника
Члан 202.

(1) Након отварања стечајног поступка, допуштено је изградити стечајни план у којем се може одступити од законских одредаба о уновчењу и расподјели стечајне масе.

(2) Стечајним планом се може:

1) оставити стечајном дужнику сва имовина или дио имовине ради настављања пословања стечајног дужника,

2) пренијети дио имовине или сву имовину стечајног дужника на једно или више постојећих лица или лица која ће тек бити основана,

3) стечајног дужника припојити другом лицу или спојити са једним лицем или више лица,

4) продати сву имовину или дио имовине стечајног дужника, са разлучним правима или без разлучних права,

5) расподијелити сву имовину или дио имовине стечајног дужника међу повјериоцима,

6) извршити претварање потраживања у улоге,

7) одредити начин намирања стечајних повјерилаца,

8) намирити или измијенити разлучна права,

9) смањити или одгодити исплату обавеза стечајног дужника,

10) обавезе стечајног дужника претворити у кредит,

11) преузети јемство или дати друго осигурање за испуњење обавеза стечајног дужника,

12) уредити одговорност стечајног дужника након завршетка стечајног поступка,

13) издати нове акције и вршити друге радње у корист стечајног дужника.

Подношење стечајног плана
Члан 203.

(1) Стечајни дужник може поднијети стечајни план заједно са приједлогом за отварање стечајног поступка.

(2) Стечајни дужник може поднијети стечајни план и у току стечајног поступка ако то није могао учинити приликом подношења приједлога за отварање стечајног поступка и ако добије сагласност скупштине повјерилаца.

(3) Након отварања стечајног поступка, стечајни план имају право суду да поднесе стечајни управник и стечајни дужник појединац.

(4) Неће се узети у обзир план који се поднесе суду након завршног рочишта.

(5) Ако је на скупштини повјерилаца стечајном управнику наложена израда стечајног плана, он је дужан да тај план поднесе суду у року од 30 дана од дана одржавања скупштине повјерилаца.

(6) Суд може продужити рок за подношење плана за још 30 дана под одређеним околностима.

(7) Са стечајним управником у изради стечајног плана савјетодавно сарађује одбор повјерилаца, ако је одбор повјерилаца основан и дужник појединац.

Садржај стечајног плана
Члан 204.

(1) Стечајни план састоји се од припремног основа и основа за спровођење.

(2) Уз стечајни план прилажу се и исправе наведене у чл. 214. и 215. овог закона.

Припремни основ стечајног плана
Члан 205.

(1) У припремном основу стечајног плана наводе се мјере које су предузете прије отварања стечајног поступка или још треба се да предузму да би се створили темељи за планирано остваривање права учесника.

(2) Припремни основ мора да садржи и све остале податке о основима и посљедицама плана, који су значајни за доношење одлуке повјерилаца о плану и за његову судску потврду.

Основ за спровођење стечајног плана
Члан 206.

(1) Основ за спровођење стечајног плана садржи одредбе о начину измјене правног положаја стечајног дужника и других учесника у поступку.

(2) Стечајни план укључује:

1) опис начина, времена и износа до ког повјериоци са осигураним правима и друге врсте повјерилаца треба да буду исплаћени или намирани на неки други начин,

2) конверзије потраживања повјерилаца у капитал стечајног дужника, новог задуживања дужника и врсте гаранција које ће бити понуђене свакој од категорија повјерилаца и нових инвеститора,

3) начин на који ће повјериоци бити исплаћени у цијелости или заштићени од штете, која може бити резултат примјене плана,

4) степен до ког се дужнику може опростити његов дуг,

5) начин компензације, који се нуди свим категоријама,

6) износ разлике у смислу расподеле у случају ликвидације дужника,

7) финансијске прогнозе и врсте мјере које треба да се предузму да би се повратила профитабилност предузећа дужника,

8) начин извршења реорганизација, посебно у вези са организационим, управљачким, финансијским, техничким мјерама и мјерама за смањење броја запослених,

9) извор финансирања и финансијског плана за примјену стечајног плана, укључујући повећање основног капитала и дуга,

10) друге мјера које су предузете у складу са овим законом.

Разврставање учесника у стечајном плану Члан 207.

(1) Учесници у стечајном плану разврставају се при утврђивању њихових права у групе.

(2) Повјериоци са различитим правним положајем разврставају се у стечајном плану у посебне групе у којима су разврстани:

1) повјериоце са правом одвојеног намирња, ако план задира и у њихова права,

2) стечајне повјериоце који нису нижег исплатног реда,

3) стечајне повјериоце појединих нижих исплатних редова, ако њихова потраживања не престају према члану 210. овог закона.

(3) Повјериоци истог правног положаја могу се сврстати у групе према истоврсности привредних интереса.

(4) Разврставање по истоврсности интереса мора да се заснива на ваљаним разлозима и у плану ће се навести критеријуми за разврставање, с тим да посебну групу чине запослени ако учествују као стечајни повјериоци са потраживањима која нису незнатна.

(5) Посебне групе могу да се обликују од повјерилаца са малим потраживањима.

(6) Ако би према стечајном плану њихови учинци били једнаки према свим стечајним повјериоцима, ти се повјериоци неће разврставати у посебне групе.

Права разлучних повјерилаца Члан 208.

(1) Стечајним планом не смије се задрати у право разлучних повјерилаца на намирење из предмета на којима постоје права одвојеног намирња, ако тим планом није изричито одређено.

(2) Ако је планом другачије одређено, у основу за спровођење за разлучне повјериоце посебно ће се навести у којем се дијелу њихова права смањују, на које вријеме се одгађа њихово намирење, те које још одредбе плана према њима дјелују.

Права стечајних повјерилаца Члан 209.

За повјериоце који нису нижих исплатних редова у основу за спровођење наводи се у којем се дијелу њихова потраживања смањују, на које вријеме се одгађа њихово намирење, како се осигуравају, те које друге одредбе плана дјелују према њима.

Права стечајних повјерилаца нижих исплатних редова Члан 210.

(1) Ако стечајним планом није другачије одређено, сматра се да су његовим прихватањем потраживања стечајних повјерилаца нижих исплатних редова престала.

(2) Ако се стечајним планом одступи од одредбе из става 1. овог члана, у основу за спровођење се за сваку групу повјерилаца нижих исплатних редова наводе подаци прописани у члану 209. овог закона.

(3) Планом се не може искључити нити ограничити одговорност стечајног дужника након окончања стечајног поступка за новчане казне и с њим изједначене обавезе.

Начело једнаког поступања према свим учесницима Члан 211.

(1) Стечајним планом морају се осигурати иста права свим учесницима исте групе.

(2) Различито поступање према учесницима исте групе допуштено је само уз сагласност свих учесника који су тим погођени.

(3) У случају различитог поступања према учесницима исте групе, стечајном плану је потребно приложити изјаве о сагласности тих учесника.

(4) Ништав је сваки договор стечајног управника, дужника и других лица са појединим учесницима којим се тим учесницима за њихово понашање при гласању или у вези са стечајним поступком јемчи погодност која планом није предвиђена.

Одговорност стечајног дужника Члан 212.

(1) Ако стечајним планом није другачије одређено, стечајни дужник се намирењем стечајних повјерилаца, у складу са основном за спровођење, ослобађа својих преосталих обавеза према тим повјериоцима.

(2) Ако је стечајни дужник ортакчо друштво или командитно друштво, став 1. овог члана примјењује се на личну одговорност чланова друштва.

Стварноправни односи Члан 213.

(1) Ако је према стечајном плану планирано заснивање, мијењање, пренос или укидање права на стварима и правима стечајног дужника, изјаве воље учесника могу се унијети у основ за спровођење.

(2) Изјаве воље које се уписују у јавне евиденције дају се у складу са прописима о упису у јавне евиденције.

Преглед имовине, финансијски план и план резултата Члан 214.

(1) Ако је стечајним планом предвиђено да се повјериоци намирују из прихода привредног друштва које ће наставити да води стечајни дужник или треће лице, уз стечајни план треба да се приложи и преглед имовине, у којем ће се, уз навођење њихове вриједности, пописати дијелови имовине и обавезе које би требало испунити ако стечајни план ступи на снагу.

(2) Стечајни план треба да прикаже и који се расходи и приходи могу очекивати у периоду током кога би повјериоци требало да се намире и којим се редослиједом прихода и издатака гарантује способност привредног друштва за плаћање током тог периода.

Даљи прилози Члан 215.

(1) Ако је стечајним планом предвиђено да дужник појединац наставља да води предузеће, уз план треба да се приложи изјава стечајног дужника да је спреман наставити са вољењем предузећа, на основу плана.

(2) Ако је стечајни дужник ортакчо друштво или командитно друштво, уз план треба да се приложи одговарајућа изјава лично одговорних чланова друштва.

(3) Ако је планом предвиђено да неки повјериоци добију удјеле у дужнику - правном лицу или да постану његови чланови или да стекну одређена права у дјелатности дужника - појединаца, уз план треба да се приложи изјава о сагласности сваког од тих повјерилаца.

(4) Ако је треће лице преузело обавезе према повјериоцима за случај да план буде одобрен, плану се прилаже и изјава трећег лица.

(5) Ако су стечајним планом предвиђене статусне промјене стечајног дужника (припајање, спајање и слично),

уз план се прилаже и изјава правних лица која учествују у статусним промјенама.

Одбацивање стечајног плана Члан 216.

(1) Суд стечајни план одбацује по службеној дужности:

1) ако нису поштовани прописи о праву на подношење и садржају плана, ако подносилац плана недостатак не може отклонити или недостатке не отклони унутар примјереног рока који је Суд одредио,

2) ако план није у сагласности са другим прописима,

3) ако се права која би учесници требало да стекну према основу за спровођење плана који је стечајни дужник поднио очигледно не могу остварити.

(2) Ако је дужник у стечајном поступку већ поднио стечајни план који су повјериоци одбили, а Суд није потврдио или је дужник повукао након јавног заказивања рочишта за расправљање о стечајном плану, Суд одбацује нови стечајни план стечајног дужника ако то одбацивање затражи стечајни управник уз сагласност одбора повјерилаца, ако је одбор повјерилаца основан.

(3) Против рјешења којим се стечајни план одбацује подносилац има право на жалбу другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

Изјашњења о плану Члан 217.

(1) Ако стечајни план не буде одбачен, Суд тражи да се о њему у року од 15 дана од дана достављања изјасне:

1) одбор повјерилаца, ако је основан,

2) дужник, ако је стечајни план поднио стечајни управник,

3) стечајни управник, ако је стечајни план поднио стечајни дужник.

(2) Суд може позвати органе управе надлежне за предмет пословања стечајног дужника и привредну комору да се изјасне о предложеном стечајном плану.

Обустава уновчења имовине стечајног дужника и намирења повјерилаца Члан 218.

(1) Ако би спровођење поднесеног стечајног плана било угрожено настављањем уновчења и диобе стечајне масе, Суд може, на приједлог стечајног дужника или стечајног управника, одредити обуставу уновчавања и диобе стечајне масе.

(2) Суд неће одредити обуставу или ће донесено рјешење о обустави ставити ван снаге ако би услед обуставе могла наступити знатна штета за стечајну масу или ако стечајни управник, уз сагласност одбора повјерилаца или скупштине повјерилаца, затражи наставак уновчења и диобе масе.

Излагање плана Члан 219.

(1) Стечајни план се са свим својим прилозима и приспјелим изјашњењима излаже у писарници суда на увид учесницима.

(2) Стечајни план са прилозима из става 1. овог члана, који се односи на привредна друштва организована у форми акционарског друштва, доставља се берзи на којој се тргује акцијама привредног друштва, у писаној или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана излагања у писарници суда.

2. Прихватање и потврда стечајног плана

Рочиште за расправљање и гласање о плану Члан 220.

(1) Суд заказује рочиште на којем се расправља и гласа о стечајном плану и праву гласа стечајних повјерилаца.

(2) Рочиште се мора одржати у року од 30 дана од дана доношења рјешења о одређивању рочишта.

(3) Рочиште за расправљање и гласање објављује се на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и једном високотиражном листу који се дистрибуира на цијелој територији Републике Српске, а у објави је потребно навести да се у стечајни план и приспјеле ставове према стечајном плану може извршити увид у писарници суда.

(4) Стечајни повјериоци који су пријавили своја потраживања, разлучни повјериоци, стечајни управник и дужник посебно се позивају на рочиште за расправљање и гласање о стечајном плану.

(5) Заједно са позивом потребно је доставити и копију стечајног плана или сажетак његовог битног садржаја, који је подносилац стечајног плана, на захтјев суда, дужан да поднесе суду.

Спајање са испитним рочиштем Члан 221.

(1) Рочиште за расправљање и гласање о плану не смије се одржати прије испитног рочишта.

(2) Рочишта из става 1. овог члана могу се спојити.

Право гласа стечајних повјерилаца Члан 222.

(1) На право гласа стечајних повјерилаца при гласању о стечајном плану примјењују се одредбе овог закона о утврђивању права гласа стечајних повјерилаца.

(2) Разлучни повјериоци имају право гласа као и стечајни повјериоци само ако им је стечајни дужник и лично одговорно и ако се одрекну свог права на одвојено намирење или не буду одвојено намирени.

(3) Повјериоци на чија потраживања стечајни план не дјелује немају право гласа.

Право гласа разлучних повјерилаца Члан 223.

(1) Ако је стечајним планом уређен и правни положај разлучних повјерилаца, на рочишту се појединачно расправља о праву повјерилаца.

(2) Право гласа имају они разлучни повјериоци чија разлучна права није оспорио ни стечајни управник, нити неки од разлучних повјерилаца, нити неки од стечајних повјерилаца.

(3) На право гласа носиоца оспорених или недоспјелих права и права која се односе на одложни услов примјењују се одредбе овог закона о утврђивању права гласа стечајних повјерилаца.

(4) Разлучни повјериоци на чији правни положај стечајни план не дјелује немају право гласа.

Попис права гласа Члан 224.

На рочишту за расправу о стечајном плану стечајни судија утврђује попис повјерилаца и право гласа које им припада.

Измјена стечајног плана Члан 225.

(1) Подносилац стечајног плана има право, на основу расправе о стечајном плану на рочишту, садржајно измијенити поједине одредбе стечајног плана.

(2) О измијењеном стечајном плану може да се гласа на истом рочишту.

Посебно рочиште за гласање Члан 226.

(1) Суд може одредити посебно рочиште за гласање о стечајном плану, с тим да период између рочишта за расправу и рочишта за гласање о стечајном плану не смије бити дужи од 30 дана.

(2) На рочиште за гласање позивају се сви повјериоци са правом гласа и стечајни дужник.

(3) У случају измјене стечајног плана, потребно је да се посебно укаже на измјену.

Гласање писменим путем
Члан 227.

(1) Ако је одређено посебно рочиште за гласање, повјериоци могу и писмено да гласају.

(2) Стечајни судија повјериоцима са правом гласа, након рочишта за расправљање о плану, доставља гласачки листић и обавјештава их о праву гласа.

(3) Писмено гласање узима се у обзир ако буде примљено на суду најкасније три дана прије одржавања рочишта за гласање, а Суд на то упозорава повјериоце достављајући повјериоцима гласачке листиће.

Гласање по групама
Члан 228.

Свака група повјерилаца са правом гласа одвојено гласа о стечајном плану.

Потребне већине
Члан 229.

(1) Сматра се да су повјериоци прихватили стечајни план ако је у свакој групи већина повјерилаца гласала за план и ако збир потраживања повјерилаца који су гласали за план премашује збир потраживања повјерилаца који су гласали против да се план прихвати.

(2) Повјериоци који имају неко заједничко право или чија су права до настанка стечајног разлога чинила јединствено право рачунају се при гласању као један повјерилац, а на одговарајући начин се поступа и са носиоцима разлучних права или права плодоуживања.

(3) Ако се стечајним планом не задире у права разлучних повјерилаца и ако стечајни повјериоци нису разврстани у посебне групе, сматра се да су повјериоци прихватили стечајни план ако је гласала већина повјерилаца који су гласали и ако збир потраживања повјерилаца који су гласали за стечајни план прелази збир потраживања повјерилаца који су гласали да се стечајни план не прихвати.

Забрана опструкције
Члан 230.

(1) Сматра се да је група прихватила стечајни план и када потребна већина унутар групе није постигнута:

1) ако повјериоци групе стечајним планом нису стављени у лошији положај од оног у којем би били да плана нема,

2) ако примјерено учествују у привредним користима које би учесницима требало да припадају на основу стечајног плана,

3) ако је већина група план прихватила са потребном већином.

(2) Примјерено учествовање повјерилаца неке групе у привредним користима, у смислу става 1. овог члана, постоји:

1) ако према плану ниједан други повјерилац не би требало да прими имовинску корист која би прелазила пуни износ његовог потраживања,

2) ако имовинску корист не би примио ни повјерилац који би у случају да плана нема био у исплатном реду после повјериоца групе, нити стечајни дужник или лице које у стечајном плану има удјела,

3) ако се ниједан од повјерилаца који би, у случају да плана нема, био у истом исплатном реду са повјериоцима групе не ставља у бољи положај од оног у којем се налазе ти повјериоци.

Пристанак стечајних повјерилаца нижих исплатних редова
Члан 231.

(1) Групе повјерилаца које потражују камате које теку након отварања стечајног поступка и повјерилаца који потражују накнаду трошкова свог учествовања у стечајном поступку сматра се да су пристале на стечајни план

ако је стечајни дужник планом ослобођен обавеза или се у складу са чланом 210. овог закона узима да је стечајни дужник ослобођен обавеза, те ако према стечајном плану ни главна потраживања повјерилаца неће бити подмирена у цијелости.

(2) Групе повјерилаца које су за један исплатни ред после обавеза стечајног дужника по основу новчаних казни и сличних обавеза сматра се да су пристале на стечајни план ако ни један повјерилац стечајним планом није стављен у бољи положај од осталих повјерилаца у групи.

(3) Сматра се да је група повјерилаца пристала на стечајни план ако у гласању не учествује ни један повјерилац из групе повјерилаца.

Пристанак стечајног дужника
Члан 232.

(1) Сматра се да је стечајни дужник дао свој пристанак на план ако плану не приговори најкасније на рочишту за гласање писмено или усмено на записник.

(2) Стечајни суд приговор из става 1. овог члана неће узети у обзир ако стечајни дужник планом није стављен у тежи положај од оног у којем би био да плана нема, те ако нити један повјерилац не добија привредну корист која прелази пуни износ његовог потраживања.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примјењују се и на акционаре, носиоце удјела, те носиоце других оснивачких права правних лица.

Потврда плана
Члан 233.

(1) Стечајни судија одлучује о потврди стечајног плана након што стечајни план прихвати повјериоци и након што на њега пристане стечајни дужник.

(2) Суд ће, прије одлуке из става 1. овог члана, саслушати стечајног управника, одбор повјерилаца, ако је основан, и стечајног дужника.

(3) Рјешење о потврди стечајног плана садржи основ за спровођење плана који су повјериоци прихватили.

Условни план
Члан 234.

(1) Ако је стечајним планом предвиђено да морају да се, прије потврде, изврше одређене радње или остваре друге мјере, план се смије потврдити само ако су те претпоставке испуњене.

(2) Суд потврду ускраћује по службеној дужности ако се те претпоставке не испуне ни након истека примјереног рока који је одредио.

Повреда процесних одредаба
Члан 235.

Суд по службеној дужности ускраћује потврду стечајног плана:

1) ако су при изради стечајног плана битно повријеђени прописи о садржају, обради и прилозима о прихватању од повјерилаца и о престанку стечајног дужника, осим ако се ти недостаци могу отклонити или

2) ако је прихватање стечајног плана постигнуто на недопуштен начин, стављањем у повољнији положај појединих повјерилаца.

Заштита повјерилаца
Члан 236.

(1) На приједлог повјериоца, Суд одбија потврђивање стечајног плана ако је повјерилац:

1) стечајном плану приговорио најкасније на рочишту за гласање писмено или усмено на записник,

2) ако је стечајним планом стављен у лошији положај од оног у којем би био да плана нема.

(2) Приједлог из става 1. овог члана допуштен је само ако повјерилац учини вјероватним да је планом стављен у лошији положај.

Објава одлуке
Члан 237.

(1) Рјешење којим се стечајни план потврђује или којим се потврда ускраћује објављује се на рочишту за гласање или на посебном рочишту које ће се одржати у року од 15 дана од дана одржавања рочишта за гласање.

(2) Ако Суд потврди стечајни план, стечајним повјериоцима који су пријавили своје потраживање и различним повјериоцима, упућујући их на одлуку о потврди плана, Суд доставља копију плана или сажетак његовог битног садржаја, а податак о потврди стечајног плана уписује се у судски и други регистар по правоснажности рјешења.

(3) Рјешење из става 1. овог члана које се односи на привредна друштва организована као акционарска друштва доставља се берзи која тргује акцијама тих предузећа, у писаној или електронској форми, најкасније сљедећег дана од дана доношења, односно од дана правоснажности.

Правни лијек
Члан 238.

Против рјешења којим се стечајни план потврђује или се потврда плана ускраћује повјериоци и стечајни дужник имају право жалбе другостепеном суду у року од осам дана од дана достављања рјешења.

3. Дејства потврђеног стечајног плана и надзор над испуњењем стечајног плана

Основна дејства стечајног плана
Члан 239.

(1) Рјешење о потврди стечајног плана дјелује према свим учесницима од дана правоснажности.

(2) Ако је предвиђено заснивање, измјена, пренос или укидање права на дијеловима имовине или пренос пословних удјела у неком друштву са ограниченом одговорношћу, сматра се да су у рјешењу садржане изјаве воље учесника дате у прописаном облику.

(3) Одредба става 2. овог члана примјењује се ако су рјешењем о потврди стечајног плана обухваћене изјаве о презиману обавеза на којима се темељи заснивање, измјена, пренос или укидање права на дијеловима имовине или пренос пословних удјела и дионица.

(4) Одредбе ст. 2. и 3. овог члана примјењују се и на повјериоце који своја потраживања нису пријавили и на учеснике који су стечајном плану приговорили.

(5) Рјешење о потврди стечајног плана не дјелује на права повјерилаца против судужника и дужникових јемаца, на права повјерилаца на дијеловима имовине који не спадају у стечајну масу или на основ предбиљежбе, која се односи на предмете.

(6) Стечајни дужник се на основу рјешења о потврди стечајног плана ослобађа од обавеза према својим судужницима, јемцима или другим регресним овлаштеницима на исти начин као и према својим повјериоцима.

(7) Ако је повјерилац намирен у већој мјери него што би имао право према плану, нема обавезу вратити примљено.

Престанак одредбе о одгађању намирења и ослобађању дуга
Члан 240.

(1) Ако је на основу рјешења о потврди плана намирење потраживања стечајних повјерилаца одгођено или је стечајни дужник дјелимично ослобођен обавезе на намирење, одгађање, односно ослобођење престаје вриједити у односу на оног повјериоца према којем је стечајни дужник знатно закаснио са испуњењем прихваћеног плана.

(2) Стечајни дужник је знатно закаснио са испуњењем стечајног плана ако није платио доспјелу обавезу, иако га је повјерилац писмено опоменуо и одредио накнадни рок у трајању од најмање 15 дана од дана достављања опомене.

(3) Ако се прије потпуног испуњења стечајног плана над имовином стечајног дужника отвори нови стечајни по-

ступак, одгађање и отпуст престају вриједити у односу на све стечајне повјериоце.

Оспорена потраживања и одвојено намирење
Члан 241.

(1) Ако је потраживање оспорено на испитном рочишту или ако висина потраживања различног повјериоца које ће се одвојено намирити није утврђена, сматра се да стечајни дужник не касни са испуњењем стечајног плана, у складу са чланом 186. овог закона, ако стечајни дужник потраживање до коначног утврђивања његове висине узима у обзир у оном обиму који одговара одлуци суда о праву гласа повјериоца приликом гласања о стечајном плану.

(2) Ако није донио одлуку о праву гласа, Суд на приједлог стечајног дужника или повјериоца накнадно утврђује обим у којем стечајни дужник привремено мора узети у обзир наведено потраживање.

(3) Ако према коначном утврђењу потраживања произађе да је стечајни дужник платио премало, дужан је да доплати мањак и сматра се да стечајни дужник знатно касни са испуњењем стечајног плана када не доплати мањак, ако га је повјерилац писмено опоменуо и одредио накнадни рок у трајању од најмање 15 дана.

(4) Ако се утврди да је стечајни дужник платио превише, стечајни дужник може захтијевати поврат вишка само ако вишак прелази и недоспјели дио потраживања на које повјерилац има право на основу стечајног плана.

Извршење на рјешења о потврди стечајног плана
Члан 242.

(1) На основу правоснажног рјешења о потврди стечајног плана, стечајни повјериоци чија су потраживања утврђена могу да покрену поступак принудног извршења против стечајног дужника.

(2) Са неоспореним потраживањем изједначено је и оно чије је оспоравање отклоњено.

(3) Одредба става 1. овог члана примјењује се и на принудно извршење против трећег лица ако је рјешењем из става 1. овог члана утврђено да је преузела јемство за испуњење стечајног плана, осим ако притом није задржала право приговора претходне тужбе.

(4) Права која припадају стечајном повјериоцу у случају знатног кашњења стечајног дужника са испуњењем стечајног плана стечајни повјерилац може принудно остварити на основу рјешења којим је потврђен стечајни план и рјешења којим је утврђено потраживање у стечајном поступку, ако учини вјероватним да је стечајног дужника прописно опоменуо, те да је протекао рок из члана 240. став. 2. овог закона, који је накнадно одредио стечајном дужнику.

(5) Стечајни повјерилац није дужан доказати закашњење стечајног дужника.

Обустава стечајног поступка
Члан 243.

(1) Суд доноси рјешење о обустављању стечајног поступка када рјешење о потврди стечајног плана постане правоснажно.

(2) Прије обуставе стечајног поступка стечајни управник је дужан намирити неспорне обавезе стечајне масе, а за спорне пружити одговарајуће осигурање.

(3) Ако на основу стечајног плана стечајни дужник престаје да постоји, Суд доноси рјешење о закључењу стечајног поступка.

(4) Суд објављује рјешење из става 1. овог члана и обавјештава стечајног дужника, стечајног управника и чланове одбора повјерилаца о времену наступања посљедица обуставе стечајног поступка.

Дејства обустављања стечајног поступка
Члан 244.

(1) Доношењем рјешења о обустављању стечајног поступка престаје рад стечајног управника и чланова одбора повјерилаца, осим ако овим законом није другачије одређено.

(2) Доношењем рјешења о обустављању стечајног поступка стечајни дужник поново стиче право слободног располагања стечајном масом.

(3) Одредба става 1. овог члана не примјењује се на надзор над испуњењем стечајног плана.

(4) Парницу која је у току, а која за предмет има бијање правне радње стечајног дужника, која се односи на стечајни поступак, стечајни управник или повјерилац, који је подигао тужбу у складу са чланом 139. став 2. овог закона, може водити даље и након обуставе или закључења стечајног поступка, ако је то предвиђено стечајним планом и парница се води за рачун стечајног дужника, ако планом није другачије одређено.

Надзор над испуњењем стечајног плана Члан 245.

(1) Ако је у основу за спровођење стечајног плана предвиђен надзор над испуњењем стечајног плана, након обуставе или закључења стечајног поступка, надзире се да ли стечајни дужник испуњава своје обавезе према повјериоцима.

(2) Надзор из става 1. овог члана спроводи се и над испуњењем потраживања која повјериоци имају према привредним друштвима која су основана након отварања стечајног поступка ради преузимања или даљег вођења привредног друштва или дијелова стечајног дужника.

Дужности и овлашћења стечајног управника Члан 246.

(1) Надзор над стечајним планом обавља стечајни управник, одбор повјерилаца и Суд на начин предвиђен стечајним планом.

(2) У случају надзора, рад стечајног управника и чланова одбора повјерилаца не престаје обустављањем или закључењем стечајног поступка.

(3) У току надзора стечајни управник је дужан да одбор повјерилаца, ако је основан, и Суд једном годишње извјести о испуњењу плана, те о даљим изгледима за његово испуњење.

(4) Поступак надзора не утиче на право одбора повјерилаца и суда да у свако доба захтијевају појединачна обавјештења или подношење међузвјештаја.

Подношење пријаве Члан 247.

(1) Ако стечајни управник утврди да се потраживања чије се испуњење надзире не испуњавају или не могу испунити, дужан је да о томе, без одгађања, обавијести стечајни суд и све повјериоце којима према рјешењу о потврди стечајног плана припадају захтјеви против стечајног дужника.

(2) Повјериоци чија утврђена потраживања нису испуњена извршењем стечајног плана имају право да намире своја потраживања у стечајном поступку.

(3) Стечајни поступак из става 2. овог члана Суд директно отвара ако су испуњени услови из члана 5. став 7. овог закона.

Послови за које је потребна сагласност Члан 248.

(1) У основу за спровођење стечајног плана може се предвидјети да ће за ваљаност одређених правних послова стечајног дужника током трајања надзора бити потребна претходна сагласност стечајног управника.

(2) На радње стечајног дужника предузете без сагласности стечајног управника примјењују се одредбе овог закона о правним радњама стечајног дужника предузетим након отварања стечајног поступка без сагласности стечајног управника.

Кредити Члан 249.

(1) У основу за спровођење стечајног плана може се предвидјети да стечајни повјериоци буду у исплатном реду послје повјерилаца са потраживањима по основу кредита или зајмова које стечајни дужник преузима током трајања надзора или које је повјерилац стечајне масе оставио на

снази и током трајања надзора и потребно је утврдити укупни износ за кредите (кредитни оквир).

(2) Износ кредитног оквира не смије да прелази вриједност предмета имовине наведених у прегледу имовине.

(3) Стечајни повјериоци из става 1. овог члана намирују се само послје оних повјерилаца са којима је договорено да се и у којој висини кредит, који су одобрили с обзиром на главно потраживање, камате и трошкове налази унутар кредитног оквира, и са којима је стечајни управник договор писмено потврдио.

Каснији исплатни ред потраживања нових повјерилаца Члан 250.

(1) Потраживања повјерилаца из уговорних односа заснованих током трајања надзора намирују се послје потраживања повјерилаца по основу кредита из члана 249. став 1. овог закона.

(2) Одредбе става 1. овог члана примјењују се и на потраживања по основу трајног облигационог односа заснованог уговором прије надзора за период након првог рока у којем је повјерилац могао изјавити отказ након почетка надзора.

Узимање у обзир каснијег исплатног реда Члан 251.

(1) Каснији исплатни ред стечајних повјерилаца и повјерилаца из члана 250. овог закона узима се у обзир само у стечајном поступку отвореном прије укидања надзора.

(2) У поступку отвореном у складу са чланом 240. став 3. повјериоци из става 1. овог члана налазе се испред осталих повјерилаца каснијег исплатног реда.

Објава надзора Члан 252.

(1) Рјешење суда којим је одређен надзор над испуњењем стечајног плана објављује се заједно са рјешењем о обустави или закључењу стечајног поступка.

(2) Поред рјешења из става 1. овог члана, објављује се, ако су за то испуњени услови из овог закона, и листа послова за које је потребна претходна сагласност стечајног управника, висина предвиђеног кредитног оквира.

(3) Подаци из ст. 1. и 2. овог члана уписују се у јавне евиденције по службеној дужности.

Укидање надзора Члан 253.

(1) Суд доноси рјешење о укидању надзора:

1) ако су потраживања чије се испуњење надзире испуњена или је њихово испуњење осигурано,

2) ако је од закључења стечајног поступка прошло три године, а није поднесен приједлог за отварање новог стечајног поступка.

(2) Рјешење из става 1. овог члана објављује се на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске", а на приједлог и трошак стечајног дужника.

(3) У рјешењу из става 1. овог члана налаже се брисање уписа надзора и ограничења одређених у вези са надзором у јавним евиденцијама.

Трошкови надзора Члан 254.

Трошкове надзора сноси стечајни дужник.

ГЛАВА VI МЕЂУНАРОДНИ СТЕЧАЈ

1. Међународна надлежност суда у Републици Српској

Искључива међународна надлежност Члан 255.

(1) Суд Републике Српске искључиво је надлежан за спровођење стечајног поступка против стечајног дужника чије је пословно дјеловање на подручју Републике Српске.

(2) Пословно дјеловање стечајног дужника је у мјесту у којем је регистрован његов организациони дио.

(3) Ако се докаже да се организациони дио стечајног дужника налази у иностранству, а његово је сједиште уписано у Републици Српској, Суд Републике Српске искључиво је надлежан за спровођење стечајног поступка против тог стечајног дужника, ако се према праву државе у којој стечајни дужник има организациони дио, не може отворити стечајни поступак у тој држави на основу мјеста гдје је регистрован његов организациони дио.

(4) Поступак из става 1. овог члана обухвата цјелокупну имовину стечајног дужника, без обзира на то налази ли се она у Републици Српској или у иностранству (главни стечајни поступак).

(5) Када се уписано сједиште стечајног дужника налази у иностранству, а његов организациони дио у Републици Српској, у стечајном поступку искључиво је мјесно надлежан стечајни суд на чијем се подручју налази организациони дио стечајног дужника.

Међународна надлежност према пословној јединици,
односно имовини страног стечајног дужника у
Републици Српској
Члан 256.

(1) Ако Суд Републике Српске није надлежан према одредби члана 255. став 1. овог закона, надлежан је за спровођење стечајног поступка против стечајног дужника ако он има организациони дио без својства правног лица у Републици Српској.

(2) Када се у Републици Српској не налази организациони дио стечајног дужника, већ само његова имовина, стечајни поступак у Републици Српској могуће је отворити у следећим случајевима:

1) када се у држави у којој стечајни дужник има организациони дио стечајни поступак против њега не може отворити због услова предвиђених у стечајном праву те државе, иако постоји стечајни разлог,

2) када према праву државе у којој стечајни дужник има организациони дио стечајни поступак обухвата само имовину стечајног дужника у тој држави,

3) када се отварање стечајног поступка у Републици Српској предлаже на основу члана 239. овог закона,

4) када се отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској предлаже у оквиру поступка за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка.

(3) За спровођење поступка из става 1. и става 2. т. 1), 2) и 3) овог члана надлежан је стечајни суд на чијем подручју се налази пословна јединица стечајног дужника, а ако стечајни дужник нема пословне јединице у Републици Српској, стечајни суд на чијем се подручју налази имовина стечајног дужника.

(4) Ако би више стечајних судова било мјесно надлежно, поступак спроводи Суд којем је првом поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.

(5) Поступак из ст. 1. и 2. овог члана обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у Републици Српској (посебан стечајни поступак).

(6) Када је стечајни поступак већ отворен у држави у којој стечајни дужник има организациони дио, приликом отварања домаћег стечајног поступка на основу става 1, односно става 2. овог члана, Суд неће испитивати стечајне разлоге.

2. Опште одредбе међународног стечаја

Основно начело
Члан 257.

Стечајни поступак и његово правно дејство примјењује се на право државе у којој је поступак отворен.

Излучна и разлучна права
Члан 258.

(1) У погледу излучних и разлучних права на предметима који се налазе у држави признања стране одлуке о от-

варању стечајног поступка, примијениће се право државе признања, ако се ти предмети у тренутку отварања страног стечајног поступка нису налазили на подручју државе отварања тог поступка.

(2) Уколико су права над предметима унесена у јавним евиденцијама, сматра се да се предмет налази у држави у којој се води јавна евиденција.

Уговор о раду
Члан 259.

У погледу дејства стечајног поступка, на уговор о раду примјењује се право државе у којој је уговор о раду закључен.

Урачунавање
Члан 260.

(1) Повјерилац може да задржи што је примио у посебном стечајном поступку који је отворен у другој држави и који обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у другој држави.

(2) У случају примљеног из става 1. овог члана, примљено се, након одбитка трошкова које је повјерилац имао у остваривању намирења у посебном стечајном поступку, урачунава у стечајну квоту која припада у главном стечајном поступку.

(3) Урачунавања неће бити ако је повјерилац дјелимично намирење потраживања у посебном стечајном поступку остварио као разлучни повјерилац или на основу допуштеног пребијања.

Сарадња стечајних управника
Члан 261.

(1) Управник стечајног поступка отвореног у Републици Српској и управник стечајног поступка отвореног у другој држави над истим стечајним дужником међусобно сарађују.

(2) Стечајни управници из става 1. овог члана дужни су један другоме дати сва правно допуштена обавјештења која могу бити од значаја за спровођење стечајних поступака.

(3) Стечајни управник главног стечајног поступка отвореног у Републици Српској дужан је да пријављено потраживање пријави у страном стечајном поступку ако од њега то затражи и овласти га повјерилац.

Примјена општих правила о признању страних судских одлука
Члан 262.

На признање страних одлука о отварању стечајног поступка примјењују се прописи Републике Српске о признању страних судских одлука, ако одредбама овог закона није другачије прописано.

Мјесна надлежност и састав суда за међународни стечај
Члан 263.

(1) Приједлог за признање подноси се суду на чијем се подручју налази пословна јединица стечајног дужника у Републици Српској, а ако стечајни дужник нема пословну јединицу у Републици Српској, суду на чијем подручју се налази имовина или дио имовине стечајног дужника.

(2) Ако стечајни дужник има пословне јединице на подручју више судова или ако се његова имовина налази на подручју више судова, за доношење одлуке о признању мјесно је надлежан Суд којем је првом поднесен приједлог за отварање стечајног поступка.

(3) Ако се имовина стечајног дужника у Републици Српској састоји у потраживању, сматра се да се потраживање стечајног дужника налази у мјесту у којем дужници стечајног дужника имају своје сједиште, односно пребивалиште.

(4) О признању стране одлуке о отварању стечајног поступка, те о отварању стечајног поступка у Републици Српској на основу стране одлуке одлучује суд.

Приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка
Члан 264.

(1) Приједлог за признање одлуке страног суда или другог органа о отварању стечајног поступка може поднијети страни стечајни управник или повјерилац стечајног дужника.

(2) Уз приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка треба приложити:

1) изворник или овјерени препис одлуке и овјерени превод на један од језика који су у службеној употреби,

2) потврду надлежног страног органа о извршности одлуке о отварању стечајног поступка, попис познате имовине стечајног дужника у Републици Српској и попис повјерилаца са одговарајућим доказима.

(3) Суд одбацује приједлог из става 1. овог члана ако не буду поднесени прилози из става 2. овог члана и ако недостаци не буду отклоњени у траженом року.

Претпоставке за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка
Члан 265.

(1) Страна одлука о отварању стечајног поступка се признаје:

1) ако је донесена од суда, односно органа који је према прописима Републике Српске међународно надлежан,

2) ако је извршена према прописима државе у којој је донесена, чак и ако није правоснажна,

3) ако њено признање није противно јавном поретку Републике Српске.

(2) Приједлог за признање стране одлуке Суд ће одбити ако у поступку по приговору стечајног дужника или неког другог учесника у поступку утврди да стечајном дужнику акт којим је поступак био покренут није достављен у складу са законом државе у којој је одлука донесена и ако су у том поступку била повријеђена његова основна права на учешће у стечајном поступку.

(3) Страна одлука о отварању стечајног поступка признаје се и ако није правоснажна.

Одређивање привремених мјера и забрана извршења и осигурања
Члан 266.

(1) Када се приједлог за признање стране одлуке поднесе, Суд може да одреди мјере осигурања, односно да именује привременог стечајног управника у складу са одредбама овог закона о претходном поступку.

(2) Након објаве огласа у складу са чланом 267. став 1. овог закона, није могуће, док тече поступак за признање, покренути парнични поступак, као ни поступак извршења или осигурања у којем је стечајни дужник странка.

(3) Парнични поступци, те поступци извршења и осигурања који су били у току прекидају се објавом огласа.

(4) Изузетно од става 2. овог члана, излучни и разлучни повјериоци из члана 258. овог закона могу и током трајања поступка признања покренути, односно наставити прекинути извршни поступак ради остварења свог захтјева, односно потраживања против страног стечајног дужника, али само под условом ако се са тим сложи страни стечајни управник.

(5) Стечајни суд одређује по службеној дужности да се приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка, као и рјешење о привременим мјерама, односно о постављењу привременог управника одмах забиљежи у јавним евиденцијама.

Оглас у поводу приједлога за признање
Члан 267.

(1) По пријему приједлога за признање, Суд објављује оглас на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске", у којем наводи:

1) податке о суду који објављује оглас са бројем предмета,

2) податке о страниј одлуци чије се признање тражи и њеном битном садржају,

3) податке о страном стечајном управнику, те податке о одлуци којом је именован, ако није именован одлуком о отварању стечајног поступка,

4) позив повјериоцима, страном стечајном дужнику и свим другим лицима која имају правни интерес да у року од 30 дана од објаве огласа у "Службеном гласнику Републике Српске" пријаве стечајном суду своја потраживања, те да се у поднеску изјасне о постојању претпоставки за признање стране одлуке, те могућим тешкоћама у намирењу потраживања у страном стечајном поступку.

(2) Писмено са извјештајем о стављеном приједлогу за признање, те подацима и позиву из става 1. овог члана стечајни суд ће доставити страном стечајном дужнику, страном стечајном управнику, те оним повјериоцима чије је пребивалиште, односно сједиште у Републици Српској познато.

Испитивање претпоставки за признање
Члан 268.

(1) Приликом одлучивања о приједлогу за признање Суд испитује да ли су испуњене претпоставке за признање наведене у члану 265. ст. 1. и 2. овог закона.

(2) Потребна објашњења Суд може тражити од органа чија се одлука признаје, те од учесника у поступку.

(3) Лице које се у свом поднеску противи признању стечајни суд може саслушати.

(4) Стечајни суд обраћа посебну пажњу на потребу хитног рјешавања захтјева признања.

Рјешење о признању
Члан 269.

(1) Рјешење о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка у односу на круг лица према којима дјелује има исто дејство као и рјешење суда у Републици Српској о отварању стечајног поступка.

(2) У рјешењу из става 1. овог члана Суд наводи које учинке има призната страна одлука.

(3) Када се рјешењем о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка као правни učinак одређује отварање стечајног поступка у Републици Српској, рјешење о признању има уједно правно значење рјешења о отварању стечајног поступка.

(4) Признање стране одлуке о отварању стечајног поступка објављује се на огласној табли суда, електронској табли суда, у "Службеном гласнику Републике Српске" и на интернет страници АПИФ-а.

(5) Рјешење о признању доставља се предлагачу, страном стечајном управнику, стечајном дужнику, правним лицима која за стечајног дужника обављају послове платног промета, те надлежном тужилаштву.

(6) Рјешење из става 1. овог члана доставља се органима који воде јавне евиденције који по службеној дужности, на основу достављеног рјешења, уписују забиљешку признања стране одлуке о отварању стечајног поступка.

Жалба против рјешења о признању
Члан 270.

(1) Против рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка страни стечајни дужник, страни стечајни управник и повјериоци имају право жалбе другостепеном суду у року од осам дана од достављања рјешења.

(2) Жалба против рјешења о признању не задржава његово извршење.

Признавање стране одлуке о отварању стечајног поступка као претходно питање
Члан 271.

(1) Ако о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка није донесено посебно рјешење, сваки Суд може о признању одлуке рјешавати у поступку који се води за

рјешавање претходног питања, али само са дејством за поступак.

(2) Правне последице признања стране одлуке о отварању стечајног поступка ступају даном доношења одлуке у којој је о наведеном признању одлучено као о претходном питању.

3. Дејства признања стране одлуке о отварању стечајног поступка

3.1. Признање стране одлуке након отварања стечајног поступка у Републици Српској

Признање стране одлуке у случају претходно отвореног стечајног поступка у Републици Српској
Члан 272.

(1) Страна одлука о отварању стечајног поступка која испуњава претпоставке за признање према члану 265. овог закона признаје се и у случају ако је прије подношења приједлога за признање отворен против дужника стечајни поступак у Републици Српској према одредби члана 256. ст. 1. или 2. овог закона.

(2) Призната страна одлука о отварању стечајног поступка производи дејства прописна одредбама чл. 281. до 285. овог закона.

(3) Страни стечајни управник не може оспорити потраживања која су већ утврђена у раније покренутом поступку у Републици Српској.

(4) Ако је на дан подношења приједлога за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка истекао рок од 15 дана од дана јавног објављивања првог диобног описа у стечајном поступку у Републици Српској, диоба у стечајном поступку у Републици Српској не спроводи се на основу одлуке о диоби донесене у страном стечајном поступку.

3.2. Признање стране одлуке без последице отварања стечајног поступка у Републици Српској

Опште правило
Члан 273.

(1) Дејства признате стране одлуке о отварању стечајног поступка одређују се према праву државе у којој је поступак отворен, ако нису супротни основним начелима стечајног права Републике Српске и уколико овим законом није другачије прописано.

(2) Дејства признате стране одлуке дјелују од дана објављивања рјешења о признању према члану 267. став 1. тачка 4) овог закона.

Извршење и осигурање
Члан 274.

(1) Намирења која су остварена путем извршног поступка у Републици Српској у времену између дана отварања страног стечајног поступка и дана објављивања приједлога за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка према члану 267. став 1. овог закона, као и разлучна права која су путем извршног поступка или поступка осигурања у Републици Српској у том периоду настала, губе правно дејство.

(2) У случају губитка правног дејства према ставу 1. овог члана, повјерилац је дужан оно што је стекао, након одбијања трошкова који су му настали у извршном поступку, односно поступку осигурања предати стечајном управнику.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се на извршна намирења, односно у поступку извршења или поступку осигурања на настала разлучна права повјерилаца, који су наведени у члану 258. и члану 280. став 1. овог закона.

(4) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примјењују се ако је између дана отварања страног стечајног поступка и дана

објављивања приједлога за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка према члану 267. став 1. овог закона прошло више од годину дана.

Располагање стечајног дужника
Члан 275.

(1) Располагања стечајног дужника која су предузета у периоду између дана отварања страног стечајног поступка и дана објављивања рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка према члану 269. став 4. овог закона губе правни учинак ако су противна интересима повјерилаца стечајног дужника и уколико буде доказано да је противна страна знала или морала знати у тренутку располагања стечајног дужника да је против њега у иностранству отворен стечајни поступак.

(2) Противна страна има право на противчинидбу из стране стечајне масе ако је њом повећана вриједност стечајне масе.

(3) Ако је располагање стечајног дужника услиједило након објављивања огласа о приједлогу за признање према члану 267. став 1. овог закона, сматра се да је противна страна знала или морала знати у тренутку располагања стечајног дужника да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

(4) Располагања стечајног дужника предузета након отварања страног стечајног поступка не губе правно дејство ако за њих вриједи општа правила о заштити повјерења у јавне евиденције.

(5) Располагања из става 4. овог члана могу се побијати према праву државе мјеродавном за побијање.

Радње у корист стечајног дужника
Члан 276.

(1) Лице са сједиштем, односно пребивалиштем у Републици Српској, које је дужник страног стечајног дужника, дужно је да одмах, чим сазна о отварању стечајног поступка у иностранству, обавијести страног стечајног управника о постојању своје обавезе, те о тренутку њезиног доспијења.

(2) Доспјелу обавезу из става 1. овог члана лице је овлашћено директно испунити страном стечајном дужнику ако је од дана слања обавијести страном стечајном управнику протекло осам дана, а Суд Републике Српске није до тог момента, у складу са чланом 266. став 1. овог закона, одредио мјере осигурања или именовано привременог стечајног управника.

(3) Евентуални трошкови одгађања испуњења доспјеле обавезе смотрају се трошковима стечајне масе.

(4) Ако је обавеза директно испуњена страном стечајном дужнику у периоду између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка према члану 269. став 4. овог закона, а без извјештавања страног стечајног управника о постојању обавезе, лице из става 1. овог члана не може бити ослобођено своје обавезе ако се докаже да је у тренутку директног испуњења обавезе страном стечајном дужнику знало или морало знати да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

(5) Ако је обавеза директно испуњена страном стечајном дужнику након објављивања огласа о приједлогу за признање према члану 267. став 1. овог закона, сматра се да је дужник стечајног дужника знао или морао знати да је против њега отворен стечајни поступак у иностранству.

Пребијање новчаних потраживања у међународном стечају
Члан 277.

(1) Пребијање новчаних потраживања није допуштено ако је потраживање уступљено у периоду између дана отварања страног стечајног поступка и дана објаве рјешења о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка према члану 269. став 4. овог закона и ако буде доказано да је нови повјерилац (цесионар) у тренутку уступања знао или морао знати да је против дужника отворен стечајни поступак у иностранству.

(2) Ако је потраживање уступљено након објављивања огласа о приједлогу за признање према члану 267. став 1. овог закона, сматра се да је нови повјерилац (цесионар) у тренутку уступања знао или морао знати да је против дужника отворен стечајни поступак у иностранству.

Привилегована потраживања, излучни и различни повјериоци у међународном стечају
Члан 278.

(1) Признање стране одлуке о отварању стечајног поступка не утиче на право повјерилаца да своја потраживања наведена у члану 280. став 1. т. 1) и 2) овог закона намире у пуном износу ако им је за то довољан дио имовине стечајног дужника, који није оптерећен правима трећих, који се у тренутку објављивања рјешења о признању на огласној плочи према члану 269. став 4. налази у Републици Српској.

(2) Ради остварења и обезбјеђења својих права, повјериоци из става 1. овог члана овлашћени су и након признања стране одлуке о отварању стечајног поступка да воде против дужникове имовине парнични поступак, поступке извршења и осигурања.

(3) Излучни и различни повјериоци из члана 258. овог закона овлашћени су водити у Републици Српској парничне поступке, поступке извршења и осигурања под условима под којима би их могли водити да је у Републици Српској отворен стечајни поступак.

(4) Суд надлежан за извршење на приједлог страног стечајног управника одгађа извршни поступак из става 2. овог члана ако је то нужно да би се постигло намирење повјерилаца стечајног дужника у већој стечајној квоти.

(5) Одгађање из става 4. овог члана може трајати до 90 дана, са могућношћу одређења новог одгађања, али најдаље до прве диобе у страном стечајном поступку.

(6) Суд надлежан за извршење може у сваком тренутку, на приједлог повјериоца или страног стечајног управника, опозвати одгађање ако више не постоје услови за њега.

3.3. Признање стране одлуке са посљедицом отварања стечајног поступка у Републици Српској

Признање стране одлуке са посљедицом отварања стечајног поступка у Републици Српској
Члан 279.

(1) У приједлогу за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка може страни стечајни управник или повјерилац, као непосредну правну посљедицу признања, захтијевати отварање стечајног поступка у Републици Српској.

(2) Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској стечајни управник може захтијевати и у поднеску упућеном стечајном суду у року од 15 дана од пријема писмена из члана 267. став 2. овог закона.

(3) Отварање поступка повјерилац може захтијевати и у поднеску који упућује стечајном суду на основу члана 267. став 1. тачка 4) овог закона.

(4) У случају из става 3. овог члана, на правне посљедице примјењују се искључиво прописи о стечају Републике Српске, осим ако чл. 203. до 207. и чл. 280. до 285. овог закона није одређено другачије.

4. Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској као посљедица признања стране одлуке о отварању стечајног поступка

Отварање посебног стечајног поступка у Републици Српској на приједлог повјериоца
Члан 280.

(1) Суд увијек отвара посебан стечајни поступак на приједлог:

1) Фонда за здравствено осигурање и Фонда за пензијско осигурање за потраживања која се по закону обавезно

издвајају из прихода, односно из плата и органа Републике Српске и јединица локалне самоуправе за потраживања по основу пореза и друга потраживања која чине приход буџета,

2) радника стечајног дужника са редовним мјестом рада у Републици Српској.

(2) На приједлог повјериоца који не припада повјериоцима из става 1. овог члана, Суд отвора стечајни поступак у Републици Српској само ако повјерилац учини вјероватним да би намирење његовог потраживања у страном стечајном поступку било уз посебне тешкоће.

(3) Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, ради остварења што равномјернијег и потпунијег намирења повјерилаца на међународном нивоу, Суд неће отворити стечајни поступак у Републици Српској ако оцијени да би отварање тог поступка с обзиром на величину потраживања повјерилаца из ст. 1. и 2. овог члана било економски непримјерено.

(4) Приликом доношења оцјене из става 3. овог члана Суд се може савјетовати са страним стечајним управником.

Овлашћења страног стечајног управника
Члан 281.

(1) Поред стечајног управника посебног стечајног поступка и повјерилаца који у њему учествују и страни стечајни управник може у том поступку оспоравати пријављена потраживања.

(2) Право побијања правних радњи стечајног дужника припада у стечајном поступку у Републици Српској и страном стечајном управнику.

(3) Трошкови страног стечајног управника који настану у вези са вршењем овлашћења из ст. 1. и 2. овог члана не сматрају се трошковима стечајног поступка у Републици Српској.

Намирење повјерилаца
Члан 282.

(1) Након намирења трошкова и осталих обавеза стечајне масе, излучних и различних повјерилаца, те повјерилаца из члана 280. став 1. овог закона, преостала стечајна маса дијели се повјериоцима у складу са одлуком о диоби коју Суд доноси на основу одлуке о диоби или одговарајуће диобног основа донесене у страном стечајном поступку.

(2) Ако при изради стране одлуке или диобног основа нису узета у обзир потраживања утврђена у стечајном поступку у Републици Српској, Суд преосталу стечајну масу дијели на повјериоце чија су потраживања утврђена у стечајном поступку у Републици Српској, водећи рачуна о томе у којој су мјери поједини узети у обзир при додјели стечајне масе у страном стечајном поступку.

(3) Суд приликом подјеле преостале стечајне масе не узима у обзир страну одлуку о диоби ако је у њој предвиђена подјела резултат примјене правила која су противна јавном поретку Републике Српске.

(4) Одредба става 3. овог члана примјењује се када страна одлука о диоби суду није достављена у року који је одредио.

(5) Стечајна маса која преостане након намирења повјерилаца према ст. 1, 2. и 3. овог члана предаје се одмах страном стечајном управнику.

(6) Ако стечајна маса није довољна да би се намирила утврђена потраживања у стечајном поступку у Републици Српској према ст. 1. и 2. овог члана, повјериоци могу ненамирени дио својих потраживања намирити само у страном стечајном поступку према правилима страног стечајног права.

Посебни стечајни поступак у страном држави
Члан 283.

(1) Ако повјерилац дјелимично намири своја потраживања у посебном стечајном поступку који је против стечајног дужника отворен у страном држави, а којим је обу-

хваћена само имовина стечајног дужника у иностраној држави, дозвољено је да задржи стечено.

(2) Стечено се, након одбијања трошкова које је повјерилац имао у остваривању намирена у том страном посебном стечајном поступку, урачунава у стечајну квоту која припада у посебном стечајном поступку у Републици Српској.

(3) Урачунавања из става 2. овог члана неће бити ако је повјерилац дјелимично намирење потраживања у страном посебном стечајном поступку остварио као различити повјерилац или на основу допуштеног пребијања.

(4) Одредбе става 1. овог члана примјењују се и када је повјерилац дјелимично намирио своје потраживање путем извршног поступка у иностраној држави.

Пријава потраживања у страном стечајном поступку
Члан 284.

(1) Стечајни управник посебног стечајног поступка отвореног у Републици Српској дужан је потраживање пријављено у посебном стечајном поступку пријавити у страном стечајном поступку ако од њега затражи и власти повјерилац потраживања.

(2) Домаћи стечајни управник овлашћен је у страном главном стечајном поступку вршити право гласа на основу потраживања пријављеног у посебном стечајном поступку у Републици Српској ако повјерилац тог потраживања не учествује у гласању.

Сарадња стечајних управника
Члан 285.

(1) Осим међусобне измјене обавјештења према члану 261. овог закона, стечајни управник посебног стечајног поступка у Републици Српској дужан је стечајном управнику страног главног стечајног поступка омогућити да се изјасни о начину уновчења имовине стечајног дужника коју обухвата домаћи посебни стечајни поступак.

(2) Стечајном управнику страног главног стечајног поступка доставља се и стечајни план посебног стечајног поступка у Републици Српској.

(3) Стечајни управник из става 2. овог члана има право да предложи стечајни план посебног стечајног поступка.

5. Непризнавање стране одлуке о отварању стечајног поступка

Одбијање приједлога за признање
Члан 286.

(1) Ако одбије приједлог за признање, суд, на приједлог повјериоца или стечајног дужника, ако је то потребно ради равномјерног намирења свих дужникових повјерилаца, отвора стечајни поступак у Републици Српској.

(2) Приједлог из става 1. овог члана може се поднијети у року од осам дана од дана објављивања рјешења о одбијању приједлога за признање на огласној табли суда, електронској табли суда и у "Службеном гласнику Републике Српске".

(3) Приједлог из става 1. овог члана може бити садржан у поднеску који се упућује суду на основу члана 267. став 1. тачка 4) овог закона.

(4) Стечајни поступак из става 1. овог члана обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у Републици Српској.

Жалба на одбијање приједлога за признање стране одлуке
Члан 287.

(1) Против рјешења којим се одбија приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка страни стечајни дужник, страни стечајни управник и повјериоци имају право жалбе.

(2) Жалба из става 1. овог члана не задржава извршење рјешења.

Приједлог за отварање стечајног поступка када се страна одлука о отварању стечајног поступка не може признати
Члан 288.

(1) Повјерилац и стечајни дужник овлашћени су да траже отварање стечајног поступка у Републици Српској независно од тога што је отворен главни стечајни поступак у другој држави ако су испуњени услови због којих би се приједлог за признање стране одлуке о отварању стечајног поступка могао одбити.

(2) Суд дозвољава отварање стечајног поступка у Републици Српској у случају из става 1. овог члана ако то захтијева начело равномјерног намирења свих дужникових повјерилаца.

(3) Приликом доношења рјешења о отварању стечајног поступка из става 1. овог члана Суд о немогућности признања стране одлуке о отварању стечајног поступка одлучује као о претходном питању.

(4) Стечајни поступак из става 1. овог члана обухвата само имовину стечајног дужника која се налази у Републици Српској.

6. Страна принудна поравнања и други стечајни поступци

Страна одлука о одобрењу принудног поравнања или страног стечајног плана
Члан 289.

На признање стране одлуке о одобрењу принудног поравнања или стечајног плана, као и на признања стране одлуке донесене у другом сличном поступку, примјењују се одредбе овог закона о признању стране одлуке о отварању стечајног поступка.

ГЛАВА VII КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 290.

(1) Новчаном казном од 10.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај стечајни дужник, односно орган овлашћен за заступање стечајног дужника ако не поднесе приједлог за отварање стечајног поступка у року од 60 дана од дана наступања платежне неспособности (члан 53. ст. 2, 6, 15, 16. и 17).

(2) Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај стечајни дужник или лице које је обавезно на давање информација ако не извршава своје обавезе давања информација или учествовања које према закону постоје или уколико постоји основана сумња да то лице врши радње ради оштећења стечајне масе или не предузима радње потребне за обезбјеђење масе (члан 22. ст. 3. и 4).

Члан 291.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај привремени стечајни управник ако:

1) не обезбједи имовину стечајног дужника и не стара се о тој имовини (члан 58. став 1),

2) не положи рачун и не поднесе извјештај о свом раду за период привремене управе (члан 58. став 13),

3) не закључи осигурање од одговорности код осигуравајућег друштва, а Суд му наложи осигурање (члан 62. и члан 74. став 3).

Члан 292.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 10.000 КМ казниће се за прекршај стечајни управник ако:

1) не сачини детаљан попис стечајне масе и попис свих повјерилаца стечајног дужника за које је сазнао из пословне документације (члан 73. ст. 1. и 2),

2) не води пословне књиге (члан 73. став 3),

3) не поднесе потребне извјештаје надлежним органима (члан 73. став 3),

4) не сачини почетни биланс на основу инвентарисања према стању на дан отварања поступка (члан 73. став 3),

5) не уовчи имовину стечајног дужника и изврши на-мирење повјерилаца у складу са овим законом и не стара се о остваривању потраживања дужника (члан 73. став 3),

6) на захтјев стечајног судије не достави информацију о току стечајног поступка и ако не испуњава обавезе прописане овим законом (члан 75. ст. 2. и 3),

7) не закључи осигурање од одговорности код осигуравајућег друштва (члан 74. став 3).

ГЛАВА VIII ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Стечајни поступци и листа стечајних управника Члан 293.

(1) Стечајни поступци покренути прије ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама закона који је био на снази у вријеме њихових покретања.

(2) Лица која су уврштена на листу стечајних управника у складу са раније важећим прописима остају на листи стечајних управника до дана обнављања у складу са чланом 67. став 2. овог закона.

Подзаконски акти Члан 294.

(1) Министар правде у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона доноси подзаконске акте:

1) Правилник о изгледу и садржају обрасца приједлога финансијског и оперативног реструктурирања (члан 29. став 5),

2) Правилник о изгледу и садржају обрасца за пријаву потраживања (члан 37. став 4),

3) Правилник о изгледу и садржају обрасца за гласање о прихватању приједлога финансијског и оперативног реструктурирања (члан 44. став 14),

4) Правилник о програму стручног испита за стечајног управника и начину његовог полагања (члан 66. став 6),

5) Правилник о кодексу за стечајне управнике (члан 73. став 1),

6) Правилник о накнадама и наградама за рад стечајног управника и чланова одбора повјерилаца (члан 73. став 6),

7) Правилник о утврђивању стандарда за управљање стечајном масом (члан 73. став 7).

(2) До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана примјењују се подзаконски акти донесени на основу Закона о стечајном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 67/02, 77/02, 38/03, 96/03, 68/07, 12/10, 16/10 и 26/10).

Престанак важења Закона Члан 295.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о стечајном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 67/02, 77/02, 38/03, 96/03, 68/07, 12/10, 16/10 и 26/10).

Ступање на снагу Члан 296.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-127/16
11. фебруара 2016. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.